

ผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนวัดดิศหลงสาราม สำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นางลาวฤวรรณ์ คนหาญ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา
กุมภาพันธ์ 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

372.412

๖4๙3๘

73

ผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนวัดดิศหลงสาราม สำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

เรื่อง

นางสาวยุวรัตน์ คนหาญ

S 231759

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา

กุมภาพันธ์ 2549

1 283638

10 ส.ก. 2549

ยุวรัตน์ คนหาญ. (2548). ผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดิสหงสาธาม สำนักงานเขตราชเทวี
สังกัดกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม.(การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์ ดร. สุวพร เข้มแข็ง.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการ
อ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดิสหงสาธาม สำนักงานเขตราชเทวี
สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนวัดดิสหงสาธาม สำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2548 จำนวน 30 คน ใช้เวลาในการฝึก 12 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที โดยใช้แบบ
แผนการทดลองแบบ One - Group Pretest – Posttest Design

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบฝึกที่ใช้ในการฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
และแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t – test
แบบ Dependent Samples ผลการวิจัย ปรากฏดังนี้

1. แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ
80.69 / 81.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80 / 80 ที่ตั้งไว้
2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน หลังการฝึกสูงกว่าก่อนได้รับการฝึก
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE RESULT OF USING EXERCISES TO DEVELOP THAI READING COMPREHENSION
OF PRATOM SUKSA III STUDENTS IN WATDISHONGSARAM SCHOOL ,
RAJCHATHEVI DISTRICT , BANGKOK METROPOLITAN.

AN ABSTRACT
BY
MISS YUWARAT KHONHARN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Measurement
at Srinakharinwirot University
February 2006

Yuwarat Khonharn. (2005). *The result of Using Exercises to Develop Thai Reading Comprehension of Pratom Suksa III Students in Watdishongsaram School , Rajchathevi District , Bangkok Metropolitan*. Master's Project,M.Ed.(Educational Measurement). Bangkok : Graduate School , Srinakharinwirot University.
Project Advisor : Dr. Suwaporn Semheng.

This research aimed to study the result of using exercises to develop thai reading comprehension of Pratom Suksa III students in Watdishonsaram School , Rajchathevi District , Bangkok Metropolitan.

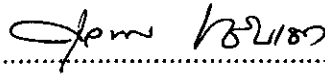
The sample consisted of 30 students of Pratom Suksa III. The experiment was done during enrichment hour of the day within 4 weeks , with 12 teaching periods of 40 minutes each. The One Group Pretest – Posttest design was used in this study.

Research tools consisted of 12 Thai Reading comprehension exercises and Thai Reading comprehension test. Mean , Standard deviation and t-test for dependent sample were used in data analysis and hypothesis testing. The result of this study revealed that :

1. The efficiency of exercises to develop Thai reading comprehension was 80.69 / 81.11.
2. After using exercises, students' reading comprehension was statistically significant higher than before using exercises.

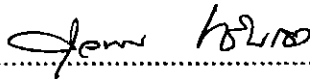
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

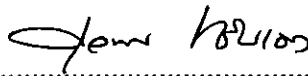
(อาจารย์ ดร.สุวพร เข้มเฮง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

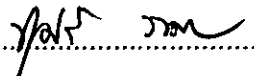
(อาจารย์ ดร.สุวพร เข้มเฮง)

คณะกรรมการสอบ

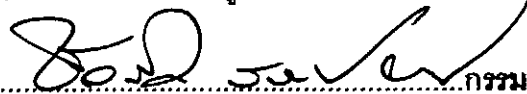
ประธาน

(อาจารย์ ดร.สุวพร เข้มเฮง)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

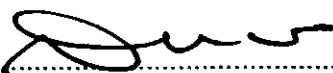
(รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตน์)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ขวลิศ รวยอาจิน)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชูชาติ)

วันที่ 20 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือ แนะนำ ให้ข้อคิดเห็นและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆเป็นอย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.สุวพร เข้มเฮง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตนะ และอาจารย์ขลิต รวยหาจิณ ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อให้สารนิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ อาจารย์จิตอารมย์ สวัสดิ์ธิตัง อาจารย์อุดมศักดิ์ นาดี อาจารย์สุพวงส์ ทศนกุลกิจ และอาจารย์มัญชุพร ปาลวัฒน์วิไชย ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ จนสามารถทำสารนิพนธ์สำเร็จได้ รวมทั้งผู้บริหาร คณะครู นักเรียนโรงเรียนวัดดิศหลงสามาม และเพื่อนๆทุกคนที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ ให้กำลังใจและอำนวยความสะดวกด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

สุดท้ายนี้ ขอน้อมระลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ที่ได้ให้การอบรมสั่งสอน และญาติพี่น้องที่ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ คอยเป็นกำลังใจให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยได้มีความมานะพยายาม อดทน อดทน จนประสบผลสำเร็จในการศึกษา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ยุวรัตน์ คนหาญ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก.....	5
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน.....	16
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	32
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	32
	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	33
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	44
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	54
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	54
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	54
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	54
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	55

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5(ต่อ) สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
อภิปรายผล.....	56
ข้อสังเกตที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า.....	57
ข้อเสนอแนะ.....	57
 บรรณานุกรม.....	 59
 ภาคผนวก.....	 68
ภาคผนวก ก.....	69
ภาคผนวก ข.....	73
ภาคผนวก ค.....	141
 ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	 143

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest – Posttest Design.....	44
2 การฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย.....	45
3 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย.....	52
4 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึก.....	53
5 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย....	70
6 คะแนนผลการทดสอบของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกความเข้าใจ ในการอ่านภาษาไทย.....	71
7 คะแนนแบบฝึกและแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย.....	72

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย.....	33
2 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย.....	41

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ภาษาไทยจึงมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและความเป็นปึกแผ่นของสังคมไทย คนไทยจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ต้องทำความเข้าใจและศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษาและฝึกฝนให้มีทักษะทั้ง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร การเรียนรู้ การเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การสร้างความเป็นเอกภาพของชาติและความจงรักภักดี เพื่อเกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชน สังคมและประเทศชาติ (กรมวิชาการ. 2545: 3 - 6) ด้วยเหตุนี้ หลักสูตรประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับจึงมุ่งเน้นให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยได้อย่างมีความสุข (วรรณิ โสณประยูร. 2537: คำนำ)

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่มนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือเพื่อการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และความบันเทิงใจให้กับตนเอง นับว่าการอ่านจะก่อประโยชน์ให้แก่มนุษย์โดยตรงในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะนักเรียนนักศึกษาจำเป็นต้องใช้การอ่านเป็นประจำเพื่อศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือ และจากตำราเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ จึงมีชีวิตที่ได้เปรียบและสมบูรณ์แบบในการติดต่อสื่อสาร ทั้งเรื่องส่วนตัวและส่วนรวมอย่างได้ผลดีกว่าผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกและเขียนไม่ได้ (กองทัพ เคลือบพนิชกุล. 2542: 80) การอ่านยังเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้ แล้วยังก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้แนวคิดในการดำรงชีวิต (กรมวิชาการ. 2546: 188) นอกจากนี้ยังเป็นทักษะของการรับสารและเป็นทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะปัจจุบันเป็นยุคข้อมูลข่าวสารที่มีเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การอ่านจึงเป็นทักษะที่จำเป็นในการนำมาใช้เพื่อจะสามารถติดตามความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้า และการเปลี่ยนแปลงของสภาพวิทยาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านจึงมีคุณค่าต่อชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษา เป็นการเรียนการสอนที่ต้องวางรากฐานของการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่านจึงต้องคำนึงถึงการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน เห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่าน สามารถอ่านได้ชัดเจน ถูกต้องรวดเร็ว สามารถจับใจความ

สำคัญของเรื่องที่อ่าน มีวิจารณ์ญาณในการวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้ (อัจฉรา ชีวพันธ์. 2546: 47)

การอ่านเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนให้เกิดจนเป็นนิสัยได้ ซึ่งถ้าได้รับการฝึกฝนตั้งแต่อ่านออก อ่านได้ อ่านได้เร็ว เข้าใจความหมายในเนื้อหาที่อ่านและสามารถสรุปประเด็นสำคัญของเนื้อหา และนำเอาไปใช้กับตนเองได้ก็จะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและสังคม (กรมวิชาการ. 2546: 313) ความเข้าใจในการอ่านหรือการอ่านได้แตกฉานนั้น เป็นการอ่านที่รู้ความหมายภาษาและสามารถสรุปใจความได้พร้อมทั้งสามารถวิจารณ์เรื่องของผู้แต่งได้ ซึ่งสามารถผสมผสานแล้วขยายความรู้ความจำให้กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล รวมทั้งสามารถดัดแปลงหรือเสริมแต่งความรู้เดิมให้มีรูปลักษณะใหม่ที่แปลกออกไป แต่ก็ยังมีบางอย่างที่คล้ายกับของเดิมอยู่บ้าง (ชวาล แพรัตกุล. 2520: 134) ปัญหาที่พบเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน คือ นักเรียนอ่านแล้วไม่สามารถตอบคำถามได้ บางคนอ่านได้แต่ไม่รู้เรื่องที่อ่านและจับใจความของเรื่องไม่ได้ ทำให้การอ่านไม่มีความหมายและไม่มีประโยชน์ เพราะไม่ได้รู้เรื่องหรือได้สาระความรู้จากเรื่องที่อ่าน (กรรณิการ์ พวงเกษม. 2535: 31)

การอ่านเป็นทักษะที่จะต้องอาศัยการฝึกฝนหรือการกระทำซ้ำบ่อยๆ วิธีการหนึ่งคือการใช้แบบฝึก แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียน การฝึกแต่ละทักษะนั้นควรมีแบบฝึกหลายๆ แบบเพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ เมื่อผู้เรียนได้ฝึกแล้วสามารถพัฒนาตนเองได้ดีขึ้น แบบฝึกมีประโยชน์สำหรับนักเรียนในการเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน ทำให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง ทบทวนความรู้และเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น นักเรียนสามารถฝึกฝนได้เต็มทีนอกเหนือจากที่เรียนในบทเรียน นอกจากนี้ยังมีประโยชน์สำหรับครูในการสอน ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนอันเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดจนสามารถช่วยให้นักเรียนเรียนได้ดีที่สุดตามความสามารถของเขาด้วย ทำให้ครูมองเห็นปัญหาต่างๆ ของนักเรียนได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งจะได้แก้ไขปรับปรุงได้ทันทั่วทั้งที่ ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน (รัชนี ศรีไพรวรรณ. 2517: 189 ; ประทีป แสงเปี่ยมสุข. 2538 : 53) จากการศึกษาที่เกี่ยวกับการใช้แบบฝึกของ จันทรา จันทร์กระจำง. (2528: 67) พบว่า การใช้แบบฝึกอ่านสร้างความสนใจแก่นักเรียน ทำให้นักเรียนสนใจที่จะฝึกฝนและปฏิบัติตามขั้นตอนของการฝึก นักเรียนต้องแข่งขันกับตนเองเพื่อลดเวลาในการฝึก ช่วยให้นักเรียนได้รับการแก้ไขวิธีอ่านทำให้เกิดลักษณะนิสัยที่ดีตลอดเวลาที่ทำการฝึกจนทำให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนและเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษามลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดติสสงสาราม สำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ได้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดติสสงสาราม สำนักงานเขตราชเทวี สังกัด
กรุงเทพมหานคร และเป็นแนวทางสำหรับครูในการสร้างแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพเพื่อใช้ส่งเสริม
ความรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดติสสงสาราม
สำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 3 ห้องเรียน
รวม 100 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนวัดติสสงสาราม สำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา
2548 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random
Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการฝึกด้วยแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

ตัวแปรตาม คือ ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โดยการฝึก
ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ใช้เวลาฝึก 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 40 นาที

4. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ รวบรวมมาจากหนังสือต่างๆที่นักเรียนยังไม่เคยอ่าน
เช่น วารสาร หนังสือนิทาน หนังสือส่งเสริมการอ่าน หนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยพิจารณาเนื้อหาให้
เหมาะสมกับระดับของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน ในลักษณะของการแปลความ ตีความ ขยายความ ซึ่งมีพฤติกรรม ดังนี้

1.1 แปลความ คือ ความสามารถในการหาความสัมพันธ์ของคำ การแปลคำ ข้อความ ให้เป็นคำหรือข้อความใหม่ โดยยังรักษาความหมายเดิมไว้

1.2 ตีความ คือ ความสามารถในการจับใจความสำคัญ หรือสรุปเรื่องราวที่อ่าน โดย ค้นหา เปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนของเรื่องราวนั้น

1.3 ขยายความ คือ สามารถคาดคะเนเหตุการณ์ย้อนหลังหรือเหตุการณ์ต่อไปได้โดย อาศัยข้อมูลที่ได้จากเรื่องที่อ่าน

2. แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หมายถึง ชุดฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกความสามารถด้านการแปลความ ตีความและขยายความ

3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หมายถึง ชุดของข้อคำถามที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความ

4. ประสิทธิภาพของแบบฝึก หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาไทย ซึ่งในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกโดยพิจารณาจากเกณฑ์ 80 / 80 ที่ตั้งไว้ ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ทำแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยได้ ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการ อ่านภาษาไทยของนักเรียนหลังจากการใช้แบบฝึกได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 80

5. ผลการใช้แบบฝึก หมายถึง ผลการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน หลังการใช้แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในการศึกษาครั้งนี้ พิจารณาจาก ความแตกต่างระหว่างคะแนนผลการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

6. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลที่มีคุณวุฒิตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไป 2 ท่าน และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 ท่าน

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80 / 80

2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน หลังได้รับการฝึกสูงกว่าก่อนได้รับการฝึก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสรุปประเด็นตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
 - 1.1 ความหมายของแบบฝึก
 - 1.2 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
 - 1.3 หลักในการสร้างแบบฝึก
 - 1.4 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี
 - 1.5 ประโยชน์ของแบบฝึก
 - 1.6 ประสิทธิภาพของแบบฝึก
 - 1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน
 - 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 2.4 ความเข้าใจในการอ่าน
 - 2.5 องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน
 - 2.6 ระดับของความเข้าใจในการอ่าน
 - 2.7 การวัดและประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน
 - 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

1.1 ความหมายของแบบฝึก

แบบฝึกในภาษาไทยมีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป เช่น ชุดการฝึก แบบฝึก แบบฝึกทักษะ แบบฝึกหัด แบบฝึกหัดทักษะ เป็นต้น มีผู้ให้ความหมายของแบบฝึก แบบฝึกหัดหรือชุดการฝึกไว้ดังนี้

วาสนา สุพัฒน์ (2530 : 11) กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำเพื่อทบทวนความรู้ต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะและเพิ่มทักษะซึ่งสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาได้

อัจฉรา ชีวพันธ์ และคนอื่นๆ (2532 : 8) ได้กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมความเข้าใจและเสริมเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วนที่ช่วยให้นักเรียนได้ปฏิบัติ และนำความรู้ไปใช้ได้อย่างแม่นยำ ถูกต้อง คล่องแคล่ว

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2540 : 106) กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง การจัดประสบการณ์ฝึกหัดเพื่อให้นักเรียนศึกษาและเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและสามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้องอย่างหลากหลายและแปลกใหม่

จินตนา ไบกาชุยี (ม.ป.ป. : 17) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แบบฝึกหัด หมายถึง สื่อการเรียนสำหรับให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อช่วยเสริมให้เกิดทักษะ และความแตกฉานในบทเรียน

ปรีชา ช้างขวัญยืน (2539 : 131) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แบบฝึกหัด หมายถึง หนังสือที่ให้แนวทางแก่ผู้เรียนในการฝึกฝนสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้วเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ชัดเจนขึ้น หรือเกิดทักษะความชำนาญมากขึ้น

ถวัลย์ มาศจรัส (2546 : 18) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แบบฝึกหัด หมายถึง กิจกรรมพัฒนาทักษะเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลาย และปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้

ชาญชัย ถิตรังสีมา และเชิดวิทย์ ฤทธิ์ประสาท (2523 : 114) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดการฝึก หมายถึง การจัดสถานการณ์เพื่อให้ผู้ฝึกเปลี่ยนพฤติกรรมจนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุดา บุญไวยโรจน์ (2529 : 56) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดการฝึก หมายถึง สื่อการเรียนที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาความเข้าใจฝึกฝนจนเกิดแนวคิดที่ถูกต้องและเกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจนับว่า ชุดการฝึกเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ครูทุกคนใช้ในการตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจและพัฒนาการด้านทักษะของนักเรียนในวิชาต่างๆ

สุกิจ ศรีพรหม (2541 : 68) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดการฝึก หมายถึง การนำสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของวิชามาใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า แบบฝึก แบบฝึกหัด หรือชุดการฝึก เป็นคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน คือ งานหรือกิจกรรมที่ครูผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนกระทำเพื่อฝึกทักษะและทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความชำนาญ ถูกต้อง คล่องแคล่ว จนสามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาได้โดยอัตโนมัติ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้คำว่า แบบฝึก

1.2 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์ (2536 : 65 - 73) กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกว่า ต้องยึดตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจทางภาษาแตกต่างกัน ก่อนสอนควรมีการทดสอบความสามารถทางภาษาของเด็กก่อน เด็กที่มีความสามารถสูงก็ให้การสนับสนุนให้มีทักษะสูงขึ้น ส่วนเด็กคนใดมีทักษะต่ำ ก็พยายามสอนซ่อมเสริมให้เป็นพิเศษ

2. การเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by Doing) นักเรียนสามารถเรียนรู้ทักษะการเขียนได้คล่องแคล่วชำนาญ ก็เพราะมีประสบการณ์ตรงจากการลงมือฝึกกระทำด้วยตนเอง จึงเป็นโอกาสที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้มากที่สุด

3. การเรียนจากการฝึกฝน (Law of Exercise) การฝึกฝนเป็นกฎการเรียนรู้ของธอร์ไดค์ (Thorndike) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อได้ฝึกฝน หรือกระทำซ้ำ ผู้เรียนจะมีทักษะทางภาษาดี มีความรู้ความเข้าใจ และเกิดทัศนคติที่ดี ถ้าผู้เรียนได้ฝึกฝน ได้ใช้ภาษามากเท่าใดก็จะช่วยให้มีทักษะดีมากขึ้นเท่านั้น

4. กฎแห่งผล (Law of Effect) นักเรียนได้เรียนแล้ว ย่อมต้องการทราบผลการเรียนของตนว่าเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นเมื่อมีงานให้นักเรียนทำ ครูควรรีบตรวจและคืนนักเรียนโดยเร็ว ผู้เรียนจะมีความพึงพอใจที่ได้รับผลการเรียน

5. กฎการใช้และไม่ใช้ (Law of Use and Disuse) ภาษาเป็นวิชาทักษะต้องมีการฝึกฝน อยู่เสมอจึงจะคล่องแคล่วและชำนาญ ถ้าเรียนแล้วไม่ได้ใช้นานๆ ก็ลืมหรือมีทักษะไม่ดีเท่าที่ควร

6. แรงจูงใจ (Motivation) เป็นสิ่งสำคัญมากเพราะเป็นสิ่งที่เร้าเพื่อจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน ตั้งใจฝึกฝน และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2536 : 203 - 204) ได้กล่าวถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ที่ควรนำมาสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีแรงจูงใจภายใน และมีความอยากรู้อยากเห็น ครูควรสนับสนุนให้นักเรียนมีความมั่นใจในการกระทำด้วยตนเอง

2. ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามโครงสร้างของบทเรียนให้เหมาะสมกับวัยและธรรมชาติของบทเรียนแต่ละหน่วย

3. จัดตามความยากง่ายของบทเรียน

4. เสริมแรงด้วยตนเอง ครูควรให้ผลย้อนกลับแก่นักเรียนว่าทำถูกหรือทำผิด และควรสอนให้นักเรียนตั้งความคาดหวังในสิ่งที่เป็นไปได้

พรรณี ข. เจนจิต(ณัฐชา สุานีกร. 2537 : 36 ; อ้างอิงจาก พรรณี ข. เจนจิต. 2528 :169 - 186) ได้สรุปแนวคิดทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกว่าควรประกอบด้วย

1. กฎแห่งผล แบบฝึกที่สร้างขึ้นนักเรียนจะต้องสามารถทำได้ดีและมีค่าเฉลี่ยให้นักเรียนสามารถตรวจสอบคำตอบได้ทันทีหลังจากทำแบบฝึกเสร็จแล้ว
2. การฝึกหัด การเรียนรู้เกิดจากการฝึกหัดและความใกล้ชิดทำให้จำได้คงทน ดังนั้นจึงควรเน้นให้มีการกระทำซ้ำบ่อยๆจนเกิดทักษะ
3. การเสริมแรง ควรให้กำลังใจแก่นักเรียนเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองและมีความรู้ประสบความสำเร็จในงานที่ทำ นักเรียนก็จะมีแนวโน้มในการที่จะทำงานนั้นๆอีก
4. แรงจูงใจ ครูจะต้องรู้จักกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการตื่นตัว อยากรู้ อยากเรียนแบบฝึกที่น่าสนใจจะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้นักเรียนอยากทำ อยากฝึก และเกิดการเรียนรู้

จากหลักจิตวิทยาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ทราบว่าในการสร้างแบบฝึกที่ดีนั้นจะต้องคำนึงถึงจิตวิทยาเพื่อให้ได้แบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน และยังเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างสนุกสนาน นักเรียนเกิดความพึงพอใจที่จะเรียน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน และช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน

1.3 หลักในการสร้างแบบฝึก

ริเวอร์ (River. 1970 : 103 - 104) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ต้องมีการฝึกนักเรียนมากพอสมควรในเรื่องหนึ่งๆ ก่อนที่จะมีการฝึกเรื่องอื่นต่อไป เนื่องจากแบบฝึกทำขึ้นเพื่อการสอนมิใช่ทำขึ้นเพื่อการสอบ
2. แต่ละแบบฝึกควรใช้ประโยคเพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น
3. ฝึกโครงสร้างใหม่ๆกับสิ่งที่เรียนรู้มาแล้ว
4. ประโยคที่ใช้ฝึกควรเป็นประโยคสั้นๆ
5. คำศัพท์และประโยคควรเป็นแบบที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวัน
6. เป็นแบบฝึกที่ให้นักเรียนได้ใช้ความคิด
7. ควรมีแบบฝึกหลายๆ แบบเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
8. ควรฝึกให้นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปแล้วใช้ในชีวิตประจำวันได้

ฮารส (อังศุมาลิน เพิ่มผล. 2542 : 14 ; อ้างอิงจาก Haress. ม.ป.ป. : 93 - 94) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกว่าแบบฝึกจะต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับนักเรียนและควรสร้างโดยอาศัยหลักจิตวิทยาในการแก้ปัญหา และการตอบสนองไว้ดังนี้

1. สร้างแบบฝึกหลายๆ ชนิด เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ

2. แบบฝึกที่สร้างขึ้นนั้นจะต้องให้นักเรียนสามารถพิจารณาได้ว่าต้องการให้นักเรียนทำอะไร
3. ให้นักเรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้จากการเรียนมาตอบในแบบฝึกให้ตรงตามเป้าหมาย
4. ให้นักเรียนตอบสนองสิ่งที่เร้าด้วยการแสดงความสามารถและความเข้าใจในการฝึก
5. กำหนดให้ชัดเจนว่าจะให้นักเรียนตอบแบบฝึกแต่ละชนิด แต่ละรูปแบบด้วยวิธีการตอบ

อย่างไร

วิชัย เพ็ชรเรือง (2531 : 77) ได้สรุปหลักในการทำแบบฝึกว่า ควรมีลักษณะดังนี้

1. แบบฝึกต้องมีเอกภาพและความสมบูรณ์ในตัวเอง
2. เกิดจากความต้องการของผู้เรียนและสังคม
3. ครอบคลุมหลายลักษณะวิชาโดยบูรณาการให้เข้ากับการอ่าน
4. ใช้แนวคิดใหม่ในการจัดกิจกรรม
5. สนองความสนใจใคร่รู้และความสามารถของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน

การเรียนรู้ที่

6. คำนึงถึงพัฒนาการและวุฒิภาวะของผู้เรียน
7. เน้นการแก้ปัญหาครูและนักเรียนได้มีโอกาสวางแผนงานร่วมกัน
8. แบบฝึกควรเป็นสิ่งที่น่าสนใจ คือเป็นสิ่งที่มีความแปลกใหม่พอสมควร เป็นสิ่งซึ่งตนเอง

สามารถปรับและรับเข้าสู่โครงสร้างทางความคิดของผู้เรียนได้

พรรณธิดา อ่อนแสง (2532 : 48) ได้สรุปหลักการทำแบบฝึกว่าควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์
2. ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา
3. ขั้นตอนต่างๆในการสร้างแบบฝึก
 - 3.1 ศึกษาปัญหาข้อบกพร่องของเด็กในการเรียนการสอน
 - 3.2 ศึกษาจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้
 - 3.3 ศึกษาเนื้อหา
 - 3.4 ศึกษาลักษณะของแบบฝึก
 - 3.5 กำหนดรูปแบบและการสร้างแบบฝึกให้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการแก้ไข

ประพนธ์ จำยเจริญ (2536 : 15) ได้ให้แนวทางในการดำเนินการสร้างแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมาย และวางแผนในการดำเนินการสร้างแบบฝึกหัด
2. วิเคราะห์ทักษะ และเนื้อหาวิชาที่ต้องการสร้างแบบฝึกหัด เป็นทักษะย่อยๆและเขียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามทักษะ และเนื้อหาย่อยๆนั้น

3. เขียนแบบฝึกหัดตามเนื้อหา และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และจิตวิทยาพัฒนาการตามวัยของผู้เรียน

4. กำหนดรูปแบบของแบบฝึก

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า หลักในการสร้างแบบฝึกควรสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการฝึก มีความเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก สนองความสนใจ และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดทำให้เป็นเรื่องๆ การประเมินผลแจ้งผลความก้าวหน้าในการฝึกให้นักเรียนทราบทันทีทุกครั้ง

1.4 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ในการจัดทำแบบฝึกให้บรรลุตามวัตถุประสงค์นั้นจำเป็นจะต้องอาศัยลักษณะและรูปแบบของแบบฝึกที่หลากหลายแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับทักษะที่เราจะฝึก ดังที่มื่อนักการศึกษาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

บิลโลว์ (เตือนใจ ตรีเนตร. 2544 : 7 ; อ้างอิงจาก Billow. 1962 : 87) กล่าวถึง ลักษณะของแบบฝึกที่ดีนั้นจะต้องดึงดูดความสนใจและสมาธิของนักเรียน เรียงลำดับจากง่ายไปหายากเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกเฉพาะอย่าง ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย วัฒนธรรมประเพณี ภูมิหลังทางภาษาของนักเรียน แบบฝึกที่ดีควรจะเป็นแบบฝึกสำหรับนักเรียนที่เรียนเก่ง และซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนในขณะเดียวกัน นอกจากนี้แล้วควรใช้หลายลักษณะและมีความหมายต่อผู้ฝึกอีกด้วย

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2517 : 72) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. ให้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาง่าย
3. ให้ความหมายต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความสนใจ
6. เหมาะกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาด้วยตัวเอง

นิตยา ฤทธิโยธี (2520 : 32) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรประกอบด้วย

1. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะกับระดับวัย หรือ ความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้นๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำให้ง่าย
4. ใช้เวลาให้เหมาะสม
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจแล้วท้าทายให้แสดงความสามารถ

สมชัย ไชยสกุล (2526 : 14 - 15) ได้เสนอลักษณะที่ดีของแบบฝึก ไว้ดังนี้

1. ควรสร้างขึ้นเพื่อฝึกทักษะที่จะสอนมิใช่ทดสอบนักเรียนว่านักเรียน เรียนรู้อะไรบ้างแล้ว
2. ควรเกี่ยวกับโครงสร้างเฉพาะสิ่งที่จะสอนเพียงอย่างเดียว
3. สิ่งที่ฝึกเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว
4. ควรเป็นข้อความสั้นๆ
5. ไม่ควรใช้คำสั่งมากเกินไป
6. ต้องออกเสียงทุกแบบฝึกหัดก่อนนำไปอ่านหรือเขียน
7. ควรเป็นแบบฝึกที่กระตุ้นให้เกิดการสนองตอบสิ่งที่พึงปรารถนา
8. แต่ละแบบฝึกควรออกเสียงให้มากที่สุด
9. ควรใช้คำสัมผัสคล้องจอง

วิชัย เพชรเรือง (2531 : 73) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะที่ดีของแบบฝึกไว้ว่า

1. แบบฝึกแต่ละแบบฝึกควรใช้หลักจิตวิทยาเข้าช่วย เช่น มีการสร้างแรงจูงใจให้เด็กเกิด ความอยากรู้อยากเห็นและกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรม เมื่อจบควรมีการเสริมแรงให้เด็กทุกครั้ง เพื่อเด็กอยากทำกิจกรรมอื่นต่อไป
2. การสร้างแบบฝึกแต่ละครั้ง ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมด้วย เพื่อเด็กจะได้เกิดความรู้ ทัศนคติที่เป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ ให้บรรลุเป้าหมาย
3. แบบฝึกควรฝึกในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับตัวเด็ก มีความหมายต่อผู้ฝึก เพื่อเด็กจะนำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้ และเด็กสามารถปรับเข้าสู่โครงสร้างทางความคิดของเด็กง่ายขึ้น
4. คำสั่งหรือตัวอย่างไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เด็กเข้าใจยากทั้งนี้เพื่อให้ นักเรียนจะได้ศึกษาด้วยตนเองได้ตามต้องการ

ชั้นชัย มหาโพธิ์ (2535 : 20) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรประกอบไปด้วย

1. เนื้อหาที่ตรงกับจุดประสงค์
2. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. มีภาพประกอบ มีการวางฟอร์มที่ดี
4. มีที่ว่างเหมาะสมสำหรับการฝึกเขียน
5. ใช้เวลาที่เหมาะสม
6. ทำท่ายความสามารถของผู้เรียนและสามารถนำไปฝึกด้วยตนเองได้

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ควรเป็นแบบฝึกสั้นๆ ฝึกหลายๆ ครั้ง มีหลายรูปแบบ การฝึกควรฝึกเฉพาะเรื่องเดียว และควรเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว คำชี้แจง

สั้นๆ ใช้เวลาเหมาะสม เป็นเรื่องที่ทำท่ายให้แสดงความสามารถ เมื่อผู้เรียนได้ฝึกแล้วก็สามารถพัฒนาตนเองได้ดี จึงจะนับว่าเป็นแบบฝึกที่ดีและมีประโยชน์

1.5 ประโยชน์ของแบบฝึก

รัชนี ศรีไพรวรรณ (2517 : 189) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. ทำให้เข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้น
 2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนอันเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป ตลอดจนสามารถช่วยให้นักเรียนเรียนได้ดีที่สุดตามความสามารถของเขาด้วย
 3. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลงานของเขาได้
 4. ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538 : 53) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จทางจิตใจมากขึ้น
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้เด็กสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่างๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในบทเรียน
9. ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง

จากประโยชน์ของแบบฝึกที่กล่าวมา สรุปได้ว่า แบบฝึกมีประโยชน์เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ สามารถที่จะทบทวนด้วยตนเองและเห็นความก้าวหน้าของตนเอง นอกจากนี้ยังสามารถช่วยลดภาระของครูอีกด้วย

1.6 ประสิทธิภาพของแบบฝึก

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2532 : 494 - 495) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอน หรือแบบฝึกอยู่หลายประการ ดังนี้คือ

1. สำหรับหน่วยงานผลิตแบบฝึก เป็นการประกันคุณภาพของแบบฝึกว่าอยู่ในชั้นสูงเหมาะสมที่จะลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก หากไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อนแล้วผลิตออกมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ก็จะต้องทำใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองเวลา แรงงานและเงินทอง

2. สำหรับผู้ใช้แบบฝึก แบบฝึกจะทำหน้าที่สอนโดยที่ช่วยสร้างสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามที่มุ่งหวัง ดังนั้นก่อนนำแบบฝึกมาใช้ จึงควรมั่นใจว่าแบบฝึกนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้นจะช่วยให้มีคุณค่าทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. สำหรับผู้ผลิตแบบฝึก การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่าเนื้อหาสาระที่บรรจุลงในชุดแบบฝึกง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพทำได้โดยการประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย(ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพ E_1 เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ กำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของคะแนนทำงาน และการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดนั้นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ / ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

การกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ควรพิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80 , 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น เมื่อกำหนดเกณฑ์แล้วนำไปทดลองจริงอาจได้ผลไม่ตรงตามเกณฑ์ แต่ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 5 เช่น ถ้ากำหนดไว้ 90/90 ก็ควรได้ไม่ต่ำกว่า 85.5/85.5

เสาวนีย์ สิกขบัณฑิต (2528 : 295) กล่าวถึงการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุด แบบฝึก นิยมตั้งไว้ 90/90 สำหรับเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ และเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติไม่ต่ำกว่า 80/80

ฉลองชัย สุวัฒนบุรณ (2528 : 215) กล่าวถึงการยอมรับประสิทธิภาพของชุดการสอน มี 3 ระดับดังนี้คือ

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เกิน 2.5 เปอร์เซนต์ขึ้นไป
2. เท่ากับเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนต่ำกว่าเกณฑ์ หรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่เกิน 2.5 เปอร์เซนต์
3. เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5 เปอร์เซนต์ ถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ เมื่อผลิตแบบฝึกเพื่อเป็นต้นแบบแล้ว ต้องนำแบบฝึกไปทดสอบประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้ (สุกิจ ศรีพรหม, 2541 : 70 - 71)

ขั้นที่ 1 ขั้นทดสอบกับนักเรียน 1 คน (One - To - One Testing) โดยเลือกนักเรียนที่ยังไม่เคยเรียนเรื่องที่จะสอนมาก่อนเลยจำนวน 1 คน แล้วให้เรียนจากแบบฝึก โดยปฏิบัติดังนี้

1. ตอบแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest)
2. เรียนจากแบบฝึกจนจบบทเรียน
3. ทำแบบฝึกหัดในบทเรียนไปพร้อมกันในขณะที่เรียน
4. ตอบแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)

แล้วนำผลที่ได้รับมาพิจารณาปรับปรุงส่วนที่เห็นว่ายังบกพร่อง เช่น เนื้อหา สื่อต่างๆ แบบทดสอบต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น

ขั้นที่ 2 ขั้นทดสอบกับกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) ใช้กับนักเรียน 10 คน ที่ยังไม่เคยเรียนบทเรียนดังกล่าวมาก่อน ดำเนินการเช่นเดียวกับขั้นที่ 1 ทุกประการเมื่อเสร็จกระบวนการแล้วนำแบบฝึกมาแก้ไขข้อบกพร่องอีกครั้งหนึ่งและนำผลคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดและทำแบบทดสอบหลังเรียนไปหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดโดยใช้เกณฑ์ 80 / 80

ขั้นที่ 3 ขั้นทดลองภาคสนาม (Field Testing) โดยทดลองใช้กับนักเรียนทั้งชั้นเรียนโดยใช้วิธีการเช่นเดียวกับขั้นที่ 1. และขั้นที่ 2 แล้วนำผลไปหาประสิทธิภาพของแบบฝึก การคำนวณประสิทธิภาพของแบบฝึกนี้ยืมตั้งไว้ 90 / 90 สำหรับเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำและเนื้อหาวิชาที่เป็นทักษะหรือเจตคติไม่ต่ำกว่า 80 / 80

80 ตัวแรก คือ คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของกลุ่มในการทำแบบฝึก

80 ตัวหลัง คือ คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของกลุ่มในการทำแบบทดสอบหลังเรียน

ถ้าปรากฏว่า ทั้งคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของกลุ่มในการทำแบบฝึกและการทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ไม่ต่ำกว่า 80 ทั้งคู่ ก็ถือว่าแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2532 : 496 - 497) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึก ดังนี้

1. ขั้นหาประสิทธิภาพ 1 : 1 แบบเดี่ยว

เป็นการทดลองกับผู้เรียน 1 คน โดยใช้ เด็กอ่อน ปานกลาง และเด็กเก่ง คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยวนี้นี้จะได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานมาก

2. ค้นหาประสิทธิภาพ 1 : 10 แบบกลุ่ม

เป็นการทดลองกับผู้เรียน 6 -10 (ละผู้เรียนเก่ง กับอ่อน) ค้นหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ในคราวนี้จะแน่นอนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์

3. ค้นหาประสิทธิภาพ 1 : 100 ภาคสนาม

เป็นการทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้น 40 – 100 คน ค้นหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุง ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากต่ำจากเกณฑ์ไม่เกิน 2.5 เปอร์เซนต์ ก็ให้ยอมรับ หากแตกต่างกันมากต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกใหม่โดยยึดสภาพความเป็นจริงเป็นเกณฑ์

ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไว้ 80 / 80 โดยให้มีความคลาดเคลื่อนได้ไม่ต่ำกว่า 2.5 เปอร์เซนต์

1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องแบบฝึก

พิมพ์พร อุทัยเลิศ (2526 : 50) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกจำนวน 68 คน ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้แบบเสริมทักษะมีผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เสาวณี คล่องน้อย (2530 : 67) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ในจังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบฝึกหัดกับการเขียนสรุปความ ผลการศึกษพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้แบบฝึกหัดมีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นุจารี นนทรี (2532 : 50) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกเพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงตัวสะกดภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสงเคราะห์เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษพบว่า แบบฝึกการอ่านออกเสียงตัวสะกดมีประสิทธิภาพ 95.63 / 86.75 และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนในการอ่านออกเสียงตัวสะกดระหว่างการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สายสุนีย์ สกุลแก้ว (2534 : 64) ได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียน จากการทำข้อสอบหลังทำแบบฝึกหัดมากกว่าก่อนทำแบบฝึกหัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทิพวรรณ หอมพลู (2537 : 42) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความบทร้อยกรองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะระหว่างกลุ่มที่ใช้การสอนตามคู่มือครูกับกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะ ผลการศึกษพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความบทร้อยกรองของ

นักเรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู และนักเรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภูมิศรี จันทรดา (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรม ชั้นที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ เรื่องฟักทองของนิค ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย การสะกดคำยาก เรื่องเปิดหาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทยสะกดคำยาก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.96 / 81.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 และคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ไพเราะ วุฒิเจริญกุล (2540 : 78) ได้พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรองนักเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน

2.1 ความหมายของการอ่าน

ครอเลย์ (Crawley. 1995 : 14 - 15) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่ สลับซับซ้อน ซึ่งรวมไปถึงความสามารถในการถอดความหมายจากสัญลักษณ์นั้นๆ ในขณะที่ผู้อ่าน ได้รับจากสิ่งที่ผู้อ่านมองเห็น โดยใช้กระบวนการคิด ระลึกถึงคำต่างๆ ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดกับสิ่งที่มองเห็นโดยใช้กระบวนการคิดระลึกถึงคำต่างๆ ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดกับสิ่งที่มองเห็นแล้วสื่อความหมายจากสัญลักษณ์ที่อ่านได้

รูบิน (Rubin. 1993 : 6 - 7) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความเข้าใจในบทอ่านและรับรู้ถึงความหมายของคำโดยอาศัยกระบวนการคิด เพื่อสื่อความหมายของสัญลักษณ์ในบทอ่าน

ประเทิน มหาจันทร์ (2530 : 13) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มีการจดบันทึกไว้

สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์ (2534 : 8) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์ หรือหนังสือ โดยผู้อ่านรับรู้ว่าคุณเขียนได้ส่งอะไร

มายังผู้อ่าน ทั้งในด้านความคิด ความรู้ ความหมาย ความสัมพันธ์กับสิ่งอื่น ว่าผู้เขียนตั้งใจจะแสดงความเป็นอย่างไร มีความหมายว่าอะไร เกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง ลำดับขั้นตอนของการอ่านจะเริ่มต้นตั้งแต่การทำความเข้าใจในถ้อยคำแต่ละคำ กลุ่มคำแต่ละกลุ่มและเรื่องราวแต่ละเรื่องราวเรียงรายต่อเนื่องกันอยู่ในย่อหน้าหนึ่ง หรือในตอนหนึ่ง หรือในเรื่องหนึ่ง ซึ่งผู้อ่านต้องทำความเข้าใจไปที่ละตอนเป็นลำดับ

วรรณิ โสมประยูร (2537 : 121) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง ที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้นๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

สนิท ตั้งทวี (2538 : 4) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำและความคิด แล้วนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์

วิมลนะ บุญจับ (2541 : 100) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การรับรู้ความหมายจากข้อความหรือถ้อยคำที่ตีพิมพ์หรือจารึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรให้ปรากฏ หรือปรากฏในรูปสัญลักษณ์ต่างๆ ที่สามารถแปลความหมายหรือตีความหมายได้

กองเทพ เคลือบพณิชกุล (2542 : 81 - 82) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง ส่วนหนึ่งของกระบวนการสื่อสาร เป็นขั้นตอนของการรับสารโดยผู้อ่านใช้ประสาทสัมผัสทางตารับภาพ คือ ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์อื่นใดผ่านกระบวนการทางความคิด เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องราวนั้น แล้วตีความหมายออกมา ทั้งความหมายตรงและความหมายแฝงอย่างถูกต้องและตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน แล้วยังสามารถสรุปความหมาย แนวความคิดตามขั้นตอน โดยใช้สมรรถภาพของการอ่านตามลำดับ จนสามารถนำความหมายมาประยุกต์ใช้วิจารณ์หรือประเมินคุณค่างานเขียนได้ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐาน

สนิท สัตโยภาส (2545 : 92) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การมองดูตัวอักษรแล้วถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิดจากนั้นจึงนำความรู้ ความคิด หรือสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในด้านต่างๆ เมื่อถึงเวลาอันควร

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมา พอจะสรุปได้ การอ่านเป็นกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้อ่านต้องแปลความหมาย ทำความเข้าใจตัวอักษรหรือสัญลักษณ์โดยใช้ความคิด ความรู้สึก ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันกับผู้อ่าน และผู้อ่านสามารถนำเอาความรู้นั้นๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

2.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญทำให้บุคคลได้พัฒนาสติปัญญา แสวงหาความรู้และมีประสบการณ์เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

ประเทิน มหาชนธ์ (2530 : 161) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ได้ความรู้หรือสนองในสิ่งที่อยากรู้
2. ช่วยให้พัฒนาตนเองทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยนำความรู้จากการอ่านมาปรับปรุงพัฒนาชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น
3. ช่วยปรับปรุงสถานภาพของตนเองให้ดีขึ้น พัฒนาอาชีพของตนเองให้ก้าวหน้าจากการอ่าน
4. ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินช่วยผ่อนคลายอารมณ์
5. ช่วยชีวิตปลอดภัยและพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า เพราะถ้าประชาชนอ่านหนังสือได้

ปฏิบัติตามกฎหมายได้ถูกต้องเกิดความสงบในบ้านเมือง

สุชุม เจलयทรัพย์ (2531 : 13) กล่าวว่า การอ่านช่วยให้เกิดปัญญา มีความรู้กว้างขวางเข้าใจตนเอง มีทัศนคติอันถูกต้อง สามารถวินิจฉัยความถูกต้องของเรื่องต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บันลือ พฤกษ์วัน (2538 : 10 - 11) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้
2. เด็กที่อ่านเป็นย่อมได้รับการยอมรับ สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลในสังคมได้อย่างมั่นใจ
3. การอ่านได้ อ่านเป็น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่าง

กว้างขวาง

4. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบอาชีพของผู้เรียนในอนาคต
5. การอ่านมีความจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองดีในการรับรู้ข่าวสารเหตุการณ์บ้านเมือง
6. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวิเคราะห์ ตัดสินใจในการเลือกตัวแทนในด้านการเมือง

การปกครอง

7. การอ่านนับเป็นกิจกรรมสำคัญในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้รับความเพลิดเพลินและพัฒนาจิตใจอีกด้วย

8. การอ่านช่วยให้ผู้เรียนทราบและสามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมพัฒนาตนเองและอาชีพของตนได้

วรรณิ โสมประยูร (2537 : 121 - 122) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ เพื่ออาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่างๆ
2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับ

บุคคลอื่นร่วมไปถึงทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ทั้งในด้านการกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพการงานต่างๆในสังคม

3. การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุงและพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่างๆได้เป็นอย่างดี

5. การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง

6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่างๆในอดีต เช่น ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญ วรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

สนิท ด้ตโยภาส (2545 : 93 - 94) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ มีความรอบรู้ไม่แคบอยู่เฉพาะเรื่อง

2. การอ่านช่วยพัฒนาความคิด และยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น

3. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญทางการศึกษา

4. การอ่านช่วยให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ

5. การอ่านช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพให้ดีขึ้น

6. การอ่านช่วยแก้ปัญหาในใจได้

7. การอ่านทำให้เราใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ได้รับความเพลิดเพลิน สนุกสนานช่วยให้จิตใจได้รับการพักผ่อน

8. การอ่านช่วยให้เราใช้เวลาว่างอย่างมีคุณค่า

ไพพรรณ อินทนิล (2546 : 7-8) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน

2. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้

3. การอ่านเป็นสื่อสำคัญในการพัฒนาและแก้ปัญหาสังคม

จากความสำคัญของการอ่านที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ ไม่ใช่เฉพาะในโรงเรียนเท่านั้น แต่ยังมีมีความสำคัญในการดำรงชีวิต เพราะจะช่วยให้ผู้ที่รักอ่านได้รับข่าวสารทันต่อเหตุการณ์และนำไปใช้ในการตัดสินใจได้ ส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างกว้างขวาง รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และเกิดความเพลิดเพลินได้

2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

เกรลเล็ท (Grellet. 1994 : 4) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน
2. การอ่านเพื่อความรู้จากข้อมูลต่างๆ

สุทุม เฉลยทรัพย์ (2531 : 19 - 20) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน ดังนี้

1. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้
2. อ่านเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น
3. อ่านเพื่อต้องการทราบข้อมูลข่าวสารที่แท้จริง
4. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า
5. อ่านเพื่อให้ก้าวหน้าในอาชีพ

สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์ (2534 : 9) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านเพื่อความรู้ แบ่งวัตถุประสงค์ย่อยออกเป็น 5 ประเด็น คือ
 - 1.1 เพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ
 - 1.2 เพื่อศึกษาหาความรู้โดยละเอียดและโดยย่อ
 - 1.3 เพื่อการรับรู้ข่าวสาร ข้อเท็จจริง
 - 1.4 เพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเพื่อเขียน

ตำราวิชาการ

- 1.5 เพื่อรวบรวมข้อมูลมาทำรายงาน ทำวิจัย
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านหนังสือประเภทเรื่องสั้น นิทาน นวนิยาย
3. การอ่านเพื่อความคิดแปลกใหม่ เช่น การอ่านผลการทดลอง การค้นคว้าวิจัย
4. การอ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ

เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ (2536 : 21) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน ดังนี้

1. อ่านเพื่อบันเทิง
2. อ่านเพื่อรู้และเข้าใจวิธีการหรือกระบวนการ
3. อ่านเพื่อศึกษาและค้นคว้า

วรรณิ โสมประยูร (2537 : 127 - 128) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง
3. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
4. การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง

5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์จากข้อมูลที่ได้
6. การอ่านเพื่อหาประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จ ส่วนใดเป็นของจริง
7. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน
8. การอ่านเพื่อปฏิบัติตาม
9. การอ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง

ผะอบ โปษะภคณณะ. (2538 : 109) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1. เพื่อให้รู้ การอ่านไม่ว่าเรื่องเล็กเรื่องน้อยหรือเรื่องใหญ่ๆจุดประสงค์ที่มาก่อนก็คือเพื่อให้รู้ เช่น การอ่านสลากยา เพื่อให้รู้ว่าจะได้กินยาถูก อ่านประกาศ อ่านตำรา อ่านข่าว ฯลฯ
2. เพื่อให้เกิดความบันเทิง การอ่านเป็นยาอายุวัฒนะอย่างหนึ่ง เป็นอาหารใจทำให้เกิดความเพลิดเพลิน

สนิท ตั้งทวี (2538 : 279) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน ดังนี้

1. เพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องต่างๆโดยละเอียดหรือโดยย่อ
2. เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นหรือความสงสัย
3. เพื่อต้องการทราบข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริง
4. เพื่อต้องการศึกษาค้นคว้า
5. เพื่อเป็นที่ยอมรับในวงสังคมและสามารถปรับตัว วางตัวให้เข้ากับคนอื่นได้
6. เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน

นาคล จันทรพิชญ (2539 : 74 - 75) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันออกไป ดังนี้

1. การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้
2. อ่านเพื่อความเพลิดเพลินบันเทิงใจ
3. อ่านเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ
4. อ่านเพื่อฝึกทักษะในการอ่านออกเสียง

สนิท สัตโยภาส (2545 : 94) กล่าวถึงมุ่งหมายของการอ่าน ดังนี้

1. อ่านเพื่อให้ได้ความรู้ ความคิด และประสบการณ์
2. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าให้ได้คำตอบที่ต้องการ
3. อ่านเพื่อความบันเทิงเริงใจ

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านที่กล่าวมา สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการอ่าน เพื่อศึกษาหาความรู้ต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความคิด เพื่อความบันเทิง เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่านที่จะนำไปใช้ประโยชน์ตามที่ต้องการ

2.4 ความเข้าใจในการอ่าน

เวนไรท์ (Wain Wright. 1972 : 36 - 38) กล่าวว่า ผู้อ่านที่อ่านแล้วเข้าใจได้ดีจะต้องมีความสามารถ ดังนี้

1. เก็บใจความสำคัญและระลึกได้เมื่อต้องการ
2. เลือกอ่านแต่หัวข้อสำคัญ
3. ตีความของใจความสำคัญและแนวความคิดในเรื่องที่อ่านได้
4. สรุปเรื่องราวต่างๆ จากเรื่องที่อ่านได้
5. สรุปและประเมินค่าเนื้อเรื่องที่ตนอ่านได้ เชื่อมโยงความรู้ที่ได้มากับประสบการณ์

กูดแมน (วาสนา ไตรวัฒนธงไชย. 2543: 10 ; อ้างอิงจาก Goodman. 1990: 472) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นสิ่งที่ผู้อ่านสร้างขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ของตัวอักษร กระบวนการคิด และกระบวนการเลือกสิ่งชี้ทางภาษาซึ่งได้แก่ตัวอักษรและเสียง ลำดับคำในประโยคและความหมายของคำ โดยผู้อ่านจะสุ่มเลือกสิ่งชี้ทางจากข้อความที่อ่าน และใช้ความรู้ในทางภาษาศาสตร์หาความหมายจากคำต่างๆ ผู้อ่านจะคาดคะเนความหมายคำที่พบในข้อความหนึ่งๆแล้วทดสอบดูว่าสิ่งที่คาดคะเนไว้ผิด ผู้อ่านก็จะทำการแก้ไขเมื่อจำเป็นแล้วย้อนกลับไปเลือกสิ่งชี้ทางใหม่จนเข้าใจบทอ่านทั้งหมด

ชวาล แพรัตกุล (2520 : 134) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นความสามารถในการผสมผสานแล้วขยายความรู้ความจำให้กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผลซึ่งจะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะ 4 ประการ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อยๆเหล่านั้น
2. รู้ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อยๆเหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง (ภาษาพูด)
4. เมื่อพบสิ่งใดที่มีสภาพทำนองเดียวกันกับเรื่องที่เคยเรียนรู้มาแล้วสามารถตอบและอธิบายได้

ประเทิน มหาจันทร์ (2530: 154) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า ประกอบด้วยความสามารถในด้านต่างๆ 3 ด้าน ได้แก่

1. ความสามารถที่จะเข้าใจความสัมพันธ์ของแนวคิด

2. ความสามารถในการกำหนดความมุ่งหมายของการอ่าน
3. ความสามารถที่จะนำความรู้เก่า ๆ มาทำความเข้าใจกับเรื่องราวที่อ่านได้

ศศิธร วงศ์ชาติ (2542 : 18) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นความสามารถในการเข้าใจความที่อ่านได้ตรงตามที่ต้องการ และสามารถสรุปจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ด้วยการแปลความ ตีความ ขยายความ และประเมินค่า ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจคำศัพท์ สามารถเรียงลำดับความได้ จับความคิดสำคัญได้ ซึ่งผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีระดับความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันไป

จากความเข้าใจในการอ่านที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถในการเข้าใจความที่อ่านได้ตรงตามที่ต้องการ และสามารถสรุปจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ด้วยการแปลความ ตีความ ขยายความ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมซึ่งมีระดับความเข้าใจที่แตกต่างกันออกไป

2.5 องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

วิลเลียม (นงลักษณ์ คำยิ่ง. 2541 : 16 ; อ้างอิงจาก William. 1986 : 3 - 6) ได้เสนอแนะองค์ประกอบที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the Writing System) ผู้อ่านที่มีความสามารถจะต้องมีความรู้ในเรื่องการผสมคำ และการสะกดคำ เพราะจะช่วยให้เข้าใจและ จดจำคำในภาษาได้
2. ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the Language) ซึ่งได้แก่ โครงสร้างของคำ ลักษณะของคำ และการเรียงคำ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างราบรื่นและเกิดความเข้าใจเร็วขึ้น

3. ความสามารถในการตีความ (Ability of Interpret) ผู้อ่านจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ และการเชื่อมโยงของประโยคในข้อความ และตีความหมายที่ผู้เขียนต้องสื่อออกมาให้ได้

4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the World) ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้มากนักน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของบทอ่าน และโครงสร้างความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งนอกจากความรู้ในหัวเรื่องที่จะอ่านแล้ว ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับประเภทของบทอ่าน ตลอดจนความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมอีกด้วย เพราะในขณะที่อ่านผู้อ่านจำเป็นต้องดึงเอาความรู้เหล่านี้ไปใช้ประกอบด้วย

5. เหตุผลในการอ่านและรูปแบบการอ่าน (Reason of Reading Style and Reading Style) ผู้อ่านที่มีความสามารถจะต้องรู้จักเปลี่ยนรูปแบบการอ่านไปตามจุดมุ่งหมายหรือเหตุผลในการอ่าน เช่น การอ่านแบบผ่านๆ เพื่อกวาดสายตาดูหัวข้อข่าวสำคัญๆ หรือการอ่านแบบเอารายละเอียดเมื่ออ่านตำราเรียน เป็นต้น

เอ็ดดี้ (พรเพ็ญ พุ่มสะอาด. 2543 : 9 ;อ้างอิงจาก Eddie. 1986 : 3 - 7) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน ผู้อ่านที่มีความสามารถจะต้องมีความรู้ในเรื่องการผสมคำและการสะกดคำ เพราะจะช่วยให้เข้าใจและจดจำคำในภาษาได้
2. ความรู้ในเรื่องภาษา ได้แก่ โครงสร้างของคำ ลักษณะของคำและการเรียบเรียงคำ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้การอ่านเป็นไปได้อย่างราบรื่นและเกิดความเข้าใจเร็วขึ้น
3. ความสามารถในการตีความหมาย ผู้อ่านจะต้องเห็นความสัมพันธ์และการเชื่อมโยงกันของแต่ละประโยค แล้วตีความหมายที่ผู้เขียนต้องการออกมาได้
4. ความรู้รอบตัวทั่วไป ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับลักษณะของบทอ่านและโครงสร้างความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งนอกจากความรู้ในหัวเรื่องที่จะอ่านแล้ว ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับประเภทของบทอ่าน ตลอดจนความรู้ในเรื่องของวัฒนธรรมอีกด้วย เพราะในขณะที่อ่านผู้อ่านต้องดึงความรู้เหล่านั้นไปใช้ประกอบด้วย
5. เหตุผลและรูปแบบในการอ่าน ผู้อ่านที่มีความสามารถต้องรู้จักเปลี่ยนรูปแบบการอ่านไปตามจุดมุ่งหมาย หรือเหตุผลในการอ่าน เช่น การอ่านแบบผ่านๆ เพื่อกวาดสายตาดูหัวข้อข่าวที่สำคัญ หรืออ่านแบบเอารายละเอียดเมื่ออ่านตำราเรียน

ฉัตรสุตา ดวงพลอย (2525 : 8 - 13) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จมี 4 ประการ คือ

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ในขั้นเริ่มแรกผู้อ่านจะเริ่มที่การเรียนรู้เสียงให้สัมพันธ์กับตัวอักษร และการรู้ความหมายของแต่ละคำ แต่การอ่านจะเปลี่ยนไปเมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น และเมื่ออ่านเก่งแล้วก็จะสามารถเดาความหมายได้และเมื่ออ่านอยู่เสมอก็จะเกิดทักษะในการอ่านในที่สุด
2. ประสบการณ์โลกทัศน์ ความรู้ ความเชื่อต่างๆ (Scheme) ซึ่งรวมไปถึงความรู้และความสามารถ ความพร้อมในเนื้อหาที่ผู้อ่านมีต่อสิ่งที่อ่านด้วย
3. ความสมบูรณ์ในตัวเองของเนื้อเรื่องหรืองานเขียนนั้นๆ (Conceptual or Semantic Completeness) ความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ยากถ้าเรื่องที่อ่านนั้นไม่มีเนื้อความสมบูรณ์ในตัวเองยกเว้นในกรณีที่ผู้อ่านมีความพร้อมในเนื้อหาที่กำลังอ่านซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์จากการเรียนรู้
4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของงานเขียนจากการวิเคราะห์ภาษาในระดับสูงกว่าประโยค (Discours Analysis) ทำให้ทราบว่างานเขียนแต่ละชิ้นแต่ละประเภทมีโครงสร้างที่มีลักษณะที่ต่างกัน งานเขียนของแต่ละบุคคลยังสะท้อนความเชื่อตลอดจนวัฒนธรรมของผู้เขียนด้วย

ดังนั้น ถ้างานเขียนนั้นเสนอเรื่องราวที่ต่างไปจากวัฒนธรรมหรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน การอ่านจะประสบความสำเร็จได้ยากเพราะประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เขียนกับผู้อ่านต่างกัน

ทูลี อินมัน (2533: 16) กล่าวว่า ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของการอ่าน คือ

1. ภูมิหลัง ผู้ที่มีความรู้รอบตัวกว้างขวางจะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี
2. ประสบการณ์ คือ การได้พบได้คุ้นเคยกับเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น
3. การรู้เชิงภาษา ผู้อ่านอาจมีอุปสรรคในการอ่านหนังสือ เนื่องจากมีความรู้ทางภาษาไม่เพียงพอ เมื่ออ่านหนังสือที่มีถ้อยคำสำนวน คำพังเพย โวหาร และคำเปรียบเทียบกับที่คมคาย ก็อาจตีความไม่ได้ทำให้การอ่านหมดรสชาติไป

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2536 : 24 -25) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่านมี 3 ประการ ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิม หรือความรู้เดิม (Schema) ของผู้อ่าน ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านมีความสามารถแตกต่างกันได้ เนื่องจากความคิดรวบยอดของผู้มีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จะช่วยให้เกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและเร็วขึ้น

2. อภิปัญญา (Meta - Cognition) ความสามารถของผู้อ่านในการเข้าใจกระบวนการความคิดของตนในการตีความและแก้ปัญหาต่างๆ จะช่วยให้ความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น เนื่องจากสามารถใช้ความคิดของตนเองจากประสบการณ์มาใช้ในการจับใจความ แปลความ ตีความ และขยายความได้ การแก้ปัญหาเพื่อหาคำตอบหรือข้อมูลจากการอ่านความเข้าใจตนเอง ในกระบวนการที่ใช้ อันเกิดจากประสบการณ์ในแต่ละคน ย่อมเป็นประโยชน์ต่อความสามารถในการอ่านของแต่ละคนได้

3. โครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure) ผู้เขียนทุกคนย่อมมีแนวทางในการสื่อความของตนโดยเฉพาะร่างโครงการเขียนของเขา ซึ่งย่อมมีจุดประสงค์ในการสื่อความที่แตกต่างกัน โครงสร้างเนื้อความจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะช่วยให้เราเข้าใจเนื้อความในการอ่านได้ดีหากเราเข้าใจการวิเคราะห์โครงสร้างของการเขียนในเนื้อความนั้นๆ และทราบจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ กระบวนการทางความคิดย่อมจะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพในการจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความ และขยายความในการอ่าน

จากองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านนั้นผู้อ่านจะต้องมีความรู้ทางในระบบการเขียน ความรู้ทางภาษา ความรู้รอบตัว และประสบการณ์เดิมเข้ามาช่วย

2.6 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

เบอร์มิสเตอร์ (วาสนา ไตรวัฒนธไชย. 2543 : 13 ; อ้างอิงจาก Burmeister. 1974 : 210)

แบ่งระดับความสามารถในการอ่าน 7 ระดับคือ

1. ระดับความจำ คือ การที่ผู้อ่านสามารถจำในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ ซึ่งจะเป็นการจำในเรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่องและลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน
2. ระดับแปลความหมาย คือ การนำเอาข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านไปแปลรูปอื่น เช่น การแปลภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความจากคำจำกัดความ การแปลข้อความที่เป็นแผนภูมิ เป็นต้น
3. ระดับการตีความ คือ การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้ เช่น เมื่อได้เหตุมาแล้วสามารถหาผลได้ สามารถทำนายเหตุการณ์ต่อไปได้ จับใจความสำคัญของเรื่องได้หรือสรุปความจากสิ่งที่กล่าวโดยทั่วไป เป็นต้น
4. ระดับประยุกต์ คือ ผู้อ่านสามารถที่จะเข้าใจหลักการและประสบความสำเร็จในการนำประโยชน์จากสิ่งที่อ่านไปประยุกต์ใช้
5. ระดับวิเคราะห์ คือ การที่ผู้อ่านสามารถแยกแยะส่วนประกอบย่อยๆ ที่มาประกอบกันเข้าเป็นส่วนใหญ่ เช่น การวิเคราะห์บทประพันธ์ การตรวจสอบการให้เหตุผลผิดๆ และการลงความเห็นในสิ่งที่อ่าน เป็นต้น
6. ระดับสังเคราะห์ คือ การที่ผู้อ่านสามารถนำความคิดจากสิ่งต่างๆ มาเรียบเรียงใหม่ได้
7. ระดับประเมินผล คือ การที่ผู้อ่านสามารถวางแผนและตัดสินใจเรื่องที่ย่านตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ได้

สมิท (วิภาวี แป้นเรือง. 2546 : 17 ; อ้างอิงจาก Smith. 1996) แบ่งการอ่านออกเป็น 4 ระดับคือ

1. ความเข้าใจตามตัวอักษร ในระดับนี้มักไม่ต้องใช้ทักษะการคิด เป็นการระลึกเอาจากความจำ
2. การตีความ ในระดับนี้ต้องใช้ทักษะการคิดประเภทต่างๆ เช่น การหาข้อมูลเสริมจากที่ไม่มีให้ตรงกับกรสรุป การใช้เหตุผล การเปรียบเทียบ การหาความสัมพันธ์ เป็นต้น
3. การอ่านขั้นวิจารณ์ เป็นการประเมินค่า การคัดค้านคุณภาพ คุณค่าความถูกต้องและความเป็นจริงของสิ่งที่อ่าน เป็นการอ่านที่ผู้อ่านมีปฏิกิริยาโต้ตอบสิ่งที่อ่านโดยใช้ประสบการณ์
4. การอ่านอย่างสร้างสรรค์ ระดับนี้ผู้อ่านจะคิดขยายความเกินออกไปจากเนื้อหาเพื่อให้ความ

ชวาล แพรัตกุล (2520 : 26) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าจะต้องมี 3 ระดับ ดังนี้

1. การแปลความ คือ สามารถแปลความหมายของข้อความหรือภาพใดๆตามท้องเรื่องได้อย่างถูกต้อง แต่ไม่ใช่การแปลคำนั้นๆออกมาตรงๆ อย่างแปลคำศัพท์ในพจนานุกรมแต่จะต้องแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราว นั้น ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้ดีสำหรับเรื่องราวนั้นๆโดยเฉพาะ

2. การตีความ คือ สามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อยๆของเรื่องนั้นจนสามารถนำมากล่าวเป็นอีกนัยหนึ่งได้

3. การขยายความ คือ สามารถขยายความหมายของนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้ ซึ่งเป็นคำถามขั้นสูงสุดของความเข้าใจ

มันมาส ชวลิต (2530: 263) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. อ่านออก คือ สามารถผสมสระและพยัญชนะได้ รู้ความหมายของคำ

2. อ่านได้ คือ อ่านได้คล่องแคล่ว รู้ความหมายคำและข้อความนั้น

3. อ่านเป็น คือ อ่านเข้าใจความ จับความหมายของประโยค ข้อความ และเรียงความทั้งหมดได้ สามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์ รู้จักประเมิน สังเคราะห์ นำไปใช้ประโยชน์

บันลือ พฤกษ์วัน (2538 : 3 - 4) ได้แบ่งระดับการอ่านไว้ ดังนี้

1. ความเข้าใจในข้อเท็จจริงจากเรื่องราวที่อ่าน เป็นความเข้าใจท้องเรื่อง โดยให้นักเรียนผู้อ่านสามารถตอบคำถามใคร หรือกับใคร ทำอะไรกับใคร ที่ไหน เมื่อไร ผู้อ่านตรวจสอบข้อความถ้อยคำจากประโยคนั้นโดยตรง เพราะในเรื่องจะกล่าวถึง และสามารถตรวจสอบคำตอบด้วยการอ่านออกเสียงได้โดยตรงถือเป็นความเข้าใจระดับต่ำสุด การตรวจสอบคำตอบโดยวิธีการอ่านออกเสียงย่อมช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงวิธีการที่จะพบแหล่งการหาคำตอบได้เอง และเป็นอย่างดี

2. ความเข้าใจในเหตุผลของเรื่องที่อ่าน โดยผู้อ่านจะใช้การตีความ แปลความจากเหตุผลของท้องเรื่อง

3. ความเข้าใจที่จะวิเคราะห์ วิเคราะห์และประเมินเรื่องราวที่อ่าน โดยผู้อ่านจะต้องใช้ความเป็นพหุสูตรในการตรวจประเมิน

สมนึก พวงกลิน (2530 : 10 ; อ้างอิงจาก สมพิศ คูศรีพิทักษ์. 2526 : 827 - 829)

ได้แบ่งระดับการอ่านได้ 4 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ การอ่านหนังสือได้อย่างไม่ติดขัด รู้คำศัพท์ต่างๆมาก เข้าใจหน้าที่ของคำในประโยค รู้ความสัมพันธ์ของประโยคต่างๆในย่อหน้าเดียวกัน ไม่ตีความในประโยคอย่างผิดๆถูกๆเข้าใจความหมายของคำต่างๆผิด

ระดับที่ 2 ระดับการอ่านเพื่อการวิเคราะห์เป็นการอ่านที่สูงกว่าระดับแรกเป็นการอ่านพิจารณาขอบเขตของปัญหา เนื้อหาสาระและเหตุผลในหนังสือแต่ละเล่มอย่างละเอียด

ระดับที่ 3 ระดับการอ่านเพื่อสังเคราะห์ การอ่านในระดับนี้ผู้อ่านต้องนำความรู้ความคิดจากหนังสือหลายๆเล่มซึ่งอาจจะมีความเห็นตรงกันหรือขัดแย้งกันมาพิจารณาวินิจฉัยแล้วเรียบเรียงเป็นความคิดอ่านหรือความรู้ของเราเอง

ระดับที่ 4 ระดับการอ่านเพื่อประเมินค่า เป็นการอ่านที่ต้องผสมผสานการอ่านทั้ง 3 ระดับเข้าด้วยกันเพื่อให้พิจารณาคุณค่าที่แท้จริงของสิ่งที่อ่าน

จากระดับความเข้าใจในการอ่าน สรุปได้ว่า จะมีความแตกต่างกันในแต่ละระดับ เริ่มจากยากไปง่าย คือระดับทำความเข้าใจความหมายของตัวอักษร แล้วสามารถตีความเนื้อเรื่องตามแนวคิดของผู้เขียนซึ่งไม่ได้เขียนไว้โดยตรงให้เข้าใจ ตลอดจนการใช้วิจารณ์ญาณในการไตร่ตรองด้วยเหตุผลแล้วประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้

2.7 การวัดและประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน

ฮาฟเนอร์ และจอลลี (Hafner ; & Jolly. 1972 : 174) ได้สรุปว่า การประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน ดูได้จากความสามารถดังนี้ ...

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่างๆจากเรื่องที่อ่านได้
2. เข้าใจคำชี้แจง สามารถปฏิบัติตามคำชี้แจงหรือคำแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ได้ถูกต้อง
3. จดจำและสามารถบรรยายสิ่งที่อ่านเป็นคำพูดของตนเองได้
4. ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
5. แยกได้ว่ารายละเอียดตอนไหนสำคัญ ตอนไหนไม่สำคัญ
6. บอกได้ว่าตัวอย่างหรือคำอธิบายประกอบต่างๆ มีความสัมพันธ์กับเนื้อความสำคัญตอนไหน
7. บอกได้ว่าประโยคใดแสดงใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน
8. บอกได้ว่าเนื้อหาที่อ่านมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทความอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างไร
9. แสดงข้อสรุปของบทความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
10. บอกได้ว่าผู้เขียนยึดแนวอะไรในการจัดเรียบเรียง เช่น เวลา สถานที่ หรือสาเหตุ และผล เป็นต้น
11. บอกได้ว่าอะไรคือความหมายที่ซ่อนเร้น ที่ไม่ได้แสดงไว้ในบทความ
12. บอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีแนวการดำเนินเรื่องหรือให้อารมณ์อย่างไร
13. บอกวัตถุประสงค์ในการเขียนซึ่งผู้เขียนไม่ได้แสดงไว้ตรงๆ ได้
14. บอกได้ว่าตอนใดผู้เขียนใช้ถ้อยคำเปรียบเทียบอย่างไร มีความหมายอย่างไร

วีณา วิสเพ็ญ (2525 : 296 - 299) อธิบายว่าการวัดความเข้าใจในการอ่าน แบ่งได้ 3 ประเภท คือ

1. การแปลความ ได้แก่ การแปลจากของเดิมแบบหนึ่งให้เป็นแบบอีกแบบหนึ่ง ซึ่งยังคงความหมายเดิมไว้ สมรรถภาพในการแปลขึ้นอยู่กับความรู้ที่มีอยู่และความสามารถที่จะถ่ายทอดความหมายของทุกส่วนทุกตอนในการสื่อสารนั้น

2. การตีความ ชั้นแรกของการตีความ จะเป็นการแปลความของแต่ละตอนเสียก่อน ขั้นต่อไปจะเป็นการกลั่นเอาประเด็นสำคัญหรือย่อข้อความที่อ่านนั้น โดยมองดูเรื่องราวทั้งหมด มองเห็นความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนแต่ละตอน แล้วลำดับความคิด นำมาสรุปให้สั้นลงแต่ยังคงความหมายเดิมไว้ การตีความจะรวมถึงการหยังความมุ่งหมาย ความเชื่อมั่น หรือคตินิยมของผู้แต่งบทความหรือคำประพันธ์ด้วย

3. การขยายความ ได้แก่ การขยายความคิดให้ลึกกว้างออกไปจากข้อเท็จจริงที่มีอยู่อย่างมีเหตุผลสมรรถภาพด้านนี้จะรวมการตั้งหัวข้อเรื่องจากบทความที่กำหนดให้และสรุปสาระสำคัญของข้อความที่กล่าวมาแต่ต้นได้

จันทิมา พรหมโชติกุล (2526 : 139) อธิบายว่า คำถามที่วัดพฤติกรรมการความเข้าใจ คือ ถามให้แปลความ ตีความ ขยายความหรือสร้างจินตนาการ และจับใจความสำคัญหรือสรุปสาระสำคัญของเรื่อง

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 91 - 93) อธิบายว่า ทักษะการอ่านสามารถวัดและประเมินผลโดยให้ผู้เรียนอ่านและแสดงความเข้าใจจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้ทักษะการฟัง การพูด หรือ การเขียน ดังนี้

1. การหาความหมายของคำศัพท์หรือประโยคที่กำหนดให้
2. การบอกความสัมพันธ์ระหว่างประโยค
3. การเรียงลำดับเหตุการณ์
4. การเติมคำในช่องว่างโดยใช้วิธีโคลง
5. การตอบคำถามโดยการเลือกคำตอบที่กำหนดให้
6. การแสดงความคิดเห็น
7. การตั้งชื่อเรื่อง

บันลือ พฤกษ์วัน (2538 : 9 - 10) อธิบายว่า ครูจะตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนได้หลายทาง ดังนี้

1. ให้ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
 - 1.1 ตอบคำถามจากข้อเท็จจริงของทั้งเรื่อง

- 1.2 ตอบคำถามโดยการวิเคราะห์หาเหตุผลของเรื่อง
- 1.3 ตอบคำถามจากการสรุปเรื่อง หรือวิจารณ์ ไตร่ตรอง
2. เล่าเรื่องและสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ประเมินและเลือกแบบจากตัวละคร ให้เหตุผลประกอบการเลือกหรือไม่เลือก
4. แสดงประกอบนิทาน แสดงทำใบประกอบประโยค วลี หรือคำศัพท์ได้
5. หาความสัมพันธ์ของคำ เช่น กระต่าย – กระโดด , เต่า – ...
6. หาคำตรงข้ามเชิงความหมาย เช่น หิว – อิ่ม , ยิ้ม – บึ้ง
7. อธิบายคำคม คำพังเพย แล้วแต่งนิทานประกอบ
8. ต่อนิทานที่เล่าไม่จบอย่างมีความต่อเนื่องและสมเหตุสมผล
9. สรุป ตั้งชื่อเรื่องได้ครอบคลุมเนื้อเรื่อง พร้อมอธิบาย
10. ปฏิบัติตามขั้นตอนการประกอบอาหาร ประดิษฐ์ หรือดำเนินการทดลองทางวิทยาศาสตร์
11. นำความเข้าใจจากสิ่งที่อ่านมาใช้ในการพยากรณ์แนวโน้มเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทาง

ธรรมชาติ สังคม เศรษฐกิจ

12. วิจารณ์ ให้ข้อคิดและเสนอแนะแก้ไขเชิงยอมรับไม่ยอมรับ ได้อย่างด้วยเหตุผลของตน

สรุปได้ว่า การประเมินความเข้าใจในการอ่านสามารถทำได้หลายวิธี ผู้วิจัยเลือกวิธีการวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องในลักษณะของความสามารถในการแปลคำหรือข้อความที่อ่านให้เป็นคำหรือข้อความใหม่ สามารถจับใจความสำคัญหรือสรุปเรื่องราวที่อ่านได้ และสามารถที่จะคาดคะเนเหตุการณ์ย้อนหลังหรือเหตุการณ์ต่อไปได้

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน มีดังนี้

มัลลิกา ภักดิ์ณรงค์ (2531 : 104) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมา ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนปกติ ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษามีความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กัลยา ตูลพิจิตร (2532 : 59) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็ก ระหว่างวิธีสอนแบบวรรณิ

กับวิธีสอนตามคู่มือครู ปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กด้วยวิธีสอนแบบวรรณกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เยาวภา พิมพ์นงค์ (2536 : 59) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเล่าเรื่องจากหนังสือกับการใช้เกมการอ่านเป็นกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทัศพร เกตุถนอม (2540 : 62) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนภาษาแนวธรรมชาติ โดยอาศัยสื่ออรรถลักษณะกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นุศรา ขวัญศรี (2540 : 54) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู ผลการทดลองพบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อัมพร พุยศิริ (2540 : 56) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สกฤณา เปลียนกลาง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมการเขียนสรุปความ การทำแบบฝึกหัดและการเขียนภาพโครงเรื่อง ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมการเขียนสรุปความ การทำแบบฝึกหัดและการเขียนภาพโครงเรื่อง มีความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วาสนา ไตรวัฒนธไชย (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธี เอส ที เอ ดี กับวิธีสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. วิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดศิรินถนาราม สำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 100 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดศิรินถนาราม สำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ รวบรวมมาจากหนังสือต่างๆที่นักเรียนยังไม่เคยอ่าน เช่น วารสาร หนังสือนิทาน หนังสือส่งเสริมการอ่าน หนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยพิจารณาเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

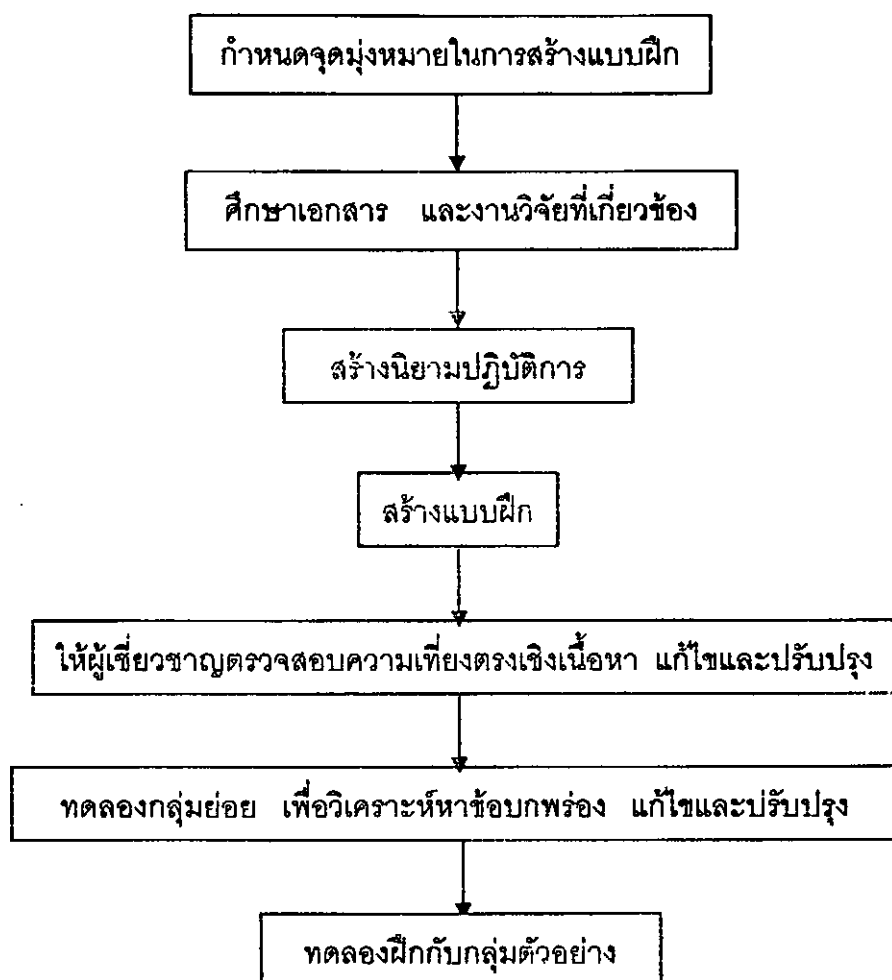
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี 2 ชนิด คือ

1. แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

4. วิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

4.1 การดำเนินการสร้างแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย มีขั้นตอนการสร้างดังแสดงในภาพประกอบ 1 ดังนี้

ภาพประกอบ 1 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

จากภาพประกอบ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบฝึก เพื่อใช้ฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
2. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึก
3. สร้างนิยามปฏิบัติการของแบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน
4. สร้างแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โดยคำนึงถึงความสามารถ และเหมาะสมกับวัยของนักเรียน จำนวน 12 แบบฝึก โดยแบ่งแบบฝึกเป็น 4 ชุด ชุดละ 3 ฉบับ ดังนี้

ชุดการแปลความ	จำนวน 3 ฉบับ ฉบับละ 20 ข้อ
ชุดการตีความ	จำนวน 3 ฉบับ ฉบับละ 20 ข้อ
ชุดการขยายความ	จำนวน 3 ฉบับ ฉบับละ 15 ข้อ
ชุดการแปลความ ตีความ ขยายความ	จำนวน 3 ฉบับ ฉบับละ 15 ข้อ

5. นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหาตามวิธีของโรวินเนลลี และแสมเบิดตัน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ แล้วพิจารณาข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 นำมาปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ ดังต่อไปนี้

ชุดการแปลความ	จำนวน 3 ฉบับ ฉบับละ 20 ข้อ
ชุดการตีความ	จำนวน 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 กับฉบับที่ 3 ฉบับละ 20 ข้อ ฉบับที่ 2 จำนวน 14 ข้อ
ชุดการขยายความ	จำนวน 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 จำนวน 9 ข้อ ฉบับที่ 2 กับฉบับที่ 3 ฉบับละ 15 ข้อ

ชุดการแปลความ ตีความ ขยายความ จำนวน 3 ฉบับ ฉบับละ 15 ข้อ

6. นำแบบฝึกที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดิสหงสาราม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมเกี่ยวกับเวลา ภาษาที่ใช้ พบว่า เวลาที่เหมาะสมในการฝึกแต่ละฉบับ คือ 40 นาที

7. นำแบบฝึกไปใช้การทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างแบบฝึกการแปลความ

ฉบับที่ 1 คำตรงข้าม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายตรงข้ามกับคำที่กำหนดให้

0) คนเก่งมักจะถ่อมตนอยู่เสมอ

ไฉ่ฮวด

00) เด็กๆ รีบตามพ่อขึ้นไปบนบ้าน

ลง

ฉบับที่ 2 การแปลคำศัพท์

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้ แล้วเลือกคำใส่ในช่องว่างที่มีความหมายตรงกับข้อความด้านขวามือของแต่ละข้อ

ตัวอย่าง

เกือหนุน	ตัดสิน
----------	--------

0) ตัดสิน ลงความเห็นชี้ขาด

00) เกือหนุน อุดหนุนเจือจาน

ฉบับที่ 3 การแปลคำ หรือข้อความจากเนื้อเรื่องที่กำหนดให้

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านเรื่อง แล้วตอบคำถามต่อไปนี้เพียงสั้นๆ ให้ได้ใจความ

นกนางนวลเป็นนกที่อยู่ตามชายทะเล มีสีขาวนวลทั้งตัว ขนที่หัวของมันจะเปลี่ยนสีได้ ฤดูร้อนจะเปลี่ยนเป็นสีดำแกมน้ำตาล ฤดูหนาวจะเปลี่ยนเป็นสีขาว นกนางนวลจะบินมาเมืองไทย ในฤดูหนาวพอถึงฤดูร้อนจะบินกลับไปวางไข่ในประเทศทิเบต เราจะเห็นมันบินหากินอยู่ตามชายฝั่งทะเลเป็นฝูงๆ แต่เราก็อาจพบนกนางนวลได้ในแถบลุ่มน้ำเจ้าพระยา มันกินปลาเป็นอาหาร

0) มันกินปลาเป็นอาหาร

"มัน" หมายถึงใคร นกนางนวล

.....

00) เราจะเห็นมันหากินอยู่ตามชายฝั่งทะเล

"เรา" หมายถึงใคร มนุษย์

.....

ตัวอย่างแบบฝึกการตีความ

ฉบับที่ 1 จับใจความของประโยค

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านประโยคแล้วย่อประโยคให้ได้เฉพาะใจความสำคัญของประโยค

ตัวอย่าง

- 0) คุณย่าของฉันสอนน้องทำขนมจนอร่อย

คุณย่าสอนน้องทำขนม

- 00) ชูใจทำหนังสือภาษาไทยและหนังสือคณิตศาสตร์หายไปพร้อมๆกัน

ชูใจทำหนังสือภาษาไทยและหนังสือคณิตศาสตร์หาย

ฉบับที่ 2 จับใจความ หรือสรุปจากข้อความ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามเพียงสั้นๆให้ได้ใจความ

ในสัปดาห์หน้า โรงเรียนของเราจะจัดกิจกรรมวันเด็กขึ้น มีการมอบของขวัญให้เด็กๆหลายอย่าง เช่น สมุด ดินสอ ไม้บรรทัด ขนม ตุ๊กตา ขอเชิญมาร่วมบริจาคของขวัญได้ทุกวัน ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 7.00 – 16.00 น.

- 0) สัปดาห์หน้าโรงเรียนจะมีการจัดกิจกรรมสำคัญวันอะไร

วันเด็ก

- 00) เวลาที่สามารถมาบริจาคของขวัญได้ ตั้งแต่เวลาเท่าใด

7.00 - 16.00 น.

ฉบับที่ 3 จับใจความ หรือสรุปจากเรื่องที่อ่าน

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง แล้วขีด ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และ ขีด X

หน้าข้อความที่ผิด

ตัวอย่าง

ชายคนหนึ่งเป็นคนดีมาก เทวดาจึงประทานหมวกวิเศษให้ไปหนึ่ง หมวกใบนี้เมื่อสวมแล้วจะบันดาลให้ผู้สวมรู้ภาษาสัตว์ได้ วันหนึ่งชายผู้นี้สวมหมวกใบดังกล่าวแล้วไปนอนเล่นใต้ต้นไม้ได้ยินเสียงกาพูดกันว่าเศรษฐีคนหนึ่งปลูกบ้านทับงูเหวดตัวหนึ่ง งูเหวดตัวนั้นจึงบันดาลให้ลูกสาวเศรษฐีล้มป่วยลง เขาจึงปลอมตัวเป็นหมอดูเข้าไปทำนายในบ้านเศรษฐี เขาแนะนำให้เศรษฐีเอาจูออกจากบ้านเสียโดยเร็ว เศรษฐีก็ทำตาม ปรากฏว่าลูกสาวเศรษฐีหายป่วยทันที เศรษฐีจึงให้รางวัลเจ้าของหมวกวิเศษนั้นเป็นจำนวนมาก

.....X.....0) เทวดาได้บันดาลให้ลูกสาวเศรษฐีล้มป่วย

.....X.....00) งูเหวดได้ขอให้เศรษฐีเอาจูออกจากบ้าน

ตัวอย่างแบบฝึกการขยายความ

ฉบับที่ 1 การอ่านข้อความขนาดสั้น

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ตัวอย่าง

ปลาหายใจด้วยเหงือกและว่ายน้ำได้ด้วยครีบ

0) ถ้าปลาไม่มีครีบจะเป็นอย่างไร

ว่ายน้ำไม่ได้

.....

ฉบับที่ 2 การอ่านข้อความที่มีความยาว

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

ตัวอย่าง

ผมอยู่รวมกับเพื่อน ๆ ในรังขนาดใหญ่ เรามักจะเดินทางไปด้วยกันเป็นจำนวนมากคล้ายกับกองทัพ พวกผมจะติดต่อกันด้วยการดมกลิ่น โดยเฉพาะจมูกของผมจะรับรู้ได้เร็วมากจนใคร ๆ พากันพูดเปรียบเทียบว่าคนที่ได้กลิ่นต่าง ๆ อย่างรวดเร็วมีจมูกไวอย่างกับผม เมื่อไปพบอาหาร ผมจะส่งข่าวให้เพื่อน ๆ รู้ด้วยการแตะหนวดกัน อาหารที่ผมชอบคือ น้ำตาล

0) ถ้าผมไม่มีหนวดจะเป็นอย่างไร

ติดต่อกับเพื่อน ๆ ไม่ได้

ฉบับที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

ตัวอย่าง

คืนนั้นเงียบสงัด อากาศเย็นสบาย ทุกชีวิตกำลังหลับอย่างเป็นสุข นอกจากฉันเท่านั้นที่ยังนอนหลับตาเมื่อมีเสียงอะไรดังมา ฉันจะกระดิกหูฟัง เพราะเป็นหน้าที่ของฉันที่จะต้องระวังรักษาบ้านที่ฉันอยู่ ขณะที่ฉันกำลังนึกภาพว่าฉันกำลังทะทะกระดุกอย่างอรร้อย ฉันก็ได้ยินเสียงคนเดินเบา ๆ ฉันจึงค่อย ๆ ย่องเบา ๆ ตามเสียงฝีเท้านั้น ฉันเห็นชายคนหนึ่งกำลังจะเปิดประตูบ้าน ฉันจึงเห่าด้วยเสียงดัง "โง่ โง่ โง่" ชายคนนั้นตกใจรีบวิ่งหนีออกไปทันที ฉันกระโจนเข้าใส่หมายจะจับน้องสีกสองสามแผล แต่ไม่ทันเสียแล้ว ชายคนนั้นวิ่งหายไปในความมืด มีแต่รอยเท้าเต็มไปหมด

นายของฉันลุกขึ้นมาดู จึงรู้ว่าขโมยขึ้นบ้าน นายฉันชอบใจฉันที่ทำหน้าที่เป็นยามได้อย่างดี

0) ถ้าไม่ได้ยินเสียงสุนัขเห่าอะไรจะเกิดขึ้น

ขโมยขึ้นบ้าน

ตัวอย่างแบบฝึกการแปลความ ตีความ ขยายความ

ฉบับที่ 1 การอ่านข้อความขนาดสั้น

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

ตัวอย่าง

วิชัยเป็นคนกินเก่ง ใครๆจึงเรียกเขาว่า "วิชัยจอมกิน" เขาชอบกินขนมหวาน ขนมหวานทำให้อ้วนและฟันผุ แม่บอกว่าวิชัยอ้วนจนตัวกลมเหมือนลูกหมู

0) เขาชอบกินขนมหวาน

คำว่า เขา หมายถึงใคร

วิชัย

00) ใจความสำคัญของเรื่องนี้กล่าวถึงใคร

ขนมหวาน

000) ถ้าวิชัยไม่กินขนมหวาน วิชัยจะมีรูปร่างอย่างไร

ไม่อ้วน

ฉบับที่ 2 การอ่านบทสนทนา บทร้อยกรอง

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรอง แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

ตัวอย่าง

สัตว์เลื้อยมีมากมาย	ทั้งหญิงชายเลือกเลี้ยงกัน
นก ไก่ กระต่าย นั้น	ไม่ช้าพล้นหมามากมี
กระแต กระรอกสวญ	เราก็ช่วยดูแลที่
สงสารเกณีน้องพี่	ให้อาหารตามเวลา

0) "เราก็ช่วยดูแลที่"

คำว่า เรา หมายถึงใคร

เจ้าของสัตว์เลี้ยง

00) จากบทร้อยกรองกล่าวถึงสัตว์กี่ชนิด

6 ชนิด

000) ถ้าไม่ให้อาหารสัตว์ต่างๆ สุนัขจะเป็นเช่นไร

สัตว์น้อยลง

ฉบับที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

ตัวอย่าง

ชายคนหนึ่งเป็นคนดีมาก เทวดาจึงประทานหมวกวิเศษให้ใบหนึ่ง หมวกใบนี้เมื่อสวมแล้ว จะบันดาลให้ผู้สวมรู้ภาษาสัตว์ได้ วันหนึ่งชายผู้นี้สวมหมวกใบดังกล่าวแล้วไปนอนเล่นใต้ต้นไม้ได้ยินเสียงกาพูดกันว่าเศรษฐีคนหนึ่งปลูกบ้านทับงูเทวดาตัวหนึ่ง งูเทวดาตัวนั้นจึงบันดาลให้ลูกสาวเศรษฐีล้มป่วยลง เขาจึงปลอมตัวเป็นหมอดูเข้าไปทำนายในบ้านเศรษฐี เขาแนะนำให้เศรษฐีเฝ้าลูกสาวออกจากบ้านเสียโดยเร็ว เศรษฐีก็ทำตาม ปรากฏว่าลูกสาวเศรษฐีหายป่วยทันที เศรษฐีจึงให้รางวัลเจ้าของหมวกวิเศษนั้นเป็นจำนวนมาก

0) “รางวัล” หมายความว่าอย่างไร

ของให้เพื่อตอบแทนความชอบ

00) เพราะเหตุใดชายคนนี้จึงได้หมวกวิเศษ

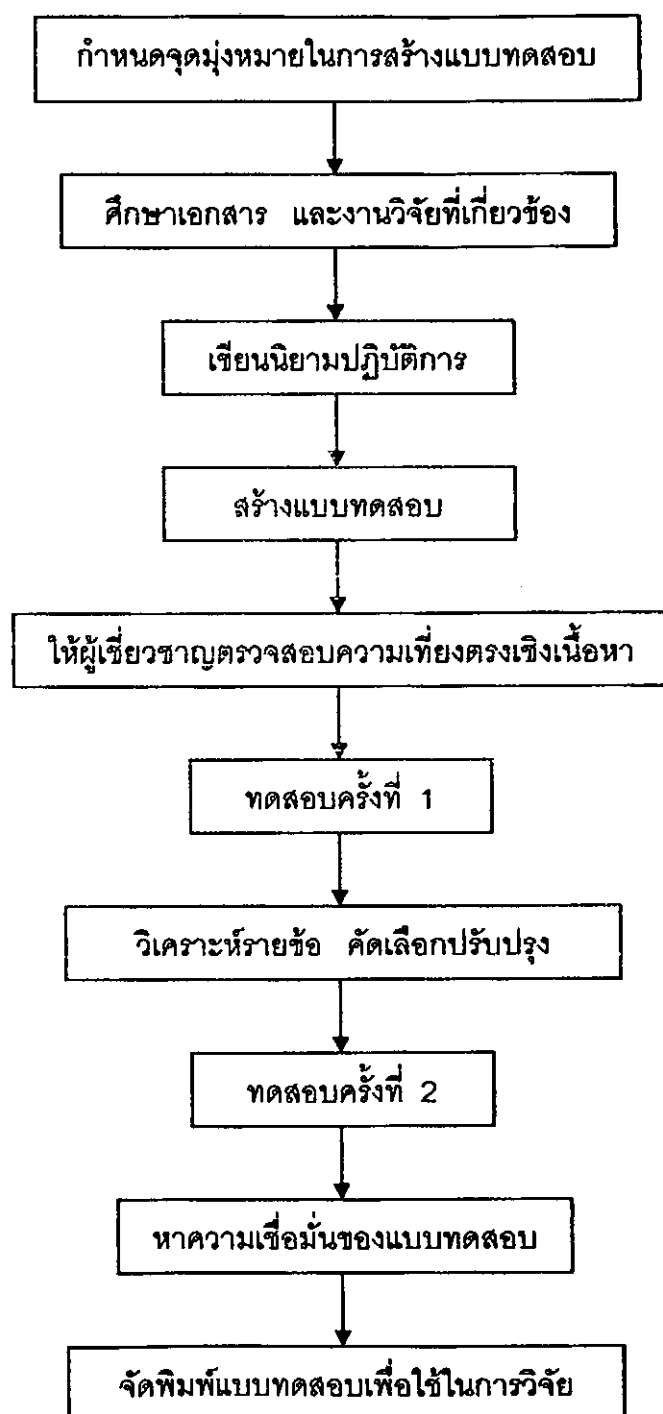
เพราะเขาเป็นคนดี

000) ถ้าเศรษฐีไม่ทำตามที่หมอดูทำนาย ลูกสาวเศรษฐีจะเป็นอย่างไร

ไม่หายป่วย

4.2 การสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

การดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย มีขั้นตอนการสร้าง ดังแสดงในภาพประกอบ 2 ดังนี้

ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

การดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดิลกสงสาราม สำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร

2. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาหลักสูตร เพื่อหาขอบเขตของเนื้อหา และเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

3. เขียนนิยามปฏิบัติการของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

4. สร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยตามนิยามที่ตั้งไว้ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบจำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 32 ข้อ

5. นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Consistency) ของข้อสอบแต่ละข้อ แล้วเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 ได้ข้อสอบจำนวน 30 ข้อ

6. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไปทดสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกิงเพชร สำนักงานเขตราชเทวี จำนวน 100 คน แล้วนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์คุณภาพรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยพิจารณาข้อที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้ผลดังนี้ ค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.22 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.22 - 0.81

7. นำแบบทดสอบไปทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดจตุรพักตรพิมาน สำนักงานเขตบางพลัด จำนวน 40 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น จากสูตร KR-20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

8. จัดพิมพ์แบบทดสอบเพื่อใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านเรื่อง แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ในป่าที่เต็มไปด้วยสรรพสัตว์ มีการจัดงานฉลองให้แก่ราชสีห์ ในงานวันนั้น ลิงนักเต้นก็ถูกคะยั้นคะยอให้เต้นทำให้ลิงปฏิเสธไม่ได้ จึงออกมาวาดลวดลายอย่างเต็มที่ เมื่อเต้นจบก็เรียกเสียงปรบมืออย่างเกรียวกราวในกลุ่มผู้ชื่นชมในการเต้นของลิง มีแต่อุฐเท่านั้นที่มีความคิดแตกต่างออกไป โดยคิดว่าอย่างที่ลิงเต้นอยู่นั้นตัวเองก็เต้นได้ไม่ยากเย็นอะไรคิดได้ดังนั้นก็เดินยืดอกออกมากลางลานโล่งทันทีพร้อมทั้งเต้นและร้องด้วยเสียงดังก้องป่า เต้นไปเต้นมาเท้าก็ไปโดนราชสีห์หงายหลังตกที่นั่งทำให้เหล่าสัตว์ไม่พอใจเป็นอย่างยิ่ง พวกสัตว์ได้ปรึกษาและพร้อมใจกันขับไล่อุฐออกไปจากป่าโดยไล่ให้ไปอยู่กลางทะเลทราย เพื่อเป็นการลงโทษที่ทำเรื่องไม่เข้าทำเช่นนี้

0) พวกสัตว์ได้ปรึกษาและพร้อมใจกันขับไล่อุฐออกไปจากป่า

คำว่า ปรึกษา มีความหมายตรงกับข้อใด (การแปลความ)

- ก. หารื้อ
- ข. พุดคุย
- ค. ได้แย้ง
- ง. ถกเถียง

เฉลย ข้อ ก

00) จากเรื่องพวกสัตว์ยกย่องใครเด่นเก่ง (การตีความ)

- ก. ลิง
- ข. อุฐ
- ค. ราชสีห์
- ง. กระต่าย

เฉลย ข้อ ก

000) ถ้าอุฐไม่ออกมาเต้น จะเกิดเหตุการณ์ใด (การขยายความ)

- ก. สัตว์ตัวอื่นกล่าวชื่นชม
- ข. ถูกไล่ให้ออกไปจากป่า
- ค. ไม่ถูกไล่ให้ออกไปจากป่า
- ง. สัตว์ตัวอื่นจะคะยั้นคะยอให้ออกมาเต้น

เฉลย ข้อ ค

5. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

5.1 แบบแผนที่ใช้ในการฝึก

แบบแผนที่ใช้ในการฝึกพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ใช้แบบแผนในการฝึกแบบ One - Group Pretest – Posttest Design ซึ่งมีลักษณะดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 249)

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ One - Group Pretest – Posttest Design

สอบก่อนฝึก	ฝึก	สอบหลังฝึก
T_1	X	T_2

T_1 หมายถึง การทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยก่อนการฝึก (Pretest)

T_2 หมายถึง การทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยหลังการฝึก (Posttest)

X หมายถึง การฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

5.2 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดิสหงสาราม สำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัย ได้ดำเนินการฝึกในช่วงเวลาว่างนันทนาการ ใช้เวลาฝึกวันละ 40 นาที ตั้งแต่เวลา 13.30 – 14.10 น. ใช้เวลาฝึก 12 ครั้ง ทดสอบก่อนและหลังการฝึก 2 ครั้ง รวมเป็น 14 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์ รายละเอียดขั้นตอนต่างๆในการฝึกให้นักเรียน ทราบพร้อมกันทุกคน

2. นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนวัดดิสหงสาราม สำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน แล้วบันทึกคะแนนไว้เป็นผลการทดสอบ ก่อนการฝึก (Pre - test)

3. ทำการฝึกโดยใช้แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกให้นักเรียนทุกคน พร้อมทั้งอธิบายถึงขั้นตอนในการทำแบบ ฝึกอย่างละเอียด พร้อมยกตัวอย่างที่กำหนดให้ประกอบการอธิบาย เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อ

ส่งสัญญาณกระตังนักเรียนทุกคนเข้าใจวิธีการทำแบบฝึก ใช้เวลาประมาณ 5 นาที จึงให้นักเรียนเริ่มทำการฝึก

3.2 ให้นักเรียนลงมือทำแบบฝึก โดยทำแบบฝึกตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดให้ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

3.3 หลังจากนักเรียนทำแบบฝึกเสร็จแล้ว ครูและนักเรียนจะมากลปรายร่วมกัน เพื่อเป็นแนวคิดไปใช้ในการฝึกครั้งต่อไป ใช้เวลาประมาณ 5 นาที

4. เมื่อดำเนินการฝึกครบทุกแบบฝึกแล้ว นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ฉบับเดิมมาให้นักเรียนทำ (Post - test) แล้วบันทึกผลคะแนนที่ได้สำหรับวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อตรวจสอบการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนโดยวิธีทดสอบค่าที (t - test) แบบ Dependent Samples

ในการฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย มีตารางการฝึก ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงตารางการฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

สัปดาห์	วัน	ลักษณะของกิจกรรม
1	จ. 1 ส.ค. 48	ชี้แจงรายละเอียดการฝึกและทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ก่อนการฝึก
	อ. 2 ส.ค. 48	แบบฝึกการแปลความ ฉบับที่ 1
	พ. 3 ส.ค. 48	แบบฝึกการแปลความ ฉบับที่ 2
	พ. 4 ส.ค. 48	แบบฝึกการแปลความ ฉบับที่ 3
2	อ. 9 ส.ค. 48	แบบฝึกการตีความ ฉบับที่ 1
	พ. 10 ส.ค. 48	แบบฝึกการตีความ ฉบับที่ 2
	พ. 11 ส.ค. 48	แบบฝึกการตีความ ฉบับที่ 3
3	อ. 16 ส.ค. 48	แบบฝึกการขยายความ ฉบับที่ 1
	พ. 17 ส.ค. 48	แบบฝึกการขยายความ ฉบับที่ 2
	พ. 18 ส.ค. 48	แบบฝึกการขยายความ ฉบับที่ 3
4	อ. 23 ส.ค. 48	แบบฝึกการแปลความ ตีความ ขยายความ ฉบับที่ 1
	พ. 24 ส.ค. 48	แบบฝึกการแปลความ ตีความ ขยายความ ฉบับที่ 2
	พ. 25 ส.ค. 48	แบบฝึกการแปลความ ตีความ ขยายความ ฉบับที่ 3
	ศ. 26 ส.ค. 48	ทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หลังการฝึก

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลที่ได้จากการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของกลุ่มตัวอย่างก่อนการฝึกและหลังการฝึกมาตรวจสอบและวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของผลต่างระหว่างการทดสอบก่อนและหลังฝึกเพื่อเปรียบเทียบผลการฝึก

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 หาค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

7.1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนน ($\bar{X}$) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2539 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

7.1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 73)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนกำลังสองของนักเรียนแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	X	แทน	คะแนนของนักเรียนแต่ละคน

7.1.3 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ.

2540 : 184 - 185)

$$S_E \text{ ของการวัด} = S\sqrt{1-r_{tt}}$$

เมื่อ	S_E ของการวัด	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
	S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบ
	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

7.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

7.2.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบที่ใช้ในการฝึกโดยใช้ค่าดัชนี

ความสอดคล้อง (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 248 – 249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง - 1 ถึง +1
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

7.2.2 หาค่าความยากง่ายของข้อสอบ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2539 : 184)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากง่ายของข้อสอบ
	R	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อสอบนั้นทั้งหมด

7.2.3 หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2539: 186)

$$D = \frac{U}{n_U} - \frac{L}{n_L}$$

เมื่อ	D	แทน	ดัชนีค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	U	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนสูง
	L	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนต่ำ
	n_U	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ตอบในกลุ่มคะแนนสูง
	n_L	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ตอบในกลุ่มคะแนนต่ำ

7.2.4 หาค่าความเชื่อมั่นแบบคูเดอร์-ริชาร์ดสัน โดยใช้ KR-20 (ล้วน สายยศ

และอังคณา สายยศ. 2539: 215)

$$r_u = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{\sigma^2} \right\}$$

เมื่อ	r_u	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของคนที่ทำข้อสอบนั้น
	q	แทน	สัดส่วนของคนที่ทำข้อสอบนั้นผิด
	σ^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

7.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

7.3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยก่อนฝึกและหลังฝึก โดยใช้ t - test แบบ Dependent Samples (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 193) ที่ระดับนัยสำคัญ .01

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าวิกฤตที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงของค่า t
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างการทดสอบก่อนและหลังการฝึก
	$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างการทดสอบก่อนและหลังการฝึกแต่ละตัวยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนคู่ของคะแนนจากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลัง

7.3.2 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านภาษาไทย ใช้สูตร E_1/E_2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2532 : 495 - 496)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\frac{\sum Y}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	คะแนนนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกแต่ละชุดถูกต้องเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนน
	E_2	แทน	คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยหลังการฝึกถูกต้องเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนน

$\sum X$	แทน	คะแนนรวมที่ได้จากการทำแบบฝึก
$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความ เข้าใจในการอ่านภาษาไทย
N	แทน	จำนวนนักเรียน
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกทุกชุดรวมกัน
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังการฝึก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการฝึก และแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ศึกษาค้นคว้า
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
S_E ของการวัด	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
$**$	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติ
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของแบบฝึกคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึก
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของแบบทดสอบคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังฝึก
k	แทน	จำนวนข้อสอบ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอดังต่อไปนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
2. ผลการใช้แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

แบบฝึก / แบบทดสอบ	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้	N	$\bar{X}$	S	E_1		
แบบฝึกการแปลความ						81.06	$E_1=80.69$	
ฉบับที่ 1	20	486	30	16.20	1.99			
ฉบับที่ 2	20	501	30	16.70	2.97			
ฉบับที่ 3	20	472	30	15.73	2.35			
รวม	60	1459	30	48.63	-			
แบบฝึกการตีความ						81.36		
ฉบับที่ 1	20	426	30	14.20	2.71			
ฉบับที่ 2	14	367	30	12.23	1.65			
ฉบับที่ 3	20	525	30	17.50	1.76			
รวม	54	1318	30	43.93	-			
แบบฝึกการขยายความ						83.50		
ฉบับที่ 1	9	254	30	8.47	1.07			
ฉบับที่ 2	15	387	30	12.90	2.23			
ฉบับที่ 3	15	336	30	11.20	2.35			
รวม	39	977	30	32.57	-			
แบบฝึกการแปลความ ตีความ ขยายความ						76.96		
ฉบับที่ 1	15	397	30	13.23	1.17			
ฉบับที่ 2	15	340	30	11.33	2.40			
ฉบับที่ 3	15	302	30	10.07	2.30			
รวม	45	1039	30	34.63	-			
รวมคะแนนทุกฉบับ	198	4793	30	159.76	-			
แบบทดสอบ	30	730	30	24.33	4.08		$E_2=81.11$	

จากตาราง 3 พบว่า แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ความสัมพันธระหว่างกระบวนการ (E_1) และผลลัพธ์ (E_2) โดยเฉลี่ยเท่ากับ 80.69 / 81.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80 / 80 ที่ตั้งไว้

2. ผลการใช้แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังฝึก ดังตาราง 4

ตาราง 4 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

N	k	ก่อนฝึก				หลังฝึก				
		$\bar{X}$	S	S_E ของการวัด	ช่วงการประมาณค่าเฉลี่ย	$\bar{X}$	S	S_E ของการวัด	ช่วงการประมาณค่าเฉลี่ย	
30	30	16.67	3.94	2.48	11.81-21.53	24.33	4.08	1.96	20.49-28.17	20.76 ⁻

$$t_{(.01, 29)} = 2.462$$

จากตาราง 4 พบว่า แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยก่อนฝึก 16.67 มีช่วงการประมาณค่าเฉลี่ย 11.81 – 21.53 และ มีคะแนนเฉลี่ยหลังฝึก 24.33 มีช่วงการประมาณค่าเฉลี่ย 20.49 – 28.17 เมื่อพิจารณาช่วงการประมาณค่าเฉลี่ยก่อนฝึกและหลังฝึกมีช่วงคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบ t – test แบบ Dependent Samples ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการฝึกด้วยแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่าก่อนการฝึก ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ หลังการใช้แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาความรู้เพิ่มขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดิศหลงสาราม สำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80 / 80
2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน หลังได้รับการฝึกสูงกว่าก่อนได้รับการฝึก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดิศหลงสาราม สำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 100 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดิศหลงสาราม สำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย โดยแบ่งแบบฝึกเป็น 4 ชุด ชุดละ 3 ฉบับ ประกอบด้วย การแปลความ การตีความ การขยายความ และการแปลความ ตีความ ขยายความ รวม 12 แบบฝึก
2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดติสทงสาราม สำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการฝึกในช่วงโมฆบูรณาการ ใช้เวลาฝึกวันละ 40 นาที ตั้งแต่เวลา 13.30 – 14.10 น. ใช้เวลาฝึก 12 ครั้ง ทดสอบก่อนและหลังการฝึก 2 ครั้ง รวมเป็น 14 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์ รายละเอียดขั้นตอนต่างๆในการฝึกให้นักเรียนทราบพร้อมกันทุกคน
2. นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนวัดติสทงสาราม สำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน แล้วบันทึกคะแนนไว้เป็นผลการทดสอบก่อนการฝึก (Pre - test)
3. ทำการฝึกโดยใช้แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้
 - 3.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกให้นักเรียนทุกคน พร้อมทั้งอธิบายถึงขั้นตอนในการทำแบบฝึกอย่างละเอียด พร้อมยกตัวอย่างที่กำหนดให้ประกอบการอธิบาย เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยจนกระทั่งนักเรียนทุกคนเข้าใจวิธีการทำแบบฝึก ใช้เวลาประมาณ 5 นาที จึงให้นักเรียนเริ่มทำการฝึก
 - 3.2 ให้นักเรียนลงมือทำแบบฝึก โดยทำแบบฝึกตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดให้ใช้เวลาประมาณ 30 นาที
 - 3.3 หลังจากนักเรียนทำแบบฝึกเสร็จแล้ว ครูและนักเรียนจะมาอภิปรายร่วมกัน เพื่อเป็นแนวคิดไปใช้ในการฝึกครั้งต่อไป ใช้เวลาประมาณ 5 นาที
4. เมื่อดำเนินการฝึกครบทุกแบบฝึกแล้ว นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ฉบับเดิมมาให้นักเรียนทำ (Post - test) แล้วบันทึกผลคะแนนที่ได้สำหรับวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อตรวจสอบการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนโดยวิธีทดสอบค่าที (t - test) แบบ Dependent Samples

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาครั้งนี้ สรุปผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ยเท่ากับ 80.69 / 81.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80 / 80 ที่ตั้งไว้
2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนหลังได้รับการฝึกสูงกว่าก่อนได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

1. แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย มีประสิทธิภาพ 80.69 / 81.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80 / 80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกที่สร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างมีขั้นตอน ได้รับการตรวจสอบแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและนำไปทดลองใช้แบบฝึกเพื่อหาข้อบกพร่องต่างๆ
2. เมื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ผลการศึกษาพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนหลังได้รับการฝึกสูงกว่าก่อนได้รับการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหลายๆคนที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทั้งในระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษา ที่พบว่า ความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นหลังการใช้แบบฝึก เช่น กมลวรรณ จำทวี (2535 : 86) และ ลมโชย ด้านขุนทด (2544:47) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึก มีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รัตนสุตา จำปามูล (2543: 82) และ เสาวนีย์ แซ่ภู (2547: 71) ที่พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้น และมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงขึ้น

จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการใช้แบบฝึกในการฝึกความเข้าใจในการอ่านครั้งนี้ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะ การใช้แบบฝึกเป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้างความสนใจในการอ่าน ให้นักเรียนได้กระทำอย่างต่อเนื่องจึงส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น ซึ่งเป็นไปตามกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ของธอร์นไคค์ (มาลี จุฑา. 2544 : 108) ที่กล่าวว่า ถ้าบุคคลได้กระทำหรือฝึกฝนและทบทวนบ่อยๆก็จะกระทำได้ดีและเกิดความชำนาญ และเนื่องจากนักเรียนได้ทราบผลการฝึกของตนเองทันทีหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกเสร็จ โดยครูได้ชี้ให้เห็นข้อผิดพลาดต่างๆ และสิ่งที่ควรแก้ไข ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะทำงานและทำแบบฝึก

ในครั้งต่อไป การให้ผู้เรียนทราบบทผลการทดสอบอย่างทันท่วงทีว่าสิ่งที่ตนได้เรียนรู้ไปนั้นมีความเข้าใจ ถ่องแท้เพียงใด ทั้งนี้เพราะมีสิ่งใดที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขจะทำให้เด็กเอาใจใส่ติดตามเนื้อหาวิชา อยู่ตลอดเวลา (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542 : 150)

ข้อสังเกตที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า

การที่ครูและนักเรียนได้พูดคุยกันก่อนการฝึก เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนให้ทราบถึง จุดประสงค์ในการฝึก โดยชี้แจงรายละเอียดของขั้นตอนในการฝึก จำนวนแบบฝึก ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกและประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับหลังจากการฝึกครั้งนี้ พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะ เข้ารับการฝึก

เมื่อนักเรียนเกิดข้อสงสัย ครูจะซักถามกระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันคิด ช่วยกันหาข้อสรุปร่วมกัน แสดงความคิดเห็นพร้อมทั้งครูอธิบายเพิ่มเติม หลังจากนั้นก็จะเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ และ ก่อนที่จะฝึกครั้งต่อไป ครูจะแจ้งผลการฝึกให้นักเรียนทุกคนทราบ ซึ่งพบว่า นักเรียนนำข้อผิดพลาด มาปรับปรุงแก้ไข ทำแบบฝึกได้ดีขึ้นในการฝึกครั้งต่อไป และนักเรียนอยากที่จะฝึกในครั้งต่อไป

นอกจากนี้สิ่งที่พบอีกประการหนึ่ง คือ ในการฝึกบางครั้งนักเรียนบางคนสามารถทำแบบฝึก เสร็จเร็วกว่าเวลาที่กำหนด การให้นักเรียนวาดภาพระบายสีลงไปในแบบฝึก ทำให้นักเรียนไม่เกิด ความเบื่อหน่าย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การสร้างแบบฝึก ครูผู้สอนควรเลือกเรื่องที่มีเนื้อหาให้เหมาะสมกับวัย สติปัญญา ความสามารถ ความสนใจของนักเรียน ตลอดจนพิจารณาระยะเวลาการทำแบบฝึกให้มีความเหมาะสมด้วย เพื่อให้ นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน

1.2 บรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็น อย่างมาก ครูจะต้องให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน เมื่อนักเรียนมีข้อสงสัย ครูจะทำหน้าที่เป็นผู้ แนะนำ และกระตุ้นให้นักเรียนคิดหาคำตอบ เมื่อนักเรียนฝึกเสร็จแต่ละแบบฝึก ครูจะต้องให้นักเรียน ทราบบทผลการฝึกของตนเองทุกครั้ง เพื่อเป็นเครื่องช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากฝึกในครั้งต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรสร้างแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านในรายวิชาอื่นและระดับอื่นๆ เพื่อจะได้ ปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2 ควรมีวิจัยติดตามผลการอ่านที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน

เพื่อดูความคงทนของความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

2.3 ควรสร้างแบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้เทคนิคอื่นๆ เข้ามาประกอบทำให้น่าสนใจมากขึ้น เช่น รูปภาพ เกม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการฝึก

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ ข้าพวี. (2535). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่าน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน
กับการสอนอ่านตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. คู่มือการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.
- (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2546). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : พิมพ์ครั้งที่ 3. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2535). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- กัลยา ตูลพิจิตร. (2532). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านในวิชาภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กระหว่างวิธีสอน
แบบวรรณิ กับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กองเทพ เคลือบพณิชกุล. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ขันธชัย มหาโพธิ์. (2535). รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุดรธานี โดยใช้แบบฝึก
การเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. อุดรธานี : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี.
- จันทรา จันทรกระจ่าง. (2528). การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการอ่านและความสนใจในการอ่าน
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับแบบฝึก
อ่านความเรียง. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จันทิมา พรหมโชติกุล. (2526). การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จินตนา ไบกาชویی. (ม.ป.ป.). การเขียนสื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ฉลองชัย สุรวัฒนบุรณ. (2528). การเลือกการใช้สื่อการสอน. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ฉัตรสุดา ดวงพลอย. (2525). แนวคิดภาษาศาสตร์ จิตวิทยาการเรียนรู้และการอ่านภาษาอังกฤษ, วารสารภาษาปริทัศน์. (4)1 : ภาคต้นปีการศึกษา.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2532). "หน่วยที่ 14 ชุดการสอนระดับประถมศึกษา" ในเอกสารการสอน ชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8 -15. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชวาล แพรัตกุล. (2520). เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์การพิมพ์.
- ชาญชัย ถิตรงสี และเจตวิทย์ ฤทธิ์ประสาธ. (2523). การพัฒนานุคคล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชูลี อินม้น. (2533). การอ่านสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์ ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เดือนใจ ตรีเนตร. (2544). ผลการใช้แบบฝึกการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่องพื้นที่สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). นวัตกรรมการศึกษา ชุด แบบฝึกหัด-แบบฝึกเสริมทักษะ. กรุงเทพฯ : อารอักษร จำกัด.
- ทัศนพร เกตุถนอม. (2540). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียน ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนภาษาแนวธรรมชาติโดยอาศัยสื่อ ธรรมชาติลักษณะกับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพวรรณ หอมพล. (2537). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความบทร้อยกรองของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะระหว่างกลุ่มที่ใช้การสอน ตามคู่มือครูกับกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นงลักษณ์ คำอิง. (2541). การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนคำใหม่ โดยการใช้นิทาน ปริศนาคำทาย และการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นาคดล จันทรพิญ. (2539). การใช้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ.
- นิตยา ฤทธิโยธี. (2520). การทำและการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
- นุจारी นนทรี. (2532). การสร้างแบบฝึกเพื่อซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงตัวสะกดภาษาไทยสำหรับ

- นักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นุศรา ขวัญศรี. (2540). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบแนว ทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เนาวรัตน์ ชื่นมณี. (2540). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย การเขียนสะกดคำยาก เรื่องเปิดหาย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2538). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538). "แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก" สารพัฒนาหลักสูตร. 14(121) : 53 ; เมษายน – มิถุนายน.
- ประเทิน มหาชนธิ. (2530). การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.
- ประพนธ์ จำเริญญ. (2536). รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความ คงทนในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่สอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นและ แบบฝึกหัดในแบบเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. (2539). เทคนิคการเขียนและผลิตตำรา. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผะอบ โปษะกฤษณะ. (2538). ลักษณะเฉพาะภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภ. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทวิสิทธิ์พัฒนา.
- พรเพ็ญ พุ่มสะอาด. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วย วิธีสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณธิดา อ่อนแสง. (2532). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นไทยลาว ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการ สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมสร้างกระบวนการคิดอย่างมีระบบกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบ ฝึกทั่วไปในโรงเรียนนครไทยวิทยาคม อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- พรรณิ ชูทัย. (2537). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิมพ์พร อุทัยเลิศ. (2526). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่เรียนโดยใช้ แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึก. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.
- ไพพรรณ อินทนิล. (2546). การส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : ชลบุรีการพิมพ์.
- ไพเราะ วุฒิเจริญกุล. (2540). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความสำคัญของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ภูมิศรี จันทร์ดา. (2538). แบบฝึกเสริมทักษะ กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ เรื่อง พักทองของนิด ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- มัลลิกา ภักดีณรงค์. (2531). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนและทัศนคติต่อ การเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมา ที่ได้รับ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มาลี จุฑา. (2544). การประยุกต์จิตวิทยาเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ.
- แม่นมมาส ขวลิต. (2530). การสร้างสังคมการอ่านและการใช้สารนิเทศ. กรุงเทพฯ : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย.
- เยาวภา พิมพ์นต. (2536). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการเล่าเรื่องจากหนังสือกับการใช้เกมการอ่านเป็นกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. อัดสำเนา.
- รัชณี ศรีไพรวรรณ. (2517). "แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนแรกเรียน" คู่มือครู แนวความคิดและทฤษฎีบางประการเกี่ยวกับกลุโบายการสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูดสองภาษา. นครราชสีมา : สำนักงานศึกษาธิการเขต 11.
- รัตนสุดา จำปามูล. (2543). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ เรื่อง กระบอกไ้บ้าน ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

- ลมโชย ด้านขุนทด. (2544). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสมเด็จพระพิทยาคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(หลักสูตรและการสอน).ขอนแก่น :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก. ————. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วัฒนะ บุญจับ. (2541). ศาสตร์แห่งการใช้ภาษา. กรุงเทพฯ : มิตรสยาม.
- วรรณ โสมประยูร. (2537). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วาสนา ไตรวัฒนธไชย. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธี เอสที เอ็ดกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา สุพัฒน์. (2530). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยคู่มือครูโดยการทำแบบปรนัยชนิดเลือกตอบแบบฝึกหัดแบบอัตนัย กับการทำแบบฝึกหัดในหนังสือแบบเรียน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- วิชัย เพ็ชรเรือง. (2531). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาถิ่นระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมทั่วไปของโรงเรียนสุนทรวัฒนา.วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิภาวี แป้นเรือง. (2546). การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู.วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วีณา วิสเพ็ญ. (2525). เอกสารประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่2. มหาสารคาม : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- ศศิธร วงศ์ชาติ. (2542). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอน

- ตามคู่มือครู. ปริญญาพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศศิธร สุทธิแพทย์. (2517). แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวลีภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาการ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การวิจัยทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สกุณา เปลี่ยนกลาง. (2541). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสนใจในการเรียนภาษาไทยระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมการเขียนสรุปความการทำแบบฝึกหัด และการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง.ปริญญาพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สนิท ตั้งทวี. (2538). การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.
- สนิท ลัดโยภาส. (2545). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. กรุงเทพฯ : อารักษ์.
- สมชัย ไชยสกุล. (2526). การสร้างแบบฝึกหัดการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ "กก" "กค" และ"กบ" สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายู ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ. ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สมนึก พวงกลิ่น. (2530). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และสมรรถภาพการอ่านเร็วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนแบบสืบสวน สอบสวนกับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์. (2534). การอ่านทั่วไป. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2540). เอกสารทางวิชาการการพัฒนาระบบการเรียนการสอน เอกสารลำดับที่ 33. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สายสุนีย์ สกุลแก้ว. (2534). การพัฒนาชุดฝึกการอ่านภาษาไทย เพื่อจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุกิจ ศรีพรหม. (2541,กันยายน). "ชุดการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน," วารสารวิชาการ. 1(9 : 68 – 72).
- สุชุม เฉลยทรัพย์. (2531). การส่งเสริมการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. ปทุมธานี : ภาควิชาบรรณารักษ์ ศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาจกรณ.

- สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์ทรัพย์. (2536). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุดา บุญไธโรจน์. (2529). "การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา" ในเอกสารการฝึกอบรมการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. (2536). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวณี คลองน้อย. (2530). *เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบฝึกหัดกับการเขียนสรุปความ*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวนีย์ แซ่ภู. (2547). *การสร้างแบบฝึกโคลงเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ช่วงชั้นที่ 1)*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. (2528). *เทคโนโลยีการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2536). *การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 3*. กรุงเทพฯ : บริษัทประยูรวงศ์ จำกัด.
- อังศุมาลิน เพิ่มผล. (2542). *การสร้างแบบฝึกทักษะการคำนวณวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง วงกลม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา ชีวพันธ์. (2546). *ศิลปะการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : เป็นพับลิชชิง จำกัด.
- อัจฉรา ชีวพันธ์ และคนอื่นๆ. (2532). *หลักภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. กรุงเทพฯ : บรรณกิจการพิมพ์.
- อัมพร พุยศิริ. (2540). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- Crawley, Sharon J. (1995). *Strategies for Guiding Content Reading*. A Simon & Schuster , Inc.
- Grellet, Francoise. (1994). *Developing Reading Skills*. 4th ed. Cambridge : Cambridge University Press.
- Hafner, Lawrence E. & Hayden B , Jolly. (1972). *Patterns of Teaching Reading in the Elementary School*. New York : The Macmillan company.
- River , Wilga M. (1970). *Teaching Foreign – Language Skills*. 3rd ed. Chicago : The University of Chicago Press.
- Rubin, Dorothy. (1993). *A Practical Approach to Teaching Reading*. New York : A Schuster, Inc.,.
- Wain Wright, G.R. (1972). *Rapid Reading Made Simple*. Great Britain : W.H. Allen, Co, Ltd,

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
- คะแนนผลการทดสอบของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
- คะแนนแบบฝึกและแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

ตาราง 5 ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

ข้อที่	P	D	การพิจารณา	ข้อที่	P	D	การพิจารณา
1	0.46	0.48	คัดเลือกไว้	16	0.44	0.59	คัดเลือกไว้
2	0.52	0.67	คัดเลือกไว้	17	0.52	0.59	คัดเลือกไว้
3	0.70	0.37	คัดเลือกไว้	18	0.43	0.26	คัดเลือกไว้
4	0.65	0.63	คัดเลือกไว้	19	0.70	0.59	คัดเลือกไว้
5	0.52	0.67	คัดเลือกไว้	20	0.59	0.52	คัดเลือกไว้
6	0.63	0.30	คัดเลือกไว้	21	0.67	0.59	คัดเลือกไว้
7	0.54	0.33	คัดเลือกไว้	22	0.52	0.52	คัดเลือกไว้
8	0.33	0.22	คัดเลือกไว้	23	0.63	0.44	คัดเลือกไว้
9	0.80	0.41	คัดเลือกไว้	24	0.59	0.81	คัดเลือกไว้
10	0.80	0.41	คัดเลือกไว้	25	0.56	0.74	คัดเลือกไว้
11	0.22	0.30	คัดเลือกไว้	26	0.69	0.63	คัดเลือกไว้
12	0.59	0.52	คัดเลือกไว้	27	0.67	0.37	คัดเลือกไว้
13	0.80	0.26	คัดเลือกไว้	28	0.35	0.56	คัดเลือกไว้
14	0.54	0.56	คัดเลือกไว้	29	0.67	0.59	คัดเลือกไว้
15	0.50	0.70	คัดเลือกไว้	30	0.56	0.44	คัดเลือกไว้

ตาราง 6 คะแนนผลการทดสอบของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

นักเรียน คนที่	ก่อนฝึก (30คะแนน)	หลังฝึก (30คะแนน)	ผลต่าง (D)	นักเรียน คนที่	ก่อนฝึก (30คะแนน)	หลังฝึก (30คะแนน)	ผลต่าง (D)
1	10	19	9	16	23	29	6
2	10	17	7	17	12	21	9
3	15	24	9	18	20	28	8
4	19	25	6	19	22	29	7
5	20	27	7	20	22	30	8
6	19	26	7	21	14	20	6
7	15	28	13	22	17	24	7
8	13	20	7	23	13	18	5
9	14	26	12	24	17	24	7
10	12	22	10	25	15	20	5
11	16	26	10	26	14	25	11
12	19	27	8	27	20	26	6
13	18	26	8	28	21	29	8
14	21	28	7	29	15	20	5
15	11	16	5	30	23	30	7

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{230}{\sqrt{\frac{30(1882) - (230)^2}{30-1}}}$$

$$t = \frac{230}{\sqrt{\frac{56460 - 52900}{29}}}$$

$$t = \frac{230}{11.08}$$

$$t = 20.76$$

ตาราง 7 คะแนนแบบฝึกและแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

นักเรียน คนที่	คะแนนแบบฝึก (198 คะแนน)	คะแนน แบบทดสอบ (30 คะแนน)	นักเรียน คนที่	คะแนนแบบฝึก (198 คะแนน)	คะแนน แบบทดสอบ (30 คะแนน)
1	123	19	16	181	29
2	142	17	17	176	21
3	142	24	18	159	28
4	137	25	19	182	29
5	160	27	20	184	30
6	160	26	21	170	20
7	161	28	22	174	24
8	138	20	23	149	18
9	164	26	24	158	24
10	165	22	25	174	20
11	144	26	26	146	25
12	168	27	27	177	26
13	150	26	28	185	29
14	161	28	29	156	20
15	148	16	30	159	30

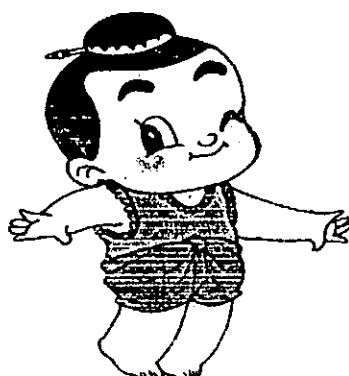
$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100 = \frac{\frac{4793}{30}}{198} \times 100 = 80.69\%$$

$$E_2 = \frac{\frac{\sum Y}{N}}{B} \times 100 = \frac{\frac{730}{30}}{30} \times 100 = 81.11\%$$

ภาคผนวก ข

- แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
- แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

แบบฝึกการแปลความ

ฉบับที่ 1
คำตรงข้าม

ชื่อ.....

ชั้น.....เลขที่.....

ตัวอย่างแบบฝึกการแปลความ

ฉบับที่ 1

คำตรงข้าม

คำชี้แจง

ให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายตรงข้ามกับคำที่กำหนดให้

- 0) คนเก่งมักจะถ่อมตนอยู่เสมอ

ใจอวด

.....

- 00) เด็กๆรีบตามพ่อขึ้นไปบนบ้าน

ลง

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายตรงข้ามกับคำที่กำหนดให้

1. จะระแซ้เป็นสัตว์เลื้อยคลานขนาดใหญ่

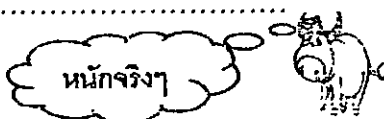

2. ขนของยายมีรสหวานและกลิ่นหอมνάกีน

3. วิชามักจะตื่นนอนแต่เช้ามีดทุกวัน

4. เสือดาวเป็นสัตว์ที่ดุร้ายมาก

5. วัวคิดว่ามนุษย์มักใช้วัวทำงานหนักไร้ความปรานี

6. สายชลเป็นเพื่อนบ้านใกล้เรือนเคียงกับบ้านของจัน

7. เต่าเสียใจที่ต้องกลับมาอยู่ในบึงที่แห้งและร้อน

8. เด็กๆมักจะมีความสุขเมื่อได้ทำในสิ่งที่ชอบ

9. ชัยเป็นคนเกียจคร้านเขาจึงอ่านและเขียนหนังสือไม่ได้

10. คุณแม่ต้องการคนที่แข็งแรงไปช่วยขนของที่ตลาด

คำที่มีความหมายตรงข้ามนะครับ

11. เสื้อผ้าของนิตสกปรกมาก

.....

.....

12. ปูบอกกุ้งว่าอาหารที่มีรสหวานจัดจะทำให้อ้วนและฟันผุง่าย

.....

.....

13. ใบไม้แก่ก็ร่วงหล่นจากกิ่งไม้ลงสู่พื้นดิน

.....

.....

14. สวนส้มของป้าแอนมีการบำรุงรักษาดีจึงมีผลดก

.....

.....

15. ผีเสื้อและผีเสื้อเป็นมิตรที่ดีของฉัน

.....

.....

16. หมูปาวิ่งเร็วเพื่อหาที่ซ่อนตัว

.....

.....

17. ผีเสื้อร้องเตือนให้กระจางระวังเหลือม

.....

.....

18. นักเรียนทุกคนต้องฝึกนิสัยเป็นคนประหยัด

.....

.....

19. กานดามีเงินเหลือเพื่อใช้เท่าใดก็ไม่หมด

.....

.....

20. มานะเป็นนักเรียนที่ขี้เมร่ำตลอดเวลา

.....

.....

แบบฝึกการแปลความ

ฉบับที่ 2 การแปลคำศัพท์

ชื่อ.....

ชั้น.....เลขที่.....

ตัวอย่างแบบฝึกการแปลความ

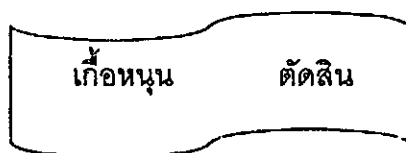
ฉบับที่ 2

การแปลคำศัพท์

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้ แล้วเลือกคำใส่ในช่องว่างที่มีความหมายตรงกันกับข้อความด้านขวามือของแต่ละข้อ

ตอนที่ 1

(0) ตัดสิน ลงความเห็นชี้ขาด

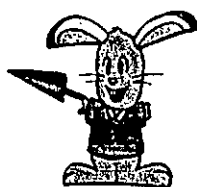
(00) เกือหนุน อุดหนุนเงื่อนจวน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้ แล้วเลือกคำใส่ในช่องว่างที่มีความหมาย
ตรงกันกับข้อความด้านขวามือของแต่ละข้อ

ตอนที่ 1

ประสม	ผลาญ	มักง่าย	แลกเปลี่ยน	ชัดเจน
อนุรักษ	ก้าวหน้า	สันติ	ตักเตือน	ปฏิรูป

1.		สั่งสอนให้รู้สำนึกตัว
2.		เอาของต่อของแลกกัน
3.		รวมกันเข้า
4.		ถูกต้องแน่นอน
5.		ความสงบ
6.		ทำลายให้หมดสิ้น
7.		รักษาให้คงเดิม
8.		นิยชอบแต่ความสะอาด
9.		เปลี่ยนแปลงของเดิมให้ดีขึ้นตามลำดับ
10.		สกปรกน่ารังเกียจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านประโยคที่กำหนดให้ในแต่ละข้อ แล้วเลือกคำที่กำหนดให้ที่แปลแล้วมีความหมายสอดคล้องกันหรืออธิบายความในประโยคนั้นๆ แล้วนำไปเขียนลงในช่องว่างหน้าประโยค

ตอนที่ 2

เรื่องซึม

ปรึกษา

- (0) เรื่องซึม วิชัยซึมเขาไปหลายวันเมื่อลูกแมวเขาตาย
- ปรึกษา ทุกคนหาหรือถึงวิธีแก้ปัญหที่เกิดขึ้น
- (00)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านประโยคที่กำหนดให้ในแต่ละข้อ แล้วเลือกคำที่กำหนดให้ที่แปลแล้วมีความหมายสอดคล้องกันหรืออธิบายความในประโยคนั้นๆ แล้วนำไปเขียนลงในช่องว่างหน้าประโยค

ตอนที่ 2

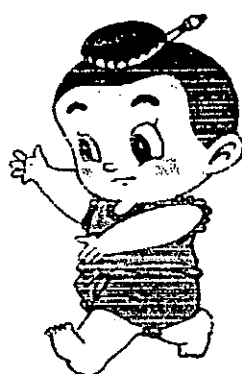
ชักใช้	สัญญา	ทำนาย	ไม่รู้	ปราศรัย
ละเลย	เข้มขึ้น	เห็นแก่ตัว	ขัดเคือง	เอ็นดู

1. สม่ใจเสาะแสวงหาความรู้อยู่เสมอ
2. ลูกไก่กลับบ้านก่อนเพื่อนโดยไม่ช่วยเพื่อนทำเวร
3. พ่อไม่เอาใจใส่ดูแลอ้อยเลย
4. ตำรวจสอบสวนผู้ต้องหาเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง
5. นายกรัฐมนตรีได้กล่าวขอบคุณประชาชนที่ให้ความไว้วางใจในการบริหารงานของรัฐบาล
6. สุเทพตกลงกับพ่อว่า เมื่อเรียนจบแล้วจะกลับมาบวช
7. สุมาเป็นเด็กมีน้ำใจ ใครๆก็รัก
8. ดวงขึ้นรับรางวัลด้วยสีหน้าแจ่มใสเบิกบาน
9. วันนี้ท้องฟ้ามีดครึ้มคาดว่าฝนน่าจะตก
10. สมศรีโกรธพ่อเพราะถูกขัดใจไม่ให้ไปเที่ยวทะเล

แบบฝึกการแปลความ

ฉบับที่ 3
การแปลคำ หรือข้อความจากเนื้อเรื่องที่กำหนดให้

ชื่อ.....

ชั้น.....เลขที่.....

ตัวอย่างแบบฝึกการแปลความ

ฉบับที่ 3 การแปลคำ หรือข้อความจากเรื่องที่กำหนดให้

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง แล้วตอบคำถามต่อไปนี้เพียงสั้นๆให้ได้ใจความ

นกนางนวลเป็นนกที่อยู่ตามทะเล มีสีขาวนวลทั้งตัว ขนที่หัวของมันจะเปลี่ยนสีได้ ฤดูร้อนจะเปลี่ยนเป็นสีดำแกมน้ำตาล ฤดูหนาวจะเปลี่ยนเป็นสีขาว นกนางนวลจะบินมาเมืองไทย ในฤดูหนาวพอถึงฤดูร้อนจะบินกลับไปวางไข่ในประเทศทิเบต เราจะเห็นมันบินหากินอยู่ตามชายฝั่งทะเลเป็นฝูงๆ แต่เราก็อาจพบนกนางนวลได้ในแถบลุ่มน้ำเจ้าพระยา มันกินปลาเป็นอาหาร

- (0) มันกินปลาเป็นอาหาร
 “มัน” หมายถึงใคร

นกนางนวล

.....

- (00) เราจะเห็นมันหากินอยู่ตามชายฝั่งทะเล
 “เรา” หมายถึงใคร

มนุษย์

.....

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วตอบคำถามเพียงสั้นๆให้ได้ใจความ

หนูเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม มีฟันสำหรับแทะอาหาร อาศัยอยู่ทั่วไปตามบ้านเรือนและในถิ่นธรรมชาติ หนูมีหลายชนิดแพร่พันธุ์ได้รวดเร็ว เราจะไม่ค่อยเห็นหนูเพราะมันชอบอยู่ในโพรงและชอบวิ่งหนีเมื่อเจอคนหรือสัตว์อื่น หนูกินพืชและอาหารต่างๆ หนูนาจะใช้หญ้าทำรังบนพื้นดินติดโคนต้นข้าว ส่วนหนูดำ หนูท่อ หรือหนูบ้าน จะอาศัยอยู่ตามบ้านและยังอาจในชุมชน หนูเหล่านี้เป็นตัวแพร่เชื้อโรคและชอบกัดแทะข้าวของเสียหาย

1. เราจะไม่ค่อยเห็นหนูเพราะมันชอบอยู่ในโพรง

“มัน” หมายถึงใคร

.....

.....

2. หนูมีหลายชนิดแพร่พันธุ์ได้รวดเร็ว คำขีดเส้นใต้ตรงข้ามกับคำใด

.....

.....

3. หนูมีหลายชนิดแพร่พันธุ์ได้รวดเร็ว

“แพร่พันธุ์” หมายถึงอะไร

.....

.....

4. “ชอบกัดแทะข้าวของเสียหาย”

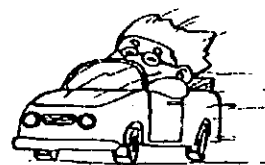
“กัดแทะ” หมายความว่าอย่างไร

.....

.....

ในสมัยก่อน บรรพบุรุษของเราเดินทางไปจังหวัดแม่ฮ่องสอนกินเวลาแรมปี ทั้งนี้ เพราะทางคมนาคมแสนทุรกันดาร แต่บัดนี้เรามีทางหลวงสายใหม่ที่กว้างขวางราบเรียบเราอาจเดินทางถึงจังหวัดแม่ฮ่องสอนได้ภายในไม่กี่ชั่วโมง

5. "บรรพบุรุษ" ในที่นี้หมายถึงใคร

.....

6. "กินเวลาแรมปี" หมายความว่าอย่างไร

.....

7. "กันดาร" ตรงข้ามกับคำใด

.....

8. "ทางหลวงสายใหม่" หมายถึงอะไร

.....

โชคดียิ่งที่ปิดเทอมคราวนี้คุณพ่อพาไปเที่ยวเชียงใหม่ พวกเขาเดินทางกันแต่เช้าตรู่ กว่ารถจะไปถึงเชียงใหม่ก็กินเวลาเที่ยง พวกเขาเข้าที่พัก แล้วคุณพ่อก็พาเราไปเที่ยวในที่ต่างๆ

9. "เราตื่นกันแต่เช้าตรู่" คำชี้แจงได้ตรงข้ามกับคำใด

.....

10. แต่กว่ารถจะไปถึงที่โรงแรมก็กินเวลาเที่ยง

"กินเวลา" หมายความว่าอย่างไร

.....

วัวตัวหนึ่งหนีการล่าของราชสีห์ไปจนถึงหน้าถ้ำของแพะหวังที่จะคิดหลบซ่อนตัว แต่ร่างของแพะก็เข้ามาขวางเอาไว้ที่หน้าถ้ำ พร้อมกับขู่ว่าไม่ให้มันเข้าไปในถ้ำ วัวเห็นดังนั้นก็ไม่คิดสู้กับแพะ ด้วยเพราะราชสีห์ติดตามมาใกล้ทุกขณะ

ก่อนจากไปมันพูดขึ้นกับแพะอย่างขมขื่นว่า “เจ้าควรจะรู้นะว่าที่ข้าจากที่นี่ไป ไม่ใช่เพราะความหวาดเกรงเจ้าแต่ประการใด ถ้าไม่เป็นเพราะราชสีห์ติดตามอยู่ละก็ ข้าจะสั่งสอนให้เจ้ารู้จักตัวเองเสียบ้าง”

11. ก่อนจากไปมันพูดกับแพะอย่างขมขื่นว่า

“มัน” หมายถึงใคร

.....

.....

12. วัวตัวหนึ่งหนีการล่าของราชสีห์ไปจนถึงหน้าถ้ำของแพะหวังที่จะคิดหลบซ่อนตัว

“หลบซ่อน” หมายความว่าอย่างไร

.....

.....

13. เจ้าควรจะรู้นะว่าที่ข้าจากที่นี่ไป ไม่ใช่เพราะความหวาดเกรงเจ้าแต่ประการใด

“เจ้า” หมายถึงใคร

.....

.....

14. ไม่ใช่หวาดเกรงเจ้าแต่ประการใด คำขีดเส้นใต้หมายความว่าอย่างไร

.....

.....

15. ข้าจะสั่งสอนให้เจ้ารู้จักตัวเองเสียบ้าง คำขีดเส้นใต้หมายความว่าอย่างไร

.....

.....

เด็กชายคนหนึ่งชอบรังแกสัตว์อยู่เสมอ วันหนึ่งเขาไปเที่ยวเล่นในสวน ได้ยินเสียงร้องอ่า และคางคกร้องระงมไปทั่ว เขาพยายามหาตัวมันแต่ไม่พบ พบแต่กระรอกตัวหนึ่งเกาะอยู่บนกิ่งไม้ เขาจึงใช้ก้อนหินปากระรอกตัวนั้นหลายครั้งแต่ไม่ถูก กลับไปถูกรังผึ้งที่อยู่บนกิ่งไม้ใกล้ๆ นั้นเอง ผึ้งผึ้งจึงรุมต่อยเด็กคนนั้นจนได้รับบาดเจ็บ

16. วันหนึ่งเขาไปเที่ยวเล่นในสวน

"เขา" หมายถึงใคร

.....

.....

17. ได้ยินเสียงร้องอ่าและคางคกร้องระงมไปทั่วเขาพยายามหาตัวมันแต่ไม่พบ

"มัน" หมายถึงอะไร

.....

.....

18. มีเด็กชายคนหนึ่งชอบรังแกสัตว์อยู่เสมอ

"รังแก" ควรใช้แทนด้วยคำใด

.....

.....

19. เขาจึงใช้ก้อนหินปากระรอกตัวนั้นหลายครั้ง

"ปา" มีความหมายใกล้เคียงกับคำใด

.....

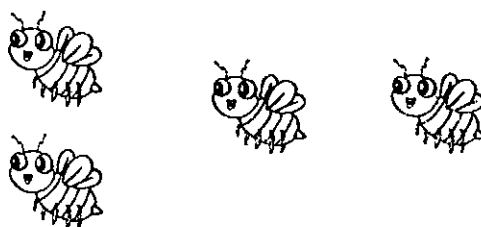
.....

20. ผึ้งผึ้งจู่โจมต่อยเด็กคนนั้นจนได้รับบาดเจ็บ

"จู่โจม" หมายความว่าอย่างไร

.....

.....

แบบฝึกการตีความ

ฉบับที่ 1

จับใจความของประโยค

ชื่อ.....

ชั้น.....เลขที่.....

ตัวอย่างแบบฝึกการตีความ

ฉบับที่ 1 จับใจความของประโยค
คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านประโยคแล้วย่อประโยคให้ได้เฉพาะใจความสำคัญของประโยค

(0) คุณย่าของฉันสอนน้องทำขนมจันอ้อย

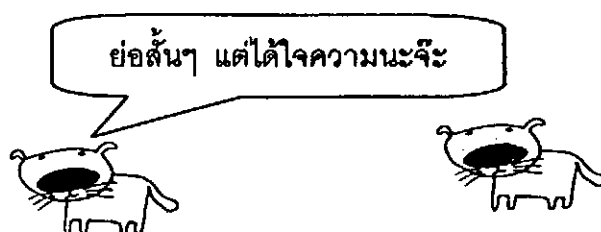
.....
คุณย่าสอนน้องทำขนม

(00) หนูใจทำหนังสือภาษาไทยและหนังสือคณิตศาสตร์หายไปพร้อมๆกัน

.....
หนูใจทำหนังสือภาษาไทยและหนังสือคณิตศาสตร์หาย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านประโยคแล้วย่อประโยคให้ได้เฉพาะใจความสำคัญของประโยค

1. ดวงและวิชัยกำลังเล่นอย่างสนุกสนานที่สนามเด็กเล่นหลังโรงเรียน
.....
.....
2. นักเรียนทุกคนต้องให้ความร่วมมือในการช่วยกันรักษาสິงของที่เป็นสมบัติของโรงเรียนไม่ให้เสียหาย
.....
.....
3. นกกาเหมาบินลงกินดินทุกเช้าไม่เคยขาดแม้แต่วันเดียว
.....
.....
4. โรงเรียนปิดเทอมคุณพ่อคุณแม่พาสุดาไปเยี่ยมคุณปู่คุณย่าที่ต่างจังหวัด
.....
.....
5. เสียงที่ดังเอะอะโคมครามนอกบ้านทำให้มดสะดุ้งตื่นขึ้นมาทันทีทันใด
.....
.....
6. วันนี้พ่อและแม่จะพาไปดูสัตว์ชนิดต่างๆที่สวนสัตว์ เช่น เสือ ลิง ช้าง เป็นต้น
.....
.....
7. กานดาและเพื่อนๆของเธออีกหลายคนจะพากันไปงานวันเกิดของมะลิ
.....
.....
8. แม่ค้าที่หน้าตลาดขายส้มได้กำไรมากมายทุกวัน
.....
.....

9. พ่อชอบเปิดโทรทัศน์ดูข่าวจากโทรทัศน์ในตอนเย็นทุกวัน

.....

10. โดยทั่วไป แมวเป็นสัตว์ที่รักเจ้าของมากกว่าสัตว์ชนิดอื่นๆ

.....

11. เมื่อวานขณะกำลังเดินทางกลับบ้านผมเห็นเด็กสองคนกำลังใช้ไม้ตีลูกสุนัข

.....

12. คุณตาพาเด็กๆ ไปเล่นกังหันที่หน้าวัดเพราะลมพัดแรงดี

.....

13. ชุมพลลั่นหกล้มเข้าถลอกเพราะไม่ระมัดระวัง

.....

14. ครูเวียงคำให้นักเรียนถางหญ้าบริเวณสนามหญ้าเพื่อให้มีที่นั่งเล่น

.....

15. วันดีและเพื่อนๆ เล่นฟุตบอลที่สนามโรงเรียนตอนเย็นทุกวัน

.....

16. คุณพ่อเอาผลไม้ใส่ตะลอมไปฝากคุณตาคุณยายที่ต่างจังหวัด

.....

17. เด็กๆทั้งหลายจำเอาไว้ ช้ามถนนให้ปลอดภัยใช้สะพานลอย

.....

18. ในห้องสมุดของโรงเรียนมีหนังสือมากมายหลายชนิด

.....

19. วันอาทิตย์ประชาชนทุกคนต่างพากันไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ตั้งแต่เช้า

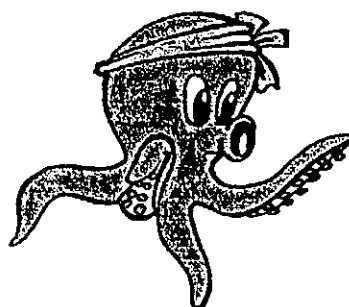
.....

20. ราษฎรทุกหลังคาเรือนต่างพากันมารอรับเสด็จตั้งแต่เช้าตรู่

.....

แบบฝึกการตีความ

ฉบับที่ 2

จับใจความสำคัญ หรือสรุปจากข้อความ

ชื่อ.....

ชั้น.....เลขที่.....

ตัวอย่างแบบฝึกการตีความ

ฉบับที่ 2 จับใจความสำคัญ หรือสรุปจากข้อความ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามเพียงสั้นๆให้ได้ใจความ

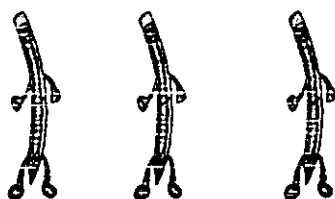
ในสัปดาห์หน้า โรงเรียนของเราจะจัดกิจกรรมวันเด็กขึ้น มีการมอบของขวัญให้เด็กๆ หลายอย่าง เช่น สมุด ดินสอ ไม้บรรทัด ขนม ตุ๊กตา ขอเชิญมาร่วมบริจาคของขวัญได้ ทุกวัน ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 7.00 - 16.00 น.

(0) สัปดาห์หน้าโรงเรียนจะมีการจัดกิจกรรมสำคัญวันอะไร

วันเด็ก

(00) เวลาที่สามารถมาบริจาคของขวัญได้ ตั้งแต่เวลาเท่าไร

7.00 - 16.00 น.

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามเพียงสั้นๆให้ได้ใจความ

ตอนที่ 1 การอ่านประกาศ

รับสมัครแม่ครัว และลูกจ้างล้างจานอย่างละ 1 ตำแหน่ง เพศหญิงอายุตั้งแต่ 20 ปี ขึ้นไป สามารถอยู่ประจำร้านได้ อาหารและที่พักพร้อม ติดต่อได้ที่ร้านสุชาดา โทร. 0-2266-8888

1. ข้อความนี้เป็นประกาศของใคร

2. จุดประสงค์ของข้อความนี้ต้องการสิ่งใด

3. ตำแหน่งที่ต้องการมีตำแหน่งอะไรบ้าง

4. ร้านสุชาดาให้สวัสดิการแก่ลูกจ้างอย่างไร

5. ผู้สนใจติดต่อได้อย่างไร

6. คุณสมบัติของผู้ที่จะมาสมัคร

ตอนที่ 2 การอ่านบทสนทนา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

มาลี	:	กวาง มาหาแม่หน่อยลูก
กวาง	:	มาแล้วค่ะแม่
มาลี	:	การบ้านที่ครูสั่งให้ทำเสร็จแล้วหรือยัง
กวาง	:	ทำเสร็จแล้วค่ะแม่
มาลี	:	ไปเล่นอะไรมา ผมยุ่งเชียว มาแม่จะดักเปียให้
กวาง	:	กวางไปหยิบหวีก่อนค่ะ
มาลี	:	อย่าลืมหาयरัดผมมาด้วยนะ
กวาง	:	ค่ะ วันนี้กวางจะผูกโบสีแดงด้วยค่ะ

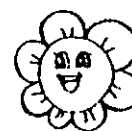
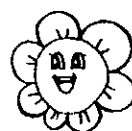
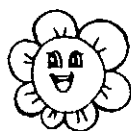
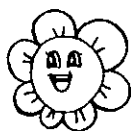
1. กวางทำอะไรเสร็จแล้ว

2. สิ่งของที่กวางไปหยิบมาให้มาลีคืออะไร

3. มาลีจะทำอะไรให้กวาง

4. สิ่งที่มาลีต้องการเพิ่มคืออะไร

5. มาลีและกวางมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

ครู	:	เด็กชายจอม เธอทำเลขมาก็ข้อ
จอม	:	ผมทำห้าข้อครับ
ครู	:	ครูให้เธอทำกี่ข้อ
จอม	:	ให้ทำทั้งหมดสิบข้อครับ
ครู	:	ดีแล้ว ยื่นมือออกมา ข้อละที

6. ครูให้การบ้านวิชาอะไร

7. ครูให้การบ้านกี่ข้อ

8. เด็กชายจอมจะถูกตีกี่ที

แบบฝึกการตีความ

ฉบับที่ 3

จับใจความ หรือสรุปจากเรื่องที่อ่าน

ชื่อ.....

ชั้น.....เลขที่.....

ตัวอย่างแบบฝึกการตีความ

ฉบับที่ 3 จับใจความ หรือสรุปจากเรื่องที่อ่าน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง แล้วขีด ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และขีด X หน้าข้อความที่ผิด

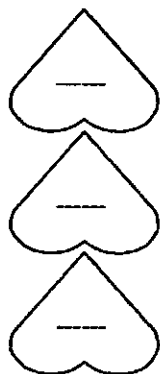
ชายคนหนึ่งเป็นคนดีมาก เทวดาจึงประทานหมวกวิเศษให้ใบหนึ่ง หมวกใบนี้เมื่อสวมแล้วจะบันดาลให้ผู้สวมรู้ภาษาสัตว์ได้ วันหนึ่งชายผู้นี้สวมหมวกใบดังกล่าวแล้วไปนอนเล่นใต้ต้นไม้ได้ยินเสียงกาพูดกันว่าเศรษฐีคนหนึ่งปลุกบ้านทับงูเทวดาตัวหนึ่ง งูเทวดาตัวนั้นจึงบันดาลให้ลูกสาวเศรษฐีล้มป่วยลง เขาจึงปลอมตัวเป็นหมอเข้าไปทำนายในบ้านเศรษฐี เขาแนะนำให้เศรษฐีเอานูออกจากบ้านเสียโดยเร็ว เศรษฐีก็ทำตาม ปรากฏว่าลูกสาวเศรษฐีหายป่วยทันที เศรษฐีจึงให้รางวัลเจ้าของหมวกวิเศษนั้นเป็นจำนวนมาก

.....X.....(0) เทวดาบันดาลให้ลูกสาวเศรษฐีล้มป่วย

.....X.....(00) งูเทวดาได้ขอให้เศรษฐีเอานูออกจากบ้าน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง แล้วขีด ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และขีด ✕ หน้าข้อความที่ผิด

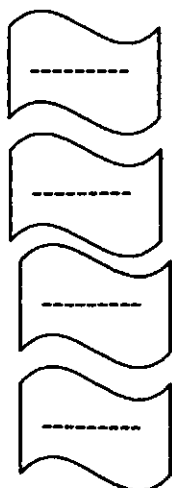
จุก จอม และเบ๊ยก มักไปเก็บดอกจำปาที่สวนตาเขียวในตอนดึก เพื่อเอาไปขายให้น้ำลำดวน และน้ำลำดวนก็นำไปขายที่ตลาดในตอนเช้า ค่ะวันหนึ่ง จุกนัดกับแสงเพื่อนบ้านว่าจะไปเก็บดอกจำปาด้วยกัน เมื่อถึงเวลานัดแสงก็ไม่มา ค่ะนั้น จุก จอม และเบ๊ยกเลยไป 3 คน ขณะเก็บดอกไม้อยู่เห็นอะไรห้อยต่องแต่งอยู่บนต้นไม้ คิดว่าเป็นคนผูกคอตายเลยแผ่น้ำจืด รุ่งเช้าจึงรู้ว่า นั่นคือหุ่นไล่กาของแสง และในคืนนั้นแสงก็เก็บดอกจำปาไปขายสบายใจเจ็บ

1. จุก จอม และเบ๊ยกไปเก็บดอกจำปาที่สวนตาเขียวในตอนดึก
2. เด็กๆจะเก็บดอกจำปาไปขายที่ตลาด
3. จุก จอม และเบ๊ยกเห็นคนผูกคอตาย

แก้วชอบวิทยาศาสตร์มาก ชอบดูดาว และฝันถึง "มนุษย์ต่างดาว" ในสัปดาห์ที่แล้ว ชั่วโมงวิทยาศาสตร์ครูสอนทดลองหลายอย่าง เช่น ทดลองเลี้ยงไข่กบจนเป็นลูกอ๊อด เพาะถั่วเขียว เป็นต้น อาทิตย์นี้ครูสอนเรื่อง "การตกผลึก" แก้วจะทำผลึกน้ำตาลกรวด โดยเอาน้ำตาลก้อนเล็กมาแขวนไว้ในน้ำสารละลายแล้วรอให้มันโต แต่แก้วมัวแต่จิมสารละลายเลยเลี้ยงผลึกไม่สำเร็จ

4. แก้วต้องทดลองเลี้ยงไข่กบจนเป็นลูกอ๊อด
5. แก้วทำผลึกจากน้ำตาลกรวด
6. แก้วเลี้ยงผลึกได้สำเร็จ
7. แก้วชอบการทดลองต่างๆที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์

คุณตาของลูกหมูมี “ยานวิเศษ” เมื่อเข้าไปในยานลำนี้ จะย่อตัวยานและตัวเราให้เหลือเล็กน้อยได้ คุณตาจึงพาหลานท่องเที่ยวไปในโลกของสัตว์เล็กๆ เช่น ยุง ผีเสื้อ กบ ฯลฯ พร้อมทั้งอธิบายชีวิตของสัตว์เหล่านั้น

8. ยานมีคุณสมบัติสามารถย่อตัวเราให้เล็กลงได้

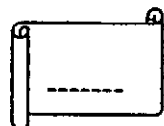

9. คุณตาพาลูกหมูไปท่องเที่ยวในที่ต่างๆ

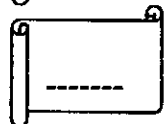

10. ยานวิเศษเป็นของลูกหมู

ที่โรงละครสัตว์แห่งหนึ่ง ผู้เข้าชมที่ไม่เสียเงินค่าผ่านประตูต้องเอามาแถมมาให้ เป็นเหยื่อสัตว์ป่า วันหนึ่ง ลูกหมาข้างถนนถูกคนจับไปแทนค่าบัตรผ่านประตู แล้วถูกโยนเข้ากรงสิงโต แต่แทนที่จะถูกกิน สัตว์ทั้งลงกลับผูกมิตรกันหยอกล้อกันและแบ่งปันอาหารกัน ทั้งสองอยู่เป็นสุขมาหลายปีจนวันหนึ่ง หมาล้มป่วยตายลง สิงโตเสียใจมากจนนอนเฝ้าศพเพื่อน แม้เจ้าของนำหมาตัวอื่นให้ก็ไม่ยอมรับ ในที่สุดก็ตรอมใจตาย

11. ใครที่จะเข้าชมละครสัตว์แห่งนี้จะต้องเสียเงินผ่านประตูเท่านั้น

12. ลูกหมาถูกจับมาแทนบัตรผ่านประตู

13. สัตว์ต่างๆที่ถูกจับแทนบัตรผ่านจะเป็นเพื่อนกับสิงโต

14. สิงโตเสียใจมากที่หมาตาย

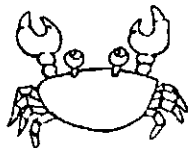

15. จากเนื้อเรื่องกล่าวถึงสัตว์ 3 ชนิด

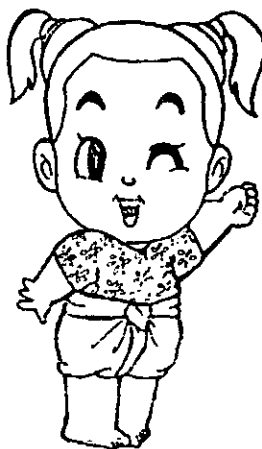

นกกะยางปรับทุกข์กับปูว่า ลูกของนางถูกงูร้ายกินมาหลายตัวแล้ว ปูจึงออกอุบาย
ให้นกกะยางเอาเนื้อปลาไปวางเรียงตั้งแต่โพรงพังพอนจนถึงโพรงงู งูจึงถูกพังพอนฆ่าตาย

16. งูกินลูกของนกกะยาง
17. ปูเอาเนื้อปลาไปวางเรียงตั้งแต่โพรงพังพอนจนถึงโพรงงู
18. นกกะยางให้ปูไปแอบที่โพรงพังพอน
19. งูถูกปูฆ่าตาย
20. จากเนื้อเรื่องกล่าวถึงสัตว์ 3 ชนิด

แบบฝึกการขยายความ

ฉบับที่ 1

การอ่านข้อความขนาดสั้น

ชื่อ.....

ชั้น.....เลขที่.....

ตัวอย่างแบบฝึกการขยายความ

ฉบับที่ 1

การอ่านข้อความขนาดสั้น

คำชี้แจง

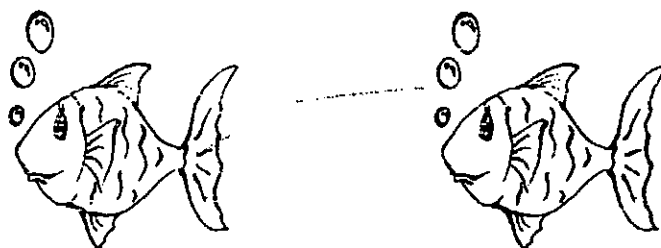
ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ปลาหายใจด้วยเหงือกและว่ายน้ำได้ด้วยครีบ

- (0) ถ้าปลาไม่มีครีบปลาจะเป็นอย่างไร

ว่ายน้ำไม่ได้

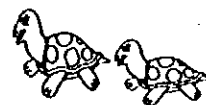
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ชาวนาชาวไร่ประสบปัญหาความแห้งแล้ง ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล

1. ถ้าฝนไม่ตกหลายปีติดต่อกัน ชาวนาชาวไร่จะเป็นอย่างไร

พื้นที่ทำนาที่เปรียบเสมือนมีด คือทำให้อาหารเป็นชิ้นเล็ก ๆ และช่วยในการพูดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. ถ้าพื้นที่ทั้งหมด นักเรียนคิดว่ากรกินอาหารจะเป็นอย่างไร

ครอบครัวจะมีความสุขได้ ก็ด้วยความรัก

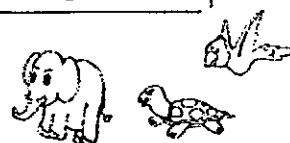
ลองทำซิจะได้ถูกๆ

3. ครอบครัวที่ขาดความรัก นักเรียนคิดว่าครอบครัวจะเป็นอย่างไร

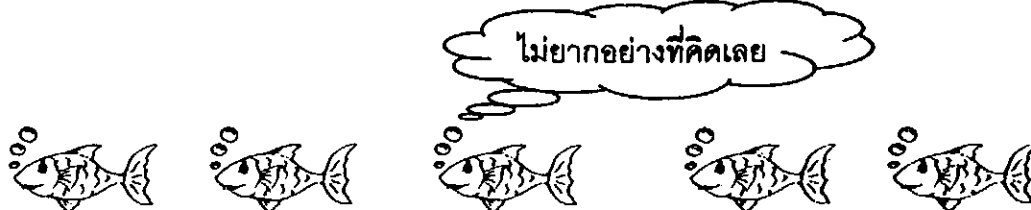
ทุกคนควรช่วยกันรักษาป่าไม้ อย่าตัดทำลาย เพื่อสัตว์ป่าจะได้มีที่อยู่อาศัย

4. ถ้านักเรียนจะตัดต้นไม้ นักเรียนควรจะทำอย่างไรเพื่อรักษาป่าไม้

5. ถ้าโลกนี้ไม่มีต้นไม้ สัตว์ป่าจะเป็นเช่นไร

น้ำเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ มนุษย์ชอบทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลองมากขึ้นทุกวัน

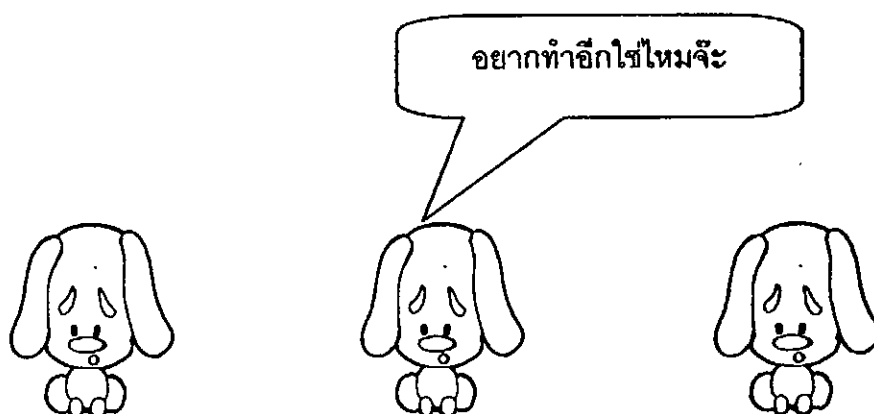
6. ถ้ามนุษย์ยังทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลองกันอยู่จะทำให้เกิดปัญหาใด

7. ถ้าน้ำเน่าเสีย นักเรียนคิดว่าสัตว์น้ำจะเป็นอย่างไร

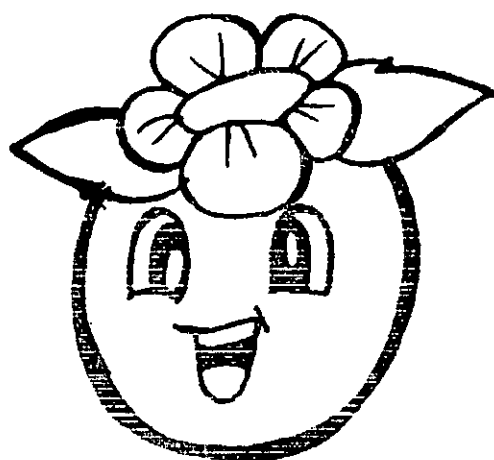
อารียชอบกินขนมหวานและยังไม่ชอบออกกำลังกาย จนทำให้เขาเป็นโรคอ้วน

8. ถ้าอารียยังกินขนมหวานต่อไป ผลสุดท้ายอารียจะเป็นเช่นไร

9. คนที่ออกกำลังกายสม่ำเสมอ จะมีสุขภาพอย่างไร

แบบฝึกการขยายความ

ฉบับที่ 2

การอ่านข้อความที่มีความยาว

ชื่อ.....

ชั้น.....เลขที่.....

ตัวอย่างแบบฝึกการขยายความ

ฉบับที่ 2 อ่านข้อความที่มีความยาว

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้-

ผมอยู่รวมกับเพื่อนๆในรังขนาดใหญ่ เรามักจะเดินทางไปด้วยกันเป็นจำนวนมากคล้ายกับกองทัพ พวกผมจะติดต่อกันด้วยการดมกลิ่น โดยเฉพาะจมูกของพวกผมจะรับรู้ได้เร็วมากจนใครๆพากันพูดเปรียบเทียบกับคนที่ได้กลิ่นต่างๆอย่างรวดเร็วมีจมูกไวอย่างกับมด เมื่อไปพบอาหาร ผมจะส่งข่าวให้เพื่อนๆรู้ด้วยการแตะหนวดกัน อาหารที่ผมชอบคือ น้ำตาล

(0) ถ้าผมไม่มีหนวดจะเกิดเหตุการณ์ใด

ติดต่อกับเพื่อนๆไม่ได้

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

อากาศที่เราหายใจอยู่นี้มีอยู่รอบๆ โลกของเรา อากาศที่อยู่รอบโลกมีประโยชน์ต่อคนและสัตว์ และช่วยให้โลกของเราไม่ร้อนเกินไปหรือเย็นเกินไป

1. ถ้าโลกของเราไม่มีอากาศ มนุษย์เราจะเป็นอย่างไร

2. ถ้าโลกของเราร้อนมาก คนจะเป็นเช่นไร

พ่อของกุ่มรับจ้างทำงานก่อสร้าง ซึ่งต้องทำงานทั้งวันตั้งแต่เช้าจนเย็นไม่ว่าฝนจะตกหรือแดดจะร้อนอย่างไรก็ตาม พ่อก็ต้องไปทำงาน กุ่มนั่งมองพ่อทำงาน ใจก็คิดว่าพ่อคงเหนื่อย แต่พ่อไม่เคยบ่นให้กุ่มได้ยิน พ่อจะยิ้มเสมอเมื่อเห็นกุ่มอ่านหนังสือ

3. กุ่มทำอะไรพ่อจะมีความสุขมาก

4. ถ้ากุ่มไม่อ่านหนังสือ พ่อจะเป็นอย่างไร

มีข่าวว่าประเทศไทยติดอันดับสองของโลกในเรื่องความสกปรก จันได้ยินแล้วใจหาย คงเป็นจริงอย่างที่ว่า เพราะเวลาจันเดินไปโรงเรียนผ่านลำคลองเห็นเศษขยะเต็มแม่น้ำลำคลอง แม้กระทั่งในโรงเรียนของจันเอง เขาน่าจะออกกฎหมายแก้ไขกันได้แล้ว

5. ถ้าคนยังทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลอง ต่อไปจะเป็นเช่นไร

6. ทำอย่างไรเมืองไทยถึงเป็นประเทศที่สะอาด

ผลไม้สดนั้นมีประโยชน์มากกว่าผลไม้ดอง ในผลไม้สดมีวิตามินซี แต่ผลไม้ดองนั้นเมื่อ
ดองน้ำเกลือไว้นานๆวิตามินซีที่มีอยู่ก็หายไปหมด วิตามินซีช่วยให้ผิวสวย ฟันสวยเวลาแปรงฟัน
ไม่เจ็บ ไม่เป็นโรคเลือดออกตามไรฟัน และช่วยป้องกันโรคหวัดได้ด้วย

7. ถ้าเด็กๆกินผลไม้ดองมาก มีแนวโน้มจะเป็นโรคใด

8. นักเรียนที่เป็นโรคเลือดออกตามไรฟัน เพราะว่าไม่บริโภคสิ่งใด

ชายสองคนช่วยกันจับหมูป่าได้ตัวหนึ่ง คนหนึ่งพูดว่า “ฉันจะขังหมูตัวนี้ไว้ที่บ้านฉัน” อีก
คนแย้งว่า “ฉันเป็นคนเห็นก่อน ต้องเอาไว้ที่บ้านฉัน” ต่างโต้เถียงกัน จึงผูกหมูไว้กับต้นไม้เพื่อ
ต่อรองกัน ขณะที่ยังตกลงกันไม่ได้เชือกที่ผูกไว้หลุด หมูจึงวิ่งหนีไปได้

9. ถ้าชายสองคนนี้ไม่ได้เถียงกัน จะเกิดเหตุการณ์ใดขึ้น

10. เมื่อหมูหลุดไป จะเกิดเหตุการณ์ใดขึ้นกับชายสองคนนี้

สิงโตและหมีต่อสู้กันเพื่อแย่งชิงลูกกวาดเหยื่อซึ่งมันได้ล่ามาในเวลาเดียวกัน จนกระทั่งเหนื่อยและนอนลงหลับ ขณะนั้นเองสุนัขจิ้งจอกได้ผ่านมาและได้ตรงเข้ามาชิงลูกกวาดตัวนั้นไป สิงโตและหมีพยายามขัดขวางแต่มันก็ทำไม่ได้

11. ถ้าสิงโตและหมีไม่ต่อสู้กัน เหตุการณ์จะเป็นอย่างไรเมื่อสุนัขจิ้งจอกผ่านมา

12. ถ้านักเรียนเห็นเพื่อนกำลังแย่งขนมกัน นักเรียนจะอย่างไร

มีเด็กชายคนหนึ่งชอบรังแกสัตว์อยู่เสมอ วันหนึ่งเขาไปพบกระรอกตัวหนึ่งเกาะอยู่บนกิ่งไม้ เขาจึงใช้ก้อนหินปากระรอกตัวนั้นหลายครั้งแต่ไม่ถูก กลับไปถูกรังผึ้งที่อยู่บนกิ่งไม้ใกล้ๆนั้นเอง

13. เหตุการณ์ต่อไปจะเป็นอย่างไร

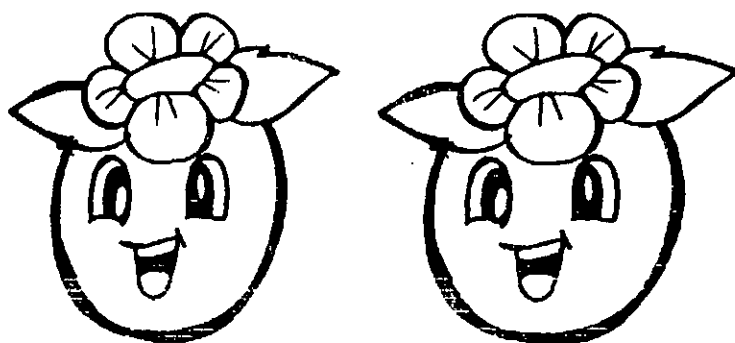
14. ถ้านักเรียนเป็นเด็กชายคนนี้ เมื่อเห็นกระรอกเกาะอยู่ใกล้กับผึ้งจะอย่างไร

นกมีลูกอม ไอมีขนม ส่วนเอมีน้ำหวาน ไอแบ่งขนมให้นกและเอ เอแบ่งน้ำหวานให้นกและไอได้ แต่นกไม่ยอมแบ่งลูกอมให้เพื่อนๆกินเลย

15. ถ้านกยังไม่ยอมแบ่งอะไรให้เพื่อน เมื่อเพื่อนๆมีขนมน่าจะเกิดเหตุการณ์ใด

แบบฝึกการขยายความ

ฉบับที่ 3
การอ่านเนื้อเรื่อง

ชื่อ.....

ชั้น.....เลขที่.....

ตัวอย่างแบบฝึกการขยายความ

ฉบับที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

คืนนั้นเงียบสงัด อากาศเย็นสบาย ทุกชีวิตกำลังหลับอย่างเป็นสุข นอกจากฉันเท่านั้นที่ยังนอนหลับไม่สนิทเมื่อมีเสียงอะไรดังมา ฉันจะกระดิกหูฟัง เพราะเป็นหน้าที่ของฉันที่จะต้องระวังรักษาบ้านที่ฉันอยู่ ขณะที่ฉันกำลังนึกภาพว่าฉันกำลังทำอะไรอย่างอร่อย ฉันได้ยินเสียงคนเดินเบาๆ ฉันจึงค่อยๆ ย่องเบาๆ ตามเสียงฝีเท้าฉัน เห็นชายคนหนึ่งกำลังจะเปิดประตูบ้าน ฉันจึงเห่าด้วยเสียงดัง "โง่ โง่ โง่" ชายคนนั้นตกใจรีบวิ่งออกไปทันที ฉันกระโจนเข้าใส่หมาจะจับน้องสีกสองสามแผล แต่ไม่ทันเสียแล้ว ชายคนนั้นวิ่งหายไปในความมืด มีแต่รอยเท้าเต็มไปหมด

นายของฉันลุกขึ้นมาดู จี๊จ๋าว่าขโมยขึ้นบ้าน นายฉันชอบใจฉันที่ทำหน้าที่เป็นยามได้อย่างดี

(0) ถ้าไม่ได้ยินเสียงสุนัขเห่าอะไรจะเกิดขึ้น

ขโมยขึ้นบ้าน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

กากับนกยูงเป็นเพื่อนรักกัน เดิมสัตว์ทั้งสองมีขนสีขาว วันหนึ่งอยากสวยเหมือนสัตว์ตัวอื่นๆ มันจึงตกลงเปลี่ยนกันเขียนลวดลายบนขนสีขาว กากเขียนให้นกยูงก่อนอย่างสวยงาม แต่นกยูงเป็นสัตว์ที่โอ้อวดจากลวดลายจะสวยกว่าจึงจับกากจุ่มลงสีดำ กากโกรธมาก ตั้งแต่นั้นมากากเห็นนกยูงที่ไร้จึงไล่จิกนกยูงตลอดมา

1. ถ้ากากับนกยูงไม่อยากสวยเหมือนสัตว์ตัวอื่นๆ จะเกิดเหตุการณ์ใด

.....

2. ถ้านกยูงเป็นสัตว์ที่ไม่โอ้อวด กากจะเป็นอย่างไร

.....

หญิงชราเลี้ยงลิงไว้หนึ่งตัว ให้คอยไล่กาและนกที่เข้ามากินข้าวที่ปลูกไว้ในนา และลิงตัวนี้ก็จะคอยไล่แมลงวันที่มาตอมหน้าตาเวลาที่หญิงชราอนกลางวันด้วย วันหนึ่งหญิงชราอนหลับมีแมลงวันบินมาเกาะที่ปลายจมูกหญิงชรา ลิงตัวนี้ได้แมลงวันหลายหน มันก็ยังบินมาเกาะอีก ลิงโมโหจึงไปเก็บก้อนหินขนาดใหญ่มาทุบไปที่แมลงวัน แมลงวันถูกก้อนหินทับตายอยู่บนจมูกของหญิงชรา

3. เมื่อหญิงชราตื่น น่าจะเกิดอะไรขึ้น

.....

4. ถ้านักเรียนเป็นหญิงชรา นักเรียนจะใช้อะไรแทนลิงในการไล่กาและนกที่มากินข้าว

.....

ขอสู้ครับ

มีหมู่บ้านที่ชาวสวนอาศัยทำมาหากินอยู่ ทุกคนรักและสามัคคีกัน ช่วยกันปรับปรุง ถนนหนทางให้เจริญอยู่เสมอและดูแลไม่ให้มีเหตุร้ายจนพวกโจรไม่กล้ามาปล้น เคยมีโจรกลุ่มหนึ่งยกพวกมาปล้น แต่ก็ถูกชาวบ้านตีกลับไปต่อมาหัวหน้าโจรกับลูกน้องจึงปลอมตัวมารับจ้าง ชาวบ้านทำงาน พร้อมทั้งดูแลให้ชาวบ้านผิตใจกัน

5. หลังจากชาวบ้านผิตใจกัน เหตุการณ์ใดน่าจะเกิดขึ้นอีก

6. ถ้าชาวบ้านขาดความสามัคคีกันในชุมชน หมู่บ้านนี้จะเป็นอย่างไ

7. ถ้าโจรไม่ปลอมตัวมาทำงานกับชาวบ้านจะไม่เกิดอะไรขึ้น

ครั้งหนึ่งแม่มดชิอุฐข้ามทะเลทรายตามหาไม้กวาดที่หายไป ตอนนั้นฝนตาคูฐไม่ยาวเท่านี้และมักจะตาดเสีย เพราะอยู่กลางแดดจัดและฝุ่นฟุ้งในทะเลทรายทุกวัน เมื่อแม่มดพบไม้กวาดแล้วก็มอบยาปรุงวิเศษเป็นคำตอบแทนแก่อุฐ ยานี้ทำให้ฝนตาคูฐงอกออกมาจนยาวเพื่อย อุฐจึงมีฝนตาวพิเศษไว้บังแดดและกันฝุ่นฟุ้งมาจนทุกวันนี้

8. ถ้าแม่มดไม่พบไม้กวาด นักเรียนคิดว่าอุฐจะมีลักษณะอย่างไร

9. ถ้าอุฐไม่มีฝนตาวอย่างทุกวันนี้ อุฐจะเป็นอย่างไร

อย่าเพิ่งท้อนะ เอาจใจช่วยจะ

วันหนึ่งแม่วัวเดินกินหญ้าอยู่ริมหนองน้ำอย่างเพลินเพลิน มันได้เหยียบลูกช้างอ่างตายไปหลายตัว "แม่จ๋า หนูเจอตัวอะไรไม่รู้ใหญ่เบ้อเริ่มเลย" ลูกช้างอ่างที่รอดตายกลับไปบอกแม่ "ใหญ่เท่านี้ได้ไหมลูก" แม่ช้างอ่างพองท้องให้ดู "ใหญ่กว่านี้อีกจะ ใหญ่กว่า ใหญ่กว่า..." สุดท้ายแม่ช้างอ่างก็พองตัวจนต้องแตกตาย

10. ถ้านักเรียนเป็นลูกช้างอ่าง เมื่อเห็นแม่วัวจะอย่างไร

11. ถ้าแม่วัวไม่มากินหญ้าริมหนอง ลูกช้างอ่างจะเป็นอย่างไร

12. ถ้าแม่ช้างอ่างไม่พองท้องให้ใหญ่ แม่ช้างอ่างจะเป็นเช่นไร

แมวตัวหนึ่ง ในมือของมันกำข้าวสารไว้เต็มกำแต่เพราะไม่ทันระวังข้าวสารเมล็ดหนึ่งจึงตกลงสู่พื้นดิน แมวตัวนี้จึงคลายมือที่กำลังกำข้าวสารอยู่กระโดดตามลงไปตะครุบข้าวสารที่ตกไป เมื่อได้แล้วก็ต้องเก็บเมล็ดอื่นๆที่เรี่ยราดอยู่บนพื้นดินเก็บไปเก็บมาเป็นเวลานาน ก็รู้สึกว่าจะเก็บได้ไม่ครบจึงนำข้าวสารที่เก็บได้แล้วไปวางไว้บนใบไม้ก่อน แล้วกลับมาหาเมล็ดที่ยังไม่พบอีกหาอยู่เป็นเวลานานจึงพบ แต่เมื่อไปถึงใบไม้ข้าวสารหายไประลอกแล้วเพราะถูกไก่จิกกิน

13. ถ้าแมวไม่ตามไปเก็บข้าวสารที่ตกเมล็ดเดียว เหตุการณ์จะเป็นเช่นไร

14. ถ้าไม่นำข้าวสารไปวางบนใบไม้ แมวจะพบกับเหตุการณ์ใด

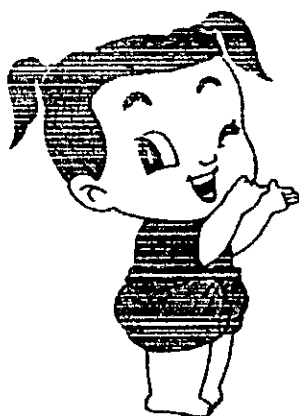
15. ถ้านักเรียนเป็นแมวจะใช้วิธีใดเก็บข้าวสาร จึงจะไม่เกิดเหตุการณ์นี้

แบบฝึกการแปลความ ตีความ ขยายความ

ชุดที่ 1

การอ่านข้อความขนาดสั้น

ชื่อ.....

ชั้น.....เลขที่.....

ตัวอย่างแบบฝึกการแปลความ ตีความ ขยายความ

ฉบับที่ 1 การอ่านข้อความขนาดสั้น

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

วิชัยเป็นคนกินเก่ง ใครๆจึงเรียกเขาว่า “วิชัยจอมกิน” เขาชอบกินขนมหวาน
ขนมหวานทำให้อ้วนและฟันผุ แม่บอกว่าวิชัยอ้วนจนตัวกลมเหมือนลูกขนุน

(0) เขาชอบกินขนมหวาน

คำว่า “เขา” หมายถึงใคร

วิชัย

.....

(00) วิชัยชอบกินอะไร

ขนมหวาน

.....

(000) ถ้าวิชัยไม่กินขนมหวาน วิชัยจะมีรูปร่างอย่างไร

ไม่อ้วน

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

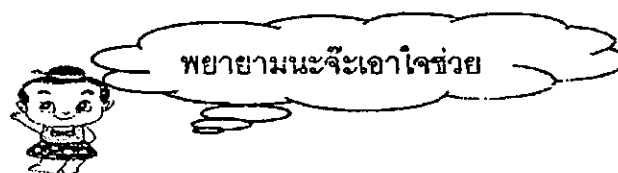
เด็กๆพากันไปเที่ยวป่าและหลงเข้าไปบ้านชนมบึง ด้วยความหิวเด็กๆพากันกินขนมปังจนหมด พอสักพักขนมปังในท้องก็พองใหญ่จนท้องอืดแน่น เด็กๆร้องอย่างเจ็บปวด โชคดีที่นางฟ้าผ่านมา นางเอยวพิเศษให้เด็กๆกิน พวกเด็กๆจึงหายปวดในทันที

1. "นาง" หมายถึงใคร

2. เด็กๆไปเที่ยวที่ไหน

3. ถ้านางฟ้าไม่ผ่านมา เด็กๆจะเป็นอย่างไร

เช้าวันหนึ่งแดงไปจ่ายตลาดกับแม่ เห็นชายแก่สวมเสื้อเก่าคร่ำคร่าเที่ยวเดินขอเศษสตางค์อยู่ข้างถนน แดงจึงขอให้แม่เอาเงินไปให้ชายแก่คนนั้น

4. จากข้อความข้างต้นแสดงว่าแดงเป็นคนเช่นไร

5. ชายแก่สวมเสื้อเก่าคร่ำคร่า คำว่า "คร่ำคร่า" หมายความว่าอย่างไร

6. เมื่อชายแก่ได้รับเงินแล้ว จะเกิดเหตุการณ์ใดต่อไป

เย็นวันหนึ่ง เก่งกับโกสองคนพี่น้องชวนกันไปเที่ยวสวนหลังบ้าน เก่งเขาจอบและเสียมไปขุดและพรวนดินเพื่อปลูกผักสวนครัวหลายอย่าง เช่น ตะไคร้ กะเพรา และต้นหอม ขณะนั้นเอง เมฆฝนบนท้องฟ้าเริ่มตุงเค้า ในไม่ช้าก็มีฝนตกลงมาทั้งสองจึงช่วยกันเก็บเครื่องมือเข้าบ้าน ฝนตกหนักตลอดทั้งคืน

7. เก่งกับโกสองคนพี่น้องชวนกันไปเที่ยวสวนหลังบ้าน
คำว่า "หลัง" ตรงข้ามกับคำใด

8. ทำไมเก่งและโกจึงช่วยกันขุดดินที่สวนหลังบ้าน

9. ถ้าฝนตกหนักติดต่อกันหลายวัน จะเกิดอะไรขึ้น

ธิดาเป็นเด็กน่ารัก ทุกวันเธอจะช่วยเก็บของที่วางเกะกะตามพื้นห้อง แล้วจัดวางอย่างเป็นระเบียบจากนั้นก็กวาดและเช็ดถูพื้นห้องจนสะอาด วันหนึ่งหลังจากธิดาทำความสะอาดห้องเรียบร้อยแล้ว จึงไปหยิบเข็มกับด้ายมาเย็บกระดุมกางเกงตัวที่ขาด แต่เธอไม่ระวังจึงถูกเข็มแทงนิ้วมือจนเลือดออก

10. ใครเป็นคนทำความสะอาดห้อง

11. เมื่อธิดาถูกเข็มแทงนิ้วมือจนเลือดออก ธิดาจะอย่างไรต่อไป

12. ทุกวันจะช่วยเก็บของที่วางเกะกะตามพื้นห้อง
คำว่า "เกะกะ" มีลักษณะอย่างไร

ตอนสายวันเสาร์ แก้วชวนสุดาไปหาจูใจด้วยความเป็นห่วงเพื่อนเพราะเมื่อวานจูใจไม่ได้ไปโรงเรียน เมื่อมาถึงก็เห็นจูใจนั่งอยู่หน้าบ้าน แก้วจึงถามว่า "ทำไมถึงไม่ไปโรงเรียน" จูใจตอบว่า "ฉันปวดหัวมาก กินยาแล้วยังไม่หาย แม่จึงให้นอนพัก" สุดาถามว่า "วันนี้หายดีหรือยัง" "หายดีแล้ว" จูใจตอบ แก้วและสุดาคุยกับจูใจสักพักก็จะกลับบ้าน แม่ของจูใจบอกให้รอทานขนมก่อน

13. ทำไมจูใจจึงไม่ไปโรงเรียน

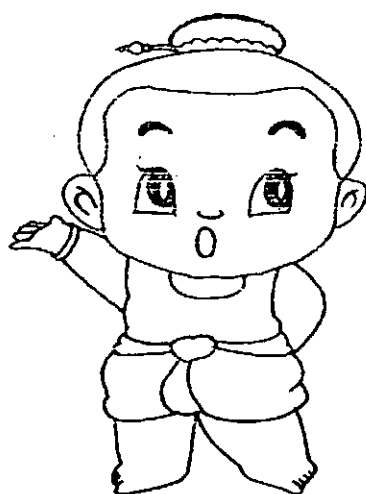
14. "เมื่อวานนี้" หมายถึงวันอะไร

15. เมื่อแก้วและสุดาทานขนมเสร็จแล้ว จะทำอะไรต่อไป

แบบฝึกการแปลความ ตีความ ขยายความ

ฉบับที่ 2 การอ่านสนทนา บทร้อยกรอง

ชื่อ.....

ชั้น.....เลขที่.....

ตัวอย่างแบบฝึกการแปลความ ตีความ ขยายความ

ฉบับที่ 2

การอ่านบทสนทนา บทร้อยกรอง

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรอง แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

สัตว์เลื้อยมีมากมาย	ทั้งหญิงชายเลือกเลี้ยงกัน
นก ไก่ กระต่าย นั้น	ไม่ช้าพลันหมามากมี
กระแต กระรอกสวย	เราก็ช่วยดูเต็มที
งูสารเกิดน้องพี่	ให้อาหารตามเวลา

(0) เราก็ช่วยดูเต็มที

คำว่า “เรา” หมายถึงใคร

เจ้าของสัตว์เลื้อย

(00) จากบทร้อยกรองกล่าวถึงสัตว์กี่ชนิด

6 ชนิด

(000) ถ้าไม่ให้อาหารสัตว์ต่างๆ สูดท้ายจะเป็นเช่นไร

สัตว์น้อยลง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทสนทนา แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

- สุ : นั่นไง คุณพ่อของดาทำทางภูมิฐานจังเลยนะ แต่เอ! ใครนะที่เดินคู่กับคุณพ่อของดา
- แพร : อ้อ คนนั้นนะหรือ คุณอาของดา
- สุ : คุณอาของดาทำงานอะไร
- แพร : ดาเล่าให้ฟังว่าคุณอาของเขาเป็นนักแสดง
- สุ : เดียวเราขึ้นไปข้างบนศาลาดีกว่า พระจะเทศน์แล้ว
- แพร : ปีนี้งานทอดกฐินใหญ่โตกว่าทุกปี
- สุ : ใครเป็นตัวตั้งตัวตีละ
- แพร : คุณพ่อของดา ฉันคิดว่าคงได้เงินสร้างศาลาจนเสร็จแน่

1. ดาเล่าให้ฟังว่าคุณอาของเขาเป็นนักแสดง
“เขา” หมายถึงใคร

2. เดียวเราขึ้นไปข้างบนศาลาดีกว่า คำว่า “บน” ตรงข้ามกับคำใด

3. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ใด

4. สุ แพร ดา มีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร

5. หลังจากทอดกฐินปีนี้ การสร้างศาลาจะเป็นอย่างไร

6. ถ้าไม่มีการทอดกฐินในครั้งนี้จะเป็นอย่างไ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทสนทนาต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

ปติ	:	เธอเป็นอะไรหรือโยทำไมหน้าซีดจัง
โย	:	ฉันปวดท้อง
ปติ	:	เธอกินอะไรเข้าไปละ
โย	:	ฉันคิดว่ามันเป็นลูกกวาด
ปติ	:	เธอไม่น่ากินเลย ถ้าเราไม่รู้ว่ามันเป็นอะไร

7. เธอกินอะไรเข้าไปละ

“เธอ” หมายถึงใคร

8. จากบทสนทนาใครปวดท้อง

พี่ใหญ่ :	สวัสดีจ๊ะเล็ก	
เล็ก :	สวัสดีค่ะพี่ใหญ่	
พี่ใหญ่ :	ตื่นนานแล้วหรือ	
เล็ก :	ตื่นนานแล้วค่ะ วันนี้เล็กตั้งนาฬิกาปลุกแต่เช้า	
พี่ใหญ่ :	วันนี้มีอะไรพิเศษหรือเปล่า	
เล็ก :	วันนี้โรงเรียนของเล็กจะพานักเรียนไปเที่ยวสวนสัตว์ค่ะ คุณครูบอกให้นักเรียนไปโรงเรียนแต่เช้า	
พี่ใหญ่ :	เที่ยวให้สนุกนะจ๊ะ	

9. เลิกตื่นเช้าเพราะสาเหตุใด

10. ถ้านาฬิกาไม่ปลุก เล็กจะเป็นอย่างไร

11. ถ้าเด็กไปโรงเรียนสาย น่าจะเกิดเหตุการณ์ใด

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

มิตรนั้นดีนั้นมีสถาน	ช่วยชี้การดีให้เป็นมิ่งฝ้า
นั้นมีให้ความช่วยเหลือกายา	ทั้งวาจาจิตใจให้ห่างร้าย
สิ่งที่ยังไม่เคยฟังก็ช่วยบอก	เหมือนพูนพอกความรู้ไม่รู้หน่าย
ช่วยชี้ทั้งทางสวรรค์กันอุปาย	ล้วนนำผายสุขทุกเมื่อเอย

12. "มิตร" หมายความว่าอย่างไร

13. "กายา" หมายถึงอะไร

14. จากบทร้อยกรองนี้สิ่งดีๆ ที่มีตรณะน่ามีอะไรบ้าง เลือกตอบมาเพียง 1 ข้อ

15. ถ้านักเรียนคบเพื่อนไม่ดี สิ่งใดจะเกิดขึ้น

แบบฝึกการแปลความ ตีความ ขยายความ

ฉบับที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง

ชื่อ.....

ชั้น.....เลขที่.....

ตัวอย่างแบบฝึกการแปลความ ตีความ ขยายความ

ฉบับที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

ชายคนหนึ่งเป็นคนดีมาก เทวดาจึงประทานหมวกวิเศษให้ใบหนึ่ง หมวกใบนี้เมื่อสวมแล้วจะบันดาลให้ผู้สวมรู้ภาษาสัตว์ได้ วันหนึ่งชายผู้นี้สวมหมวกใบดังกล่าวแล้วไปนอนเล่นใต้ต้นไม้ ได้ยินเสียงกาพูดกันว่าเศรษฐีคนหนึ่งปลุกบ้านทับภูเทวดาตัวหนึ่ง ภูเทวดาตัวนั้นจึงบันดาลให้ลูกสาวเศรษฐีล้มป่วยลง เขาจึงปลอมตัวเป็นหมอเข้าไปทำนายในบ้านเศรษฐี เขาแนะนำให้เศรษฐีเอารูออกจากบ้านเสียโดยเร็ว เศรษฐีก็ทำตาม ปรากฏว่าลูกสาวเศรษฐีหายป่วยทันที เศรษฐีจึงให้รางวัลเจ้าของหมวกวิเศษนั้นเป็นจำนวนมาก

(0) “รางวัล” หมายความว่าอย่างไร

ขอให้เพื่อตอบแทนความชอบ

.....

(00) เพราะเหตุใดชายคนนี้จึงได้หมวกวิเศษ

เพราะเขาเป็นคนดี

.....

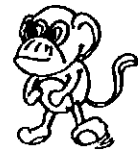
(000) ถ้าเศรษฐีไม่ทำตามที่หมอบอก ลูกสาวเศรษฐีจะเป็นอย่างไร

ไม่หายป่วย

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

ลิงน้อยซิโคเป็นเพื่อนสนิทกับหนูน้อยโมโมซึ่งอาศัยอยู่กับพ่อแม่ในป่า วันหนึ่งโมโมนำกล้วยไปขายที่ตลาดและได้พาซิโคไปด้วย ซิโคถูกชนมาก มันกระโดดไปมาทำให้กระจาดของแม่ค้าหลายคนพลิกคว่ำ โมโมโกรธมากและคิดอยู่ในใจว่าจะไม่พาซิโคมาตลาดอีกเลย หลังจากโมโมขายกล้วยหมดแล้ว เขาก็เอาเงินออกมานับ ขณะที่โมโมนับเงินอยู่นั้นก็มีเด็กคนหนึ่งแย่งเงินวิ่งหนีไป เด็กคนนั้นโตกว่าโมโมมากซิโคเห็นดังนั้นก็วิ่งตามไปและกระโดดซี้คอของเด็กคนนั้นทันที เด็กคนนั้นตกใจกลัวจึงทิ้งเงินทั้งหมดไว้ โมโมดีใจมากที่ได้เงินคืน

1. คำว่า “มัน” หมายถึงใคร

2. คำว่า “เขา” หมายถึงใคร

3. โมโมไปตลาดทำไม

4. ซิโคทำอะไรให้โมโมโกรธ

5. ถ้าซิโคไม่กระโดดซี้คอเด็กคนนั้นจะเกิดเหตุการณ์ใด

6. หลังจากโมโมได้เงินคืนแล้ว นักเรียนคิดว่าเหตุการณ์ใดจะเกิดขึ้น

หน้าต่อไปง่ายกว่านี้จะ

กาลครั้งหนึ่งมีเลียงผาตัวหนึ่ง เทียวหากินอยู่ภายในสวนราชอุทยาน นายทวารปารณาจะนำเลียงผานี้ไปถวายพระเจ้าแผ่นดิน แต่เลียงผายังไม่คุ้นคน นายทวารคิดหาหนทางที่จะทำให้เลียงผาคุ่น

ตั้งวันหนึ่งนายทวารได้นำน้ำผึ้งไปทาที่ประตูจนกระทั่งถึงภายในสวน เลียงผาได้กลิ่นจึงเที่ยวเลียหยดน้ำผึ้ง ต่อมาก็ได้นำน้ำผึ้งไปทาที่ต้นหญ้าภายในสวน เลียงผาก็ไปเลียกินจนคุ้นหน้าในที่สุดก็เอาน้ำผึ้งใส่หญ้าไปให้เลียงผากินด้วยมือ ทำดังนี้จนเลียงผาคุ่นแล้วจับไปถวายพระราช

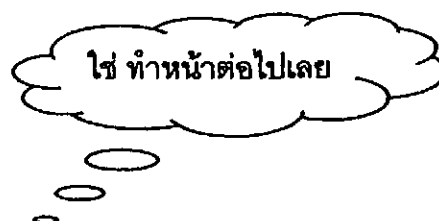
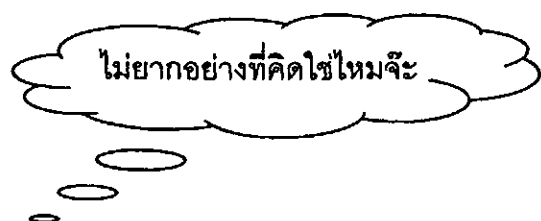
พระราชาทรงพอพระทัยและปรารภเหตุนี้แก่ทวยราษฎร์ว่า
 “รสต่างๆบรรดาที่มี ที่สามารถทำให้คนตกอยู่ในอำนาจเหมือนรสอาหารเป็นไม่มี
 คุณัญชัยอุทยานบาลนำเลียงผาอันเป็นสัตว์ป่ามาได้ด้วยรสอาหารเป็นตัวอย่างเกิด”

7. คำว่า “ถวาย” หมายความว่าอย่างไร

8. “เลียงผายังไม่คุ้นเคย” หมายความว่าอย่างไร

9. นายทวารทำอะไร เพื่อให้เลียงผาเกิดความคุ้นเคย

10. ถ้านายทวารไม่ใช้น้ำผึ้ง นักเรียนคิดว่าจะใช้อะไรแทน

ฟิลิปเป็นลูกม้า มันรู้สึกกลัวแม่วัวมากทั้งๆที่แม่วัวไม่เคยทำอันตรายมันเลย ฟิลิปสงสัยว่าทำไมแม่วัวจึงมีเขาแหลมคม ซึ่งอาจจะเอาไว้สำหรับทำให้ฟิลิปตกใจก็ได้กระมัง แต่กระนั้นฟิลิปก็ชอบแอบมองแม่วัวอยู่เสมออยู่เองไปก็บังเกิดความกลัวขึ้นมาจับใจ จึงถอยหลังไปเรื่อยๆแต่ตายังจับอยู่ที่แม่วัว มันกระโดดถอยหลังข้ามลำธารเล็กๆโดยไม่ได้สังเกตว่าแม่กำลังกินหญ้าอยู่ข้างหลัง จึงชนแม่เข้าโครมใหญ่ แม่โกรธมากใช้ขาหลังตีฟิลิปเข้าให้ ฟิลิปวิ่งหนีแม่กระโดดข้ามสิ่งกีดขวางต่างๆไปไกลจนรู้สึกเหนื่อยจึงหยุดวิ่ง ยืนหลับตาหายใจแรงด้วยความเหนื่อยหอบ พลันก็ได้ยินเสียงค้อนทุบอยู่ใกล้ๆตอนแรกฟิลิปไม่กล้าลืมตา ต่อมาทำใจดีสู้เสือลืมตาดูข้างหนึ่ง และรู้ว่ามันตกเข้ามาอยู่ท่ามกลางฝูงวัวเสียแล้ว วัวก็จ้องดูฟิลิปเช่นกัน ฟิลิปตกใจร้องลั่น กระโดดขึ้นไปหกดะเมนในอากาศ พวกวัวพากันวิ่งหนีกันอลหม่าน ฟิลิปมองดูด้วยความแปลกใจและไม่กลัววัวอีกต่อไป

11. มันรู้สึกกลัวแม่วัวมากทั้งๆที่แม่วัวไม่เคยทำอันตรายมันเลย

“มัน” หมายถึงใคร

12. “กระโดดหกดะเมนในอากาศ” หมายความว่าอย่างไร

13. อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้ฟิลิปกลัวแม่วัว

14. แม่ฟิลิปโกรธฟิลิปเพราะอะไร

15. ถ้าพวกวัวไม่พากันวิ่งหนี ฟิลิปจะยังรู้สึกกับแม่วัวอย่างไร

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เวลา 30 นาที 30 คะแนน

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้มีทั้งหมด 30 ข้อ ให้เวลา 30 นาที
2. คำถามในแบบทดสอบนี้ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบทั้งสิ้น
3. ให้นักเรียนเลือกตอบคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรกำกับคำตอบที่ถูกต้อง ดังตัวอย่าง

- ถ้าคำตอบที่เลือกได้คือ ข้อ ข. ให้นักเรียนขีดในกระดานคำตอบดังนี้

ข้อ	ก.	ข.	ค.	ง.
0		X		

- ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบ เช่น เปลี่ยนจากข้อ ข. เป็นข้อ ง. ให้ทำดังนี้

ข้อ	ก.	ข.	ค.	ง.
0		~~X~~		X

4. จงระวัง ขีดคำตอบให้ตรงกับคำถามเสมอ การเดาไม่ได้ช่วยให้ได้คะแนนได้เลย
5. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใดๆลงในแบบทดสอบนี้

คำชี้แจงให้นักเรียนอ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 - 5

"มณีทำการบ้านเสร็จแล้ว จึงเดินเข้าไปในครัว เห็นคุณแม่มากำลังสับหมูอยู่ เธอและน้องอาสาจะช่วยคุณแม่ คุณแม่เตือนว่าสับหมูดีๆ ระวังมีด พอคุณแม่พูดจบมณีก็นั่งไขว่ห้างพร้อมกับที่มีดลงบนพื้น"

1. "เธอ" หมายถึงใคร

- ก. แม่
- ข. มณี
- ค. น้อง
- ง. เพื่อนของมณี

2. ทำไมมณีก็นั่งไขว่ห้าง

- ก. ถูกคุณแม่ดุ
- ข. มีดสับนิ้วมือ
- ค. มีดหล่นถูกเท้า
- ง. ทำมีดหล่นจากมือ

3. จากข้อความนี้แสดงว่ามณีเป็นคนเช่นไร

- ก. ไม่ซุกซน
- ข. ไม่อดทน
- ค. ไม่ระมัดระวัง
- ง. ไม่เชื่อฟังพ่อแม่

4. หลังจากมณีก็นั่งไขว่ห้างแล้ว น่าจะเกิดเหตุการณ์ใดมากที่สุด

- ก. มณีถูกแม่ตี
- ข. แม่ต่อว่ามณีอย่างมาก
- ค. มณีถูกนำตัวไปทำแผล
- ง. แม่ปลอบให้มณีก็นั่งไขว่ห้างให้พอ

5. ถ้ามณีไม่ประมาท น่าจะเกิดเหตุการณ์ใดมากที่สุด

- ก. มณีไม่ถูกแม่ดุ
- ข. ไม่ถูกมีดสับนิ้วมือ
- ค. แม่จะถูกมีดสับมือแทน
- ง. มณีจะไม่ได้กินข้าวในวันนั้น

คำชี้แจงให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรอง แล้วตอบคำถามข้อ 6 - 8

ดอกเอ๋ยดอกพิกุล ร้อยอะไรใส่ก็ได้ทั้งไม่แพง ดินสอพองเผาไฟแทรกไปด้วย หล่นได้ต้นเกลื่อนกลาดดาษดา	เหล่าดรุณเก็บสนุกทุกหนแห่ง เด็กแดงแดงเป็นผดใช้บรรดา ทำให้ช่วยผ่อนคันค้อยหรรษา เก็บแต่งกายาเล่นเย็นใจเอ๋ย
--	---

6. คำว่า "ดรุณ" หมายถึงใคร

- ก. เด็ก
- ข. คนชรา
- ค. หญิงสาว
- ง. ชายหนุ่ม

7. จากบทร้อยกรองนี้กล่าวถึงอะไร

- ก. วิธีเก็บดอกพิกุล
- ข. วิธีนำดอกพิกุลไปขาย
- ค. ประโยชน์ของดอกพิกุล
- ง. ความสวยงามของดอกพิกุล

8. คำว่า "हररर" หมายความว่าอย่างไร

- ก. ความสุข
- ข. ความยินดี
- ค. ความร่ำเรง
- ง. ความสบายใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 9 - 11

คุณป้านิดเป็นคนใจดี มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนบ้าน ทุกครั้งที่คุณป้านิดมาจากสวน ก็จะมีของมาฝากเพื่อนบ้านเสมอ เช่น ลำไย มะม่วง มะละกอ เป็นต้น และเมื่อเพื่อนบ้านมีสิ่งของหรือกับข้าวก็จะนำมาให้คุณป้านิด คุณป้านิดมักพูดกับจันเสมอว่า "นี่แหละที่เขาเรียกว่า ปลาตัวเดียวกันไม่หมด"

9. "เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่" หมายความว่าอย่างไร

- ก. รู้จักแบ่งปัน
- ข. อยากรได้ของคนอื่น
- ค. จะให้ใครก็ต่อเมื่อเขาให้ก่อน
- ง. เมื่อไปเยี่ยมใครก็เอาของไปฝาก

10. ของฝากของป้านิดในข้อความนี้คืออะไร

- ก. ปลา
- ข. ผลไม้
- ค. สิ่งของ
- ง. กับข้าว

11. ถ้าคุณป้านิดเป็นคนไม่มีน้ำใจ จะเป็นอย่างไร

- ก. ไม่มีใครคบด้วย
- ข. ถูกเพื่อนบ้านนินทา
- ค. ไม่มีคนนำของมาให้
- ง. ต้องย้ายบ้านไปอยู่ทีอื่น

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วตอบคำถาม ข้อ 12 - 17

สมัยหนึ่งนานมาแล้ว ในตระกูลหนึ่งเลี้ยงสุกรไว้ตัวหนึ่งและโคสองตัว เขาเลี้ยงสุกรให้กินอาหารดีๆ ทำให้สุกรอ้วนสมบูรณ์ ตรงกันข้ามกับการเลี้ยงโคเขาเลี้ยงแบบปล่อยปละละเลยไม่เอาใจใส่ ฝ่ายโคตัวน้องอิจฉาสุกรที่ได้อยู่ดีกินดี จึงคิดอิจฉาและปรารภกับพี่ว่า "เรารับใช้ตระกูลนี้มานาน เขาเลี้ยงดูอย่างอดอยากไม่เหมือนสุกรที่เลี้ยงดูดี" อยู่มาวันหนึ่งตระกูลนี้ก็แต่งงานบุตรจึงฆ่าสุกรเป็นอาหารเลี้ยงกันในวันแต่งงานนั้น โคตัวพี่ชายจึงพูดว่า "อย่าไปอิจฉาเขาเลย เพราะเขากินอาหารมาก เขาจึงตายเร็ว หนอดทนกินแกลบต่อไปเถิด อย่าเห็นแก่ปากแກ່ท้องจะมีอายุยืน" โคตัวน้องก็เชื่อฟังพี่ ทำให้อายุยืนยาว

12. คำว่า "อิจฉา" หมายความว่าอย่างไร ก. ดีใจที่เห็นคนอื่นได้ดี ข. น้อยใจเมื่อไม่มีใครสนใจ ค. เสียใจเมื่อเห็นเพื่อนได้ดีกว่า ง. ไม่พอใจเมื่อเห็นคนอื่นได้ดีกว่า 13. คำว่า "อายุยืน" หมายความว่าอย่างไร ก. การมีชีวิตที่ยาวนาน ข. การมีชีวิตมากกว่าคนอื่น ค. การมีเวลามากกว่าคนอื่น ง. การมีความสุขมากกว่าคนอื่น 14. "อย่าเห็นแก่ปากแກ່ท้อง" หมายความว่าอย่างไร ก. อย่าเห็นแก่ตัว ข. อย่าเห็นแก่กิน ค. อย่าเห็นแก่พูด ง. อย่าเห็นแก่นอน	15. อะไรที่ทำให้โคตัวน้องอิจฉาสุกร ก. การมีเวลานอนมาก ข. การอยู่อย่างสุขสบาย ค. การมีร่างกายที่สมบูรณ์ ง. การกินอาหารอุดมสมบูรณ์ 16. คำพูดที่ว่า "เรารับใช้ตระกูลนี้มานาน เขาเลี้ยงดูอย่างอดอยากไม่เหมือนที่เลี้ยงสุกรที่เลี้ยงดูอย่างดี" แสดงความรู้สึกรังไร ก. โกรธ ข. เกลียด ค. น้อยใจ ง. ไม่พอใจ 17. "อย่าไปอิจฉาเขาเลย" ข้อความนี้ "เขา" หมายถึงใคร ก. สุกร ข. โคตัวพี่ ค. โคตัวน้อง ง. เจ้าของสุกรโค

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 18 - 20

ชายคนหนึ่งซื้อเต่ามาเลี้ยงไว้ดูเล่น แต่ไม่ได้ให้น้ำแก่เต่าตัวนั้น ครั้นนึกขึ้นมาได้ว่าไม่เคยให้น้ำแก่เต่าเลยตั้งแต่ซื้อมาหลายวันแล้ว ก็รู้สึกสงสารและไม่สบายใจรับน้ำเต่าไปปล่อยลงในแม่น้ำ พร้อมกับพูดว่า “ข้าลืมให้เจ้ากินน้ำเสียหลายวัน เจ้าคงอยากกินน้ำเต็มที บัดนี้เจ้าจงกินน้ำตามความพอใจ” แต่ทันใดที่ชายคนนั้นปล่อยเต่าลงในแม่น้ำ เต่าก็รีบว่ายน้ำลงไปในแม่น้ำโดยเร็วที่สุดที่จะเร็วได้ เขาได้เห็นเช่นนั้น ก็ร้องบอกเต่าด้วยเสียงอันดังว่า “ข้าจะคอยเจ้าอยู่ที่นี่ เจ้ากินน้ำอิ่มเมื่อไร จงกลับขึ้นมาหาข้าแล้วจะได้กลับบ้านด้วยกัน”

<p>18. จากเนื้อเรื่อง “สงสาร”
หมายความว่าอย่างไร</p> <p>ก. ห่อใจ</p> <p>ข. เห็นใจ</p> <p>ค. เศร้าใจ</p> <p>ง. กังวล</p>	19. ถ้าเต่าไม่ได้กินน้ำนานกว่านี้จะเป็นอย่างไร ก. ตาย ข. ผอม ค. สมบูรณ์ขึ้น ง. เต่าจะหนีไป
20. เมื่อเต่าถูกปล่อยในแม่น้ำ เหตุการณ์จะเป็นอย่างไร
- ก. เต่าจะตาย
- ข. เต่าจะว่ายน้ำหายไปเลย
- ค. เต่าจะถูกสัตว์ตัวอื่นรังแก
- ง. เต่าจะว่ายน้ำจนพอใจ แล้วกลับมาหาเขาก

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง แล้วตอบคำถามข้อ 21 – 26

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ณ ต้นไม้ใหญ่ริมสระน้ำในป่าหิมพานต์แม่กิ้งก้านสาขapakคลุมสระไว้ทั่ว เป็นที่อาศัยของฝูงนกหลายร้อยตัว นกเหล่านี้ชอบถ่ายอุจจาระและปัสสาวะลงในสระจนน้ำในสระมีกลิ่นเหม็นและสกปรก

ในสระน้ำนั้นมีพญานาคอาศัยอยู่ตัวหนึ่งซึ่งมีฤทธิ์อำนาจมาก พญานาคจึงเกิดความสกปรกมันรำพึงอยู่ในใจว่า “เจ้านกพวกนี้มันง่าย มันทำให้น้ำสกปรกเราต้องเผatenไม้ที่นี่เสียพวกมันจะได้ไปอยู่ที่อื่น” คือนั้นด้วยฤทธิ์อำนาจของพญานาคน้ำในสระค่อยๆเดือดขึ้นทีละน้อยๆจนกระทั่งพองพลาณ นกหัวหน้าฝูงเห็นดังนั้นก็เตือนบริวารให้หนีไป แต่มีนกอีกหลายร้อยตัวที่ไม่ยอมหนีเพราะมันเชื่อว่าน้ำไม่สามารถเป็นไฟได้ ครั้นต่อมาสักครู่ น้ำในสระได้กลายเป็นไฟพัดกระพือไหมขึ้นอย่างรุนแรงจนต้นไม้ถูกเป็นไฟอย่างรวดเร็ว นกหลายตัวหนีไม่ทัน ก็ถูกไฟเผาไหม้ตายอย่างอนาถ

21. คำว่า “รังเกียจ” หมายความว่าอย่างไร

- ก. ทั้งรักและทั้งชัง
- ข. ชอบทำสิ่งนั้นเป็นประจำ
- ค. ไม่ชอบสิ่งนั้นเป็นอย่างมาก
- ง. พอใจในสิ่งที่เห็นและเป็นอยู่

22. พญานาคเผatenไม้เพราะเหตุใด

- ก. ต้องการไล่นก
- ข. ต้องการฆ่ามัน
- ค. ต้องการแสดงอิทธิฤทธิ์
- ง. ต้องการทำให้ต้นไม้ตาย

23. สิ่งใดเป็นบ้านของนก

- ก. ป่า
- ข. กรง
- ค. ต้นไม้
- ง. สระน้ำ

24. ใครที่ทำให้สระน้ำมีกลิ่นเหม็นสกปรก

- ก. นก
- ข. มนุษย์
- ค. สัตว์ป่า
- ง. พญานาค

25. ถ้าหากนกเขื่อนนกหัวหน้าฝูง ผลสุดท้ายจะเป็นเช่นไร

- ก. รอดตาย
- ข. จมน้ำตาย
- ค. ถูกไฟเผาตาย
- ง. ต้องหาที่อยู่ใหม่

26. ถ้านักเรียนเป็นนก นักเรียนจะทำตัวอย่างไรจึงจะไม่มีเรื่องกับพญานาค

- ก. เข้าไปคุยเสมอ
- ข. คิดหาวิธีกำจัดพญานาค
- ค. ย้ายที่อยู่ใหม่ให้ไกลจากพญานาค
- ง. ช่วยกันรักษาความสะอาดของสระน้ำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 27 - 30

แม่เหี่ยวตัวหนึ่งทำรังอาศัยอยู่บนยอดไม้ใหญ่ ที่โคนต้นไม้มีกระต่ายขูดรูอยู่หลายตัวด้วยกัน วันหนึ่งกระต่ายบอกเหี่ยวว่า มีงูเลื้อยมาที่โคนต้นไม้ มันเลื้อยวนไปมา ทำท่าจะขึ้นต้นไม้ ในทันทีที่มันได้ยินเสียงลูกเหี่ยวร้อง แต่ในขณะนั้นมันได้ยินเหี่ยวพูดกับลูกเสียงดังลั่น มันจึงเลื้อยลงไปที่พื้น ต่อไปแม่เหี่ยวควรระวังลูกของมัน เมื่อกระต่ายบอกเหี่ยวด้วยความหวังดีเช่นนั้น เหี่ยวก็ไม่เชื่อ ในวันต่อมาก็ปรากฏว่างูตัวนั้นมันเลื้อยขึ้นไปบนต้นไม้ในขณะที่แม่เหี่ยวไม่อยู่ แล้วงูก็กินลูกเหี่ยวแม่แต่ตัวเดียวก็ไม่เหลือไว้ในรัง

27. แต่ในขณะนั้นมันได้ยินเหี่ยวพูดกับลูกเสียงดังลั่น “มัน” หมายถึงใคร ก. งู ข. ต้นไม้ ค. เหี่ยว ง. กระต่าย 28. สัตว์ชนิดใดอาศัยอยู่โคนต้นไม้ ก. งู ข. มด ค. เหี่ยว ง. กระต่าย	29. ถ้าแม่เหี่ยวเจอกระต่าย จะเกิดเหตุการณ์ใด ก. ลูกเหี่ยวจะไม่ถูกงูกิน ข. แม่เหี่ยวกับงูจะต่อสู้กัน ค. งูก็จะไม่มาวนเวียนแถวต้นไม้ ง. แม่เหี่ยวกับกระต่ายก็จะเป็นเพื่อนกัน 30. ถ้านักเรียนเป็นแม่เหี่ยว นักเรียนจะทำอย่างไรให้ลูกปลอดภัยมากที่สุด ก. หาทางกำจัดงู ข. ย้ายไปอยู่ที่อื่น ค. ไม่ออกไปหาอาหารเลย ง. ไม่ปล่อยให้ลูกอยู่ตามลำพัง

.....ขอให้นักเรียนโชคดีในการสอบ.....

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์
อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์อุดมศักดิ์ นาคี
นักวิชาการศึกษา 8 ว. สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
3. อาจารย์จิตอารมย์ สวัสดิ์ชิตัง
อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนสามเสนนอก (ประชาราษฎร์อนุกุล)
4. อาจารย์สุขพงศ์ ทศนกุลกิจ
อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนวัดจักรแก้วจงกลณี
5. อาจารย์มัญชุพร ปาลวัฒน์วิไชย
อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนวัดดิสหงสาราม

ประวัติย่อของผู้กำกับการพิมพ์

ประวัติย่อของผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวยุวรัตน์ คนหาญ
วันเดือนปีเกิด	30 มกราคม 2519
สถานที่เกิด	อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	256 ถนนรัชดาภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10310
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดดิสงสาราม เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2537	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคำชะอีวิทยาคาร
พ.ศ. 2541	ศษ.บ. (ฟิสิกส์ - คณิตศาสตร์) มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พ.ศ. 2548	กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ